

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 ประจำเดือนมกราคม – มิถุนายน 2567

Vol. 9 No. 1 January - June 2024

RESEARCH JOURNAL
Humanities and Social Sciences

RMUTP

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

RMUTP RESEARCH JOURNAL Humanities and Social Sciences

ที่ปรึกษา

ดร.ณัฐวรพล รัชสิริวัชรบุล

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญ์ บุญกนิษฐ

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร วิจัยและพัฒนานวัตกรรม

ดร.ชลากร อุดมรักษาสกุล

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา ปาปัดถา

กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.ยุบล	เบญจรงค์กิจ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์	นิลสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา	ธรรมวิวัฒน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี	ไต้ฟ้าพูล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.ลักขณา	คล้ายแก้ว	มหาวิทยาลัยรังสิต
รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา	พงศ์กิตติวิบูลย์	มหาวิทยาลัยบูรพา
รองศาสตราจารย์ ดร.สุติเทพ	ศิริพิพัฒน์กุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ	ถาวรานุรักษ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิงห์	สิงห์ขจร	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตาสวรรค์	งามมงคลวงศ์	มหาวิทยาลัยเซาธอีสต์บางกอก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อติเทพ	แจตนาลาว	มหาวิทยาลัยศิลปากร

กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ	พรเจริญ	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณนนท์	แดงสังวาลย์	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดลพร	ศรีฟ้า	คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล	นาคทัต	คณะบริหารธุรกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์รัชต์ธรวัช	วิวังสุ	คณะศิลปศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์	พิจักขณา	คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ

คณะกรรมการดำเนินการจัดทำรูปแบบวารสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา	ปาปัดถา
นางสาวพัชรนันท์	ยังรวริเชียร
นางสาวณัชชา	ดัดใหม่

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประเมินบทความ (Peer Review)

ประจำปี 9 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2567

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา ธรรมวิวัฒน์
รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิยาพร กันตารณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวิภา สีนสุวรรณ
รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ ่องอาจวาณิชย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ลักษณา คล้ายแก้ว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรกช ชันธบุญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล แจ้งอักษร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิภา นีรุตติกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชาติ เอี่ยมรัตนกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ สัจจพิบูล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรพพัชญ์ เจียรนานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิงห์ สิงห์ขจร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาสวรรค์ งามมงคลวงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงศรี ชำนาญกิจ
ดร.สุมนา ลาภาโรจน์กิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยรังสิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยเซาธอีสต์บางกอก
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สารบัญ

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2567 E-ISSN 3056-9338

หน้า

บทความวิจัย:

ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชี
ในสำนักงานบัญชีคุณภาพ
Information Technology Skills that Affect the Work Efficiency of Accountants
in Quality Accounting Firms
หัตทยา จำรูญธนสิทธิ์ พัทธรียา เห็นกลาง ศรีสุตา อินทมาศ และ ปัทมา พยุงวงศ์
Hussaya Jumroonronnasit Pattareya Henklang Srisuda Intamas
and Pattama Payungwong	1
การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยเทคนิค
บันได 6 ขั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ
The Development of Reading Comprehension Ability through Exercises
Based on 6-Step Ladder Technique for Students in Mathayomsuksa 1
of Marie Upatham Chaiyaphum School
ชลธิชา แถวโนนงิ้ว และ อรอนนุตร ธรรมจักร
Cholthicha Thaewnonngiw and Ornanoot Thammajak	17
พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร
Purchase behavior of flowers in Bangkok's Pak Khlong Talat
ปรีชญาภรณ์ ม่วงศิลป์ และ นุสบา บุญโนนแต้
Pradchayaporn Muangsin and Nussaba Boonnonthe	29
การสร้างสื่อเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน
Virtual Reality for Tourism Promoting of Koh Pha-ngan
ดลพร ศรีฟ้า
Donlaporn Srifar	41

สารบัญ

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2567 E-ISSN 3056-9338

หน้า

สภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด และอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี The Current Conditions and Expectations for the Management of a White Educational Institution, Drug-free, and Vice-free of Ban Khok Phanom Dee School, Prachinburi Province นงนิตย์ สังขภิญโญ Nongnit Sangkhapinyo	57
ทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของเด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านเจ๊ะยอ จังหวัดนราธิวาส Attitudes Affecting Vegetable Consumption Behavior of Students of Ban Cheyaw School, Narathiwat Province ประกายฉัตร หมวกสกุล Prakaychat Muaksakul	76

ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของ ของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

หัตทยา จำรูญธนสิทธิ์^{1*} พัทธยา เห็นกลาง² ศรีสุตา อินทมาศ³ และปัทมา พยุงวงศ์⁴

รับบทความ 13 พฤศจิกายน 2566 แก้ไขบทความ 14 มิถุนายน 2567 ตอบรับบทความ 24 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ และตรวจสอบตัวแปรแทรกซ้อนต่อการใช้งานและทักษะการบริหารจัดการตนเอง ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 439 ราย ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่าทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยตัวแปรแทรกซ้อนต่อการใช้งานไม่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ แต่ตัวแปรแทรกซ้อนทักษะการบริหารจัดการตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการใช้อินเทอร์เน็ตกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ทักษะการบริหารจัดการตนเองไม่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยี การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

คำสำคัญ: ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ; ทักษะการติดต่อการใช้งาน; ทักษะการบริหารจัดการตนเอง; ประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชี

¹ คณะบริหารธุรกิจ กลุ่มวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

³ อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

* ผู้ประสานงานหลัก: hussaya-j@rmutp.ac.th

Information Technology Skills that Affect the Work Efficiency of Accountants in Quality Accounting Firms

Hussaya Jumroonronnasit^{1*} Pattareya Henklang² Srisuda Intamas³ Pattama Payungwong⁴

Received 13 November 2023.; Revised 14 June 2024; Accepted 24 June 2024

Abstract

The objectives of this research were to study information technology skills that affect the work efficiency of accountants in Quality Accounting Firms and check the insertion variables of attitude toward usage and self-management skills, which were variables affecting the relationship of information technology skills leading to the work efficiency of accountants in Quality Accounting Firms. The data was collected from a sample group of 439 accountants in Quality Accounting Firms in the Bangkok metropolitan area. The statistical analysis employed descriptive statistics such as percentages, means, and standard deviations, as well as inferential statistics such as Pearson's correlation analysis and multiple regression. The research findings revealed that information technology skills affected the work efficiency of accountants in Quality Accounting Firms. Specifically, the application of information technology, the use of the Internet, the use of accounting software packages, and the management of technological advancement affected the work efficiency of accountants in Quality Accounting Firms at a statistically significant level of .001. Specifically, the insertion variable of attitude toward usage had no positive effect on the relationship between information technology skills and the work efficiency of accountants in Quality Accounting Firms. But the insertion variable of self-management skills had a negative effect on the relationship between information technology skills in using the Internet and the work efficiency of accountants in Quality Accounting Firms at the statistical significance level of .05. Self-management skills did not have a positive effect on the relationship between technology skills in terms of technology application, the use of accounting software packages and the management of technological advancement, and the work efficiency of accountants in Quality Accounting Firms.

Keywords: Information Technology Skills; Attitude Towards Usage; Self-Management Skills;
Work Efficiency of Accountants

¹ Faculty of Business Administration, Accounting, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

² Assistant Professor, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

³ Lecturer, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

⁴ Assistant Professor, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

*Corresponding Author : hussaya-j@rmutp.ac.th

บทนำ

ในปัจจุบันนี้เป็นช่วงเวลาที่เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ตลอดเวลาและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและการทำงานของผู้คนเป็นจำนวนมาก ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือ วิชาชีพบัญชี หรือที่เรียกกันว่านักบัญชี (อริสา ศรีชัยนาท, 2562) โดยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อโครงสร้างขององค์กร จนทำให้บทบาทและคุณสมบัติของนักบัญชีได้เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งนักบัญชีในยุคก่อนถูกกำหนดบทบาทให้มีความรับผิดชอบด้วยการบันทึกบัญชี การวางระบบบัญชี การจัดทำงบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ดังนั้น นักบัญชีในยุคปัจจุบัน จึงมีการขยายบทบาทออกไปจากเดิม เข้าสู่บทบาทที่ช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กรมากยิ่งขึ้น (ณัชชา คล้ายสุบรรณ และกุสุมา คำพิทักษ์, 2564) โดยจากมาตรฐานการศึกษานานาชาติสำหรับนักบัญชี หรือที่เรียกกันว่า International Education Standard: IES ที่ออกโดยสหพันธ์การบัญชีระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants : IFAC) ทั้ง 8 ฉบับ ซึ่งในฉบับที่ 3 ได้กล่าวถึงทักษะทางวิชาชีพ ซึ่งยังไม่มีมีการเจาะจงไปถึงทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่แน่นอน ถึงแม้ว่าทักษะทางวิชาชีพจะทำให้ให้นักบัญชีเกิดความเชี่ยวชาญในงานที่ทำก็ตาม (อัญญวัฒน์ จันทสุทโธ, 2562) แต่จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงซึ่งก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล นักบัญชีก็ได้เป็นหนึ่งในวิชาชีพที่กำลังเผชิญกับความท้าทายในอนาคตข้างหน้า รวมถึงปัจจุบันการประกอบธุรกิจได้มีหลากหลายรูปแบบและมีความซับซ้อนมากขึ้น (วสันต์ ครองมี, ปุณยวีร์ ยั่งดี และพุดิสสรค์ เกตุมรรค, 2563) มีการเปลี่ยนแปลงก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งนักบัญชีจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาดตนเองอยู่เสมอ โดยเฉพาะการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ดังนั้นกระบวนการผลักดันความเจริญก้าวหน้าให้กับวิชาชีพบัญชี จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งเสริมให้นักบัญชีสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (กนกอร อรุณทวิรัฐโรจน์, 2560) โดยเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับอนาคตของวิชาชีพบัญชี (อริยา สรศักดิ์ดา, 2562)

โดยทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งอาจจะต้องประกอบไปด้วย ทักษะด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะด้านการใช้อินเทอร์เน็ต ทักษะด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และทักษะด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อบริหารจัดการข้อมูลทางด้านการบัญชี โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการรวบรวม จัดเก็บ วิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลอย่างมีระบบ รวดเร็ว และเอื้อต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร (วิยะดา สุวรรณเพชร, 2563) รวมไปถึงส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการทำงานของนักบัญชีจะมีประสิทธิภาพ นักบัญชีจะต้องมีทัศนคติต่อการใช้งานของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเกิดจากการยอมรับ การรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อช่วยให้นักบัญชีปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ง่ายขึ้น (ชรินทร์ฉัตร ตั้งอำไพสกุล และบรรดิษฐ์ พระประทานพร, 2564) และการมีทักษะการบริหารจัดการตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการบริหารจัดการเวลาและสภาพแวดล้อม ตั้งเป้าหมายและการกำกับตนเอง ทำให้เกิดกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงขึ้น (กรรณิการ์ แสนสุภา และนเรศ กันธะวงค์, 2564)

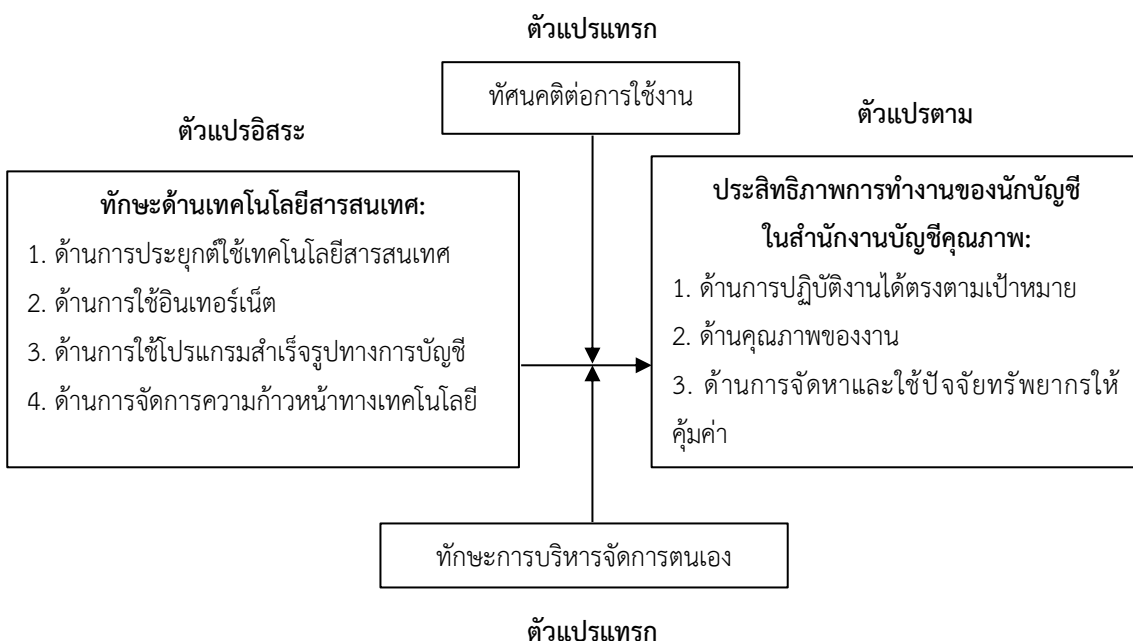
จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัย ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งประกอบไปด้วย ทักษะด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะด้านการใช้อินเทอร์เน็ต ทักษะด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และทักษะด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของนักบัญชี รวมทั้งศึกษาตัวแปรแทรกที่ทัศนคติต่อการใช้งานและทักษะการบริหารจัดการตนเอง ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของนักบัญชี โดยการวิจัยจะช่วยเน้นย้ำถึงการเพิ่มประสิทธิภาพและความก้าวหน้าของนักบัญชีให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคแต่ละสมัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ
2. เพื่อตรวจสอบตัวแปรแทรกที่สอดคล้องกับการใช้งานที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ
3. เพื่อตรวจสอบตัวแปรแทรกทักษะการบริหารจัดการตนเองที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

กรอบแนวคิด

ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของนักวิชาชีพบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ดังจะแสดงให้เห็นใน ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีคุณภาพในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 667 คน จากสำนักงานบัญชี 64 แห่ง (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2565) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน โดยมีระดับความเชื่อมั่น 95% และพิจารณาข้อผิดพลาดของตัวอย่าง 5% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$\begin{aligned}
 \text{เมื่อ } n & \text{ แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\
 N & \text{ แทน ขนาดของประชากร} \\
 e & \text{ แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง} = 0.05 \\
 n &= \frac{667}{1 + [667 * (0.05)^2]} \\
 &= 250
 \end{aligned}$$

ตามสูตรขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ 250 คน จากข้อมูลของ นิศาชล รัตนมณี และประสพชัย พสุนนท์ (2562) การใช้วิธีการเก็บแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับการตอบกลับที่ต่ำที่สุด โดยอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณนั้น ในภาพรวมนักวิชาการกำหนดอัตราส่วนการตอบกลับที่ยอมรับได้อยู่ที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ขึ้นไป หากอัตราการตอบกลับมากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี สำหรับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ โดยไม่มีขั้นตอนติดตามผลที่เหมาะสม จึงใช้สูตรคำนวณหาขนาดตัวอย่างเพื่อส่งแบบสอบถามโดยใช้อัตราการตอบกลับที่ยอมรับได้ของประชากร ดังนี้

$$\begin{aligned}
 N &= \text{ขนาดตัวอย่าง} / \text{อัตราการตอบกลับที่ยอมรับ} \\
 &= 250 \times 100/20 \\
 &= 1,250
 \end{aligned}$$

ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้ คือ 250 คน และขนาดตัวอย่างประชากรเพื่อส่งแบบสอบถามคำนวณได้ 1,250 คน ซึ่งมีจำนวนมากกว่าประชากรที่จะใช้ในงานวิจัย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการสำรวจทางไปรษณีย์ คือนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมดจำนวน 667 คน สำหรับแบบสอบถามทางไปรษณีย์ได้แจกจ่ายโดยตรงไปยังนักบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 667 ฉบับ หลังจากนั้นได้รับแบบสอบถามกลับและสมบูรณ์ 439 ฉบับ อัตราการตอบกลับที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 65.82%

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่มีรูปแบบการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามปลายปิดที่ประกอบด้วย ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ข้อมูลสำนักงานบัญชีคุณภาพ ข้อมูลความรู้ความเข้าใจ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ รวมถึงข้อมูลทัศนคติต่อการใช้งานและทักษะการบริหารจัดการตนเอง และแบบสอบถามปลายเปิดในส่วนของความคิดเห็น ข้อเสนอแนะการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 นำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยงตรง หรือค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแต่ละข้อซึ่งถ้าได้ค่าดัชนีของความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่ามีความสอดคล้องกัน แต่ถ้าได้ค่าดัชนีของความสอดคล้องมีค่าน้อยกว่า 0.5 แสดงว่า ไม่มีความสอดคล้องกัน และจากผลของการศึกษาในครั้งนี้ได้พบว่ามีค่าดัชนีที่มีความสอดคล้องกันอยู่ที่ 1 - 0.67 แต่มีหนึ่งข้อที่มีค่าดัชนีไม่สอดคล้องกันอยู่ที่ -0.33 จึงได้ทำการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว

3.2 ค่าความเชื่อมั่น โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Try-Out) ในพื้นที่การดำเนินงานของสำนักงานบัญชีคุณภาพ จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชานีประศาสน์, 2545) โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha) 1) ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (α) = 0.952 2) ด้านทัศนคติในการใช้งาน (α) = 0.918 3) ทักษะการบริหารจัดการตนเอง (α) = 0.909 และ 4) ประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ (α) = 0.932 แล้วนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรทั้งหมดต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งใช้วิธีทางสถิติ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั่วไปของสำนักงานบัญชีคุณภาพ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของแต่ละข้อ และข้อคำถามที่เป็นแบบเรียงลำดับ วิเคราะห์ด้วยวิธีการรวมค่าตัวแปรและหาค่าความถี่ (Frequencies) และการบรรยายเชิงพรรณนา

4.2 วิเคราะห์ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ทัศนคติต่อการใช้งาน และทักษะการบริหารจัดการตนเองที่ใช้วิธีหาค่าความถี่ (Frequencies : Compute Variable : If Cases) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 วิเคราะห์ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยใช้วิธีวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า จากการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 439 ตัวอย่าง พบว่า 1) เพศ เป็นเพศหญิง จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 76.30 2) อายุ มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 3) ระดับการศึกษา มีระดับการศึกษาที่ระดับปริญญาตรี จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 79.70 4) ประสบการณ์ในการทำงาน มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 10 ปี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 38.70 5) ขนาดของสำนักงานบัญชีคุณภาพ มีขนาดของสำนักงานบัญชีคุณภาพที่ขนาดใหญ่ (ให้บริการรับทำบัญชีตั้งแต่ 50 รายขึ้นไป) จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 6) ทุนจดทะเบียน มีทุนจดทะเบียน 1,000,001 - 5,000,000 บาท จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 62.60 7) รายได้ของสำนักงานบัญชีคุณภาพ มีรายได้ 5,000,001 - 10,000,000 บาท จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 8) ระยะเวลาในการดำเนินงาน มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 80.20 9) จำนวนพนักงาน มีจำนวนพนักงาน 10 คนขึ้นไป จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 74.70

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุดที่ทักษะด้านการใช้อินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 รองลงมาคือ ทักษะด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางบัญชี มีค่าเฉลี่ย 4.43 ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน 0.55 ทักษะด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 และทักษะด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการใช้งานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการใช้งานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุดคือ เปิดรับหรือยอมรับต่อเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ มีค่าเฉลี่ย 4.65 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 รองลงมาคือ คิดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยให้การทำงานด้านบัญชีง่ายขึ้น และประหยัดเวลา มีค่าเฉลี่ย 4.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 และมีความพร้อมในการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะการบริหารจัดการตนเองของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะการบริหารจัดการตนเองของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุดคือ มีความสามารถที่จะเข้าร่วมและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในทุกสถานการณ์และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 4.52 รองลงมาคือ มีความมุ่งมั่นในการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ มีค่าเฉลี่ย 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 และสามารถจัดการงาน เวลา และทรัพยากรที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 ตามลำดับ

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุดในด้านเวลา มีค่าเฉลี่ย 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 รองลงมาคือ ด้านคุณภาพของงาน มีค่าเฉลี่ย 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53 ด้านการปฏิบัติงานได้ตรงตามเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ย 4.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 และด้านการจัดหาและปัจจัยทรัพยากรให้คุ้มค่า มีค่าเฉลี่ย 4.30 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ตามลำดับ

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการศึกษา ด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) พบว่า ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) กับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพในภาพรวม โดยมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.608 - 0.696 และระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับ ค่อนข้างสูง กล่าวคือ หากนักบัญชีมีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มากขึ้น ก็จะส่งผลให้มีประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ถดถอยพหุทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพในภาพรวม

Model (ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ)	Unstandardized		standardized	t.	P-value
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.861	0.124		6.933	.000***
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.217	0.036	0.254	5.969	.000***

Model (ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ)	Unstandardized		standardized	t.	P-value
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต	0.172	0.035	0.194	4.970	.000***
การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี	0.276	0.036	0.323	7.760	.000***
ด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.148	0.037	0.176	4.012	.000***
R = 0.816 Adj R ² = 0.664 SE. = 0.27					
F = 216.97 P < .001*** Durbin-Watson = 1.894					

Dependent Variable: ภาพรวมประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 4 ด้าน กับตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหรือ Multicollinearity โดยมีค่า Tolerance ระหว่าง 0.397 - 0.503 > 0.20 และค่า VIF ระหว่าง 1.988 - 2.518 < 10.0

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ พบว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (P < .001) โดยตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 66.40

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุทดสอบการใช้งานที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพในภาพรวม

Model (ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ x ทักษะติดต่อการใช้งาน)	Unstandardized		standardized	t.	P-value
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.003	0.886		1.132	.258
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.260	0.372	-0.305	-0.700	.484
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต	0.581	0.304	0.656	1.907	.057
การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี	0.486	0.307	0.569	1.582	.114
ด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	-0.234	0.351	-0.278	-0.665	.506
ทักษะติดต่อการใช้งาน	0.093	0.196	0.099	0.476	.635
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ x ทักษะติดต่อการใช้งาน	0.098	0.079	0.845	1.246	.213

Model (ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ x ทักษะคิดต่อการใช้งาน)	Unstandardized		standardized	t.	P-value
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต x ทักษะคิดต่อการใช้งาน	-0.099	0.066	-0.853	-1.515	.131
ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี x ทักษะคิดต่อการใช้งาน	-0.054	0.066	-0.465	-0.809	.419
ด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ x ทักษะคิดต่อการใช้งาน	0.079	0.074	0.680	1.059	.290
R = 0.830 Adj R ² = 0.682 SE. = 0.27					
F = 105.41 P < .001*** Durbin-Watson = 1.927					

Dependent Variable: ภาพรวมประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรแทรก คือ ทักษะคิดต่อการใช้งานและทักษะการบริหารจัดการตนเอง จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพมีทักษะคิดต่อการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและมีทักษะการบริหารจัดการตนเองจะส่งผลให้ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวิเคราะห์ค่า Collinearity Statistics พบว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแทรก หรือ Multicollinearity โดยมีค่า Tolerance อยู่ที่ 0.529 > 0.20 และค่า VIF อยู่ที่ 1.891 < 10.0

การวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อตรวจสอบตัวแปรแทรกที่ทักษะคิดต่อการใช้งานที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ทักษะคิดต่อการใช้งานไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดต่อการใช้งานด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุทักษะการบริหารจัดการตนเองที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพในภาพรวม

Model (ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ x ทักษะการบริหารจัดการ ตนเอง)	Unstandardized		standardized	t.	P-value
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	-0.246	0.824		-0.298	.766
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	-0.282	0.311	-0.331	-0.906	.366
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต	0.928	0.275	1.049	3.381	.001***
ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี	0.536	0.293	0.628	1.833	.067

Model (ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ x ทักษะการบริหารจัดการ ตนเอง)	Unstandardized Coefficients		standardized Coefficients	t.	P-value
	B	Std. Error	Beta		
ด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	-0.328	0.284	-0.390	-1.153	.250
ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	0.383	0.191	0.423	2.002	.046*
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	0.111	0.069	0.939	1.610	.108
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต x ทักษะการ บริหารจัดการตนเอง	-0.181	0.062	-1.548	-2.940	.003**
ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	-0.069	0.066	-0.606	-1.052	.293
ด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สารสนเทศ x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	0.099	0.064	0.864	1.555	.121
R = 0.836 Adj R ² = 0.692 SE. = 0.26					
F = 110.46 P < 0.001*** Durbin-Watson = 1.904					

Dependent Variable: ภาพรวมประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อตรวจสอบตัวแปรแทรกทักษะการบริหารจัดการตนเองที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ทักษะการบริหารจัดการตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการใช้อินเทอร์เน็ตกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ณ ระดับนัยสำคัญ .01 และจากการทดสอบ พบว่า ทักษะการบริหารจัดการตนเองไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุทัศนคติต่อการใช้งานและทักษะการบริหารจัดการตนเองที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ
ในภาพรวม

Model (ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ x ทัศนคติต่อการใช้งาน x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง)	Unstandardized Coefficients		standardized Coefficients	t.	P-value
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	0.508	0.131		3.870	.000***
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.210	0.035	0.246	5.988	.000***

Model (ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ x ทักษะคิดต่อการใช้งาน x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง)	Unstandardized Coefficients		standardized Coefficients	t.	P-value
	B	Std. Error	Beta		
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต	0.109	0.035	0.123	3.131	.002**
ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี	0.223	0.035	0.261	6.356	.000***
ด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	0.107	0.036	0.128	2.973	.003**
ทักษะคิดต่อการใช้งาน	0.102	0.038	0.109	2.678	.008**
ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	0.134	0.035	0.149	3.838	.000***
ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	0.497	0.115	0.466	4.321	.000***
x ทักษะคิดต่อการใช้งาน x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง					
ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต x ทักษะคิดต่อการใช้งาน x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	-0.095	0.106	-0.089	-0.893	.372
ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี x ทักษะคิดต่อการใช้งาน x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	0.348	0.111	0.332	3.119	.002**
ด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ x ทักษะคิดต่อการใช้งาน x ทักษะการบริหารจัดการตนเอง	0.096	0.117	0.092	0.820	.413
R = 0.789 Adj R ² = 0.623 SE. = 0.29					
F = 178.97 P < 0.001*** Durbin-Watson = 1.889					

Dependent Variable: ภาพรวมประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อตรวจสอบตัวแปรแทรกซ้อนที่ทักษะคิดต่อการใช้งานและทักษะการบริหารจัดการตนเองที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ทักษะคิดต่อการใช้งานและทักษะการบริหารจัดการตนเองมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และจากการทดสอบพบว่า ทักษะคิดต่อการใช้งานและทักษะการบริหารจัดการตนเองไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการใช้อินเทอร์เน็ต และการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลงานวิจัยได้ ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุดในการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตามลำดับ ซึ่งในด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความคิดเห็นสูงสุดในการสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้ในการทำงานเพื่อสร้างสรรค์ผลงานใหม่ได้ ด้านการใช้อินเทอร์เน็ตมีความคิดเห็นสูงสุดในการสามารถค้นหาข้อมูลเพื่อเข้าถึงสารสนเทศทางการบัญชีที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชีมีความคิดเห็นสูงสุดในการมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีความคิดเห็นสูงสุดในการสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่มาใช้ร่วมกับกระบวนการวางแผนการปฏิบัติงานทางการบัญชี

2. จากผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการใช้งานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นสูงสุดในการเปิดรับหรือยอมรับต่อเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่

3. จากผลการวิเคราะห์ทักษะการบริหารจัดการตนเองของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นสูงสุดในการมีความสามารถที่จะเข้าร่วมและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในทุกสถานการณ์และสภาพแวดล้อม

4. จากผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุดในด้านเวลา ซึ่งมีความคิดเห็นสูงสุดในการปฏิบัติงานได้ตามระยะเวลาที่กำหนดเมื่อเทียบกับมาตรฐานที่ตั้งไว้

5. จากผลการวิเคราะห์สมมติฐานการศึกษาที่ 1 - 4 พบว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์ (2561) พบว่า การประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีปฏิบัติงานสมัยใหม่ การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพบัญชี มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการทำงาน งานวิจัยของ วรินทร์มี นนทะชัย ขจิต ฌ กาฬสินธุ์ และรัตนาวดี สนธิประสาท (2563) พบว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการใช้สารสนเทศแบบโปรแกรมสำเร็จรูป มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการปฏิบัติงาน และงานวิจัยของ เมธาพร นามศรี, ณัฐวงศ์ พูนพล และสุมิตรา จิระวุฒินันท์ (2563) พบว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี ด้านความเชี่ยวชาญทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และด้านความสามารถในการโอนถ่ายฐานข้อมูล มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพในการบริการข้อมูลทางบัญชี

6. จากผลการวิเคราะห์สมมติฐานการศึกษาที่ 5 - 8 พบว่า ทัศนคติต่อการใช้งานไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการใช้งานด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ เนื่องมาจากนักบัญชีในสำนักงานบัญชีส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่มีการเรียนรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศตั้งแต่ในวัยเรียนจนถึงวัยทำงาน จึงทำให้ไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ สอดคล้อง

กับงานวิจัยของ นันทิชา พูลพาณิชย์ (2565) พบว่า ปัจจัยด้านความเป็นส่วนตัวของข้อมูล เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อทัศนคติการยอมรับเทคโนโลยี AI Chatbot โดยผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของกลุ่ม Baby Boomer การใช้งานแอปพลิเคชันต่าง ๆ หรือการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตในแต่ละวัน มีเงื่อนไขส่วนหนึ่งของการใช้งาน คือการแลกเปลี่ยนข้อมูล ดังนั้นจึงก่อให้เกิดความกังวลน้อยลงเนื่องจากมีความคุ้นเคยมาก่อนแล้วและงานวิจัยของ กรรณิการ์ คงทอง (2561) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจแสดงพฤติกรรมและ/หรือพฤติกรรม การใช้ของกลุ่มเจนเอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ และเจนเอเรชั่นเอ็กซ์ ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยเสริม เพศ อายุ ความสมัครใจ และประสบการณ์ โดยเพศเป็นตัวแปรผลักดันให้อิทธิพลทางสังคมส่งผลต่อการตั้งใจใช้เทคโนโลยี แต่ไม่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ ช่วงอายุเป็นตัวแปรผลักดันให้อิทธิพลทางสังคม ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน และสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนส่งผลต่อการตั้งใจใช้เทคโนโลยี แต่ไม่ส่งผลต่อความคาดหวังในประสิทธิภาพ และความคาดหวังในความพยายามในการใช้เทคโนโลยีของกลุ่มเจนเอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์ และเจนเอเรชั่นเอ็กซ์

7. จากผลการวิเคราะห์สมมติฐานการศึกษาที่ 10 พบว่า ทักษะการบริหารจัดการตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการใช้อินเทอร์เน็ตกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ณ ระดับนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ หากนักบัญชีมีทักษะการบริหารจัดการตนเองด้านการใช้อินเทอร์เน็ตที่ดีจะทำให้ประสิทธิภาพการทำงานต่ำลง เนื่องจากนักบัญชีส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตมานาน ทั้งในการเรียนและการทำงานทำให้มีความคิดหรือความรู้สึกที่ว่าตนเองมีทักษะการบริหารจัดการตนเองทางด้านการใช้อินเทอร์เน็ตมากพอ จึงทำให้ละเลยกับปัญหาทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและสัญญาณที่ไม่เสถียรของอินเทอร์เน็ตส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานที่ติดขัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเลี้ยง ทุมทอง และฐิตวันต์ หงส์กิตติยานนท์ (2565) พบว่า เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ไม่เพียงพอและสัญญาณที่ไม่เสถียรมีผลกระทบทางลบต่อระบบการทำงาน ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง

8. จากผลการวิเคราะห์สมมติฐานการศึกษาที่ 9 และสมมติฐานที่ 11 - 12 พบว่า ทักษะการบริหารจัดการตนเองไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ เนื่องมาจากทั้ง 3 ด้าน ปรากฏอยู่ในหลักสูตรของการเรียนการสอนและเป็นคุณลักษณะของนักบัญชีที่ดีต้องมี จึงทำให้ไม่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา หารัษฎา (2563) พบว่า นักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ในประเทศไทยมีความเห็นด้วยโดยรวมในระดับมากกับการที่นักบัญชีมีคุณลักษณะที่สามารถสร้างความสำเร็จในการปฏิบัติงานของตนเอง

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปผลงานวิจัยเป็นประเด็น ดังนี้

1. สรุปข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 76.30 โดยมีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี ร้อยละ 35.80 ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 79.70 โดยมีประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน 1 - 10 ปี ร้อยละ 38.70 ซึ่งขนาดของสำนักงานบัญชีคุณภาพมีขนาดของสำนักงานบัญชีคุณภาพที่ขนาดใหญ่ ร้อยละ 68.60 ทุนจดทะเบียน

1,000,001 - 5,000,000 บาท ร้อยละ 62.60 มีรายได้ของสำนักงานบัญชีคุณภาพ จำนวน 5,000,001 - 10,000,000 บาท ร้อยละ 40.50 ระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 80.20 และมีจำนวนพนักงาน จำนวน 10 คนขึ้นไป ร้อยละ 74.70

2. สรุปผลทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุดในทักษะด้านการใช้อินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 4.50

3. สรุปทัศนคติต่อการใช้งานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุด คือ เปิดรับหรือยอมรับต่อเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ มีค่าเฉลี่ย 4.65

4. สรุปทักษะการบริหารจัดการตนเองของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุด คือ มีความสามารถที่จะเข้าร่วมและปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในทุกสถานการณ์และสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ย 4.52

5. สรุปประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.47 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยสูงสุดในด้านเวลา มีค่าเฉลี่ย 4.53 รองลงมา คือ ด้านคุณภาพของงาน ด้านการปฏิบัติงาน ได้ตรงตามเป้าหมาย และด้านการจัดหาและปัจจัยทรัพยากรให้คุ้มค่า

6. สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา

6.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) กับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ในภาพรวม และระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับ ค่อนข้างสูง กล่าวคือ หากนักบัญชีมีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มากขึ้น ก็จะส่งผลให้มีประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มสูงขึ้น

6.2 สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ค่า Collinearity Statistics เพื่อทดสอบปัญหา Multicollinearity พบว่า ไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหรือ Multicollinearity โดยมีค่า Tolerance ระหว่าง 0.397 - 0.503 > 0.20 และค่า VIF ระหว่าง 1.988 - 2.518 < 10.0 กล่าวคือ ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน

การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ จากการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชี ในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการทำงานของนักบัญชี ในสำนักงานบัญชีคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($P < 0.01$) จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1 - 4 โดยตัวแปร อิสระสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 66.4

6.3 สรุปผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ทดสอบความสัมพันธ์ ของตัวแปรแทรกจากการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากนักบัญชีในสำนักงานบัญชี คุณภาพมีทัศนคติต่อการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและมีทักษะการบริหารจัดการตนเองจะส่งผลให้ทักษะ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ มากยิ่งขึ้น ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ค่า Collinearity Statistics เพื่อทดสอบปัญหา Multicollinearity พบว่า ไม่เกิด ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแทรกหรือ Multicollinearity โดยมีค่า Tolerance อยู่ที่ 0.529 > 0.20 และค่า VIF อยู่ที่ 1.891 < 10.0 กล่าวคือ ตัวแปรแทรกไม่มีความสัมพันธ์กัน

การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ เพื่อตรวจสอบตัวแปรแทรกซ้อนต่อการใช้งานที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ทักษะการคิดต่อการใช้งานไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการคิดต่อการใช้งานด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 - 8

และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ เพื่อตรวจสอบตัวแปรแทรกซ้อนทักษะการบริหารจัดการตนเองที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ พบว่า ทักษะการบริหารจัดการตนเองมีอิทธิพลเชิงลบต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการใช้อินเทอร์เน็ตกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ ระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 10 และนอกจากนี้ จากการทดสอบ พบว่า ทักษะการบริหารจัดการตนเองไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี และด้านการจัดการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีกับประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 9 และสมมติฐานที่ 11 - 12

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้จัดทำบัญชีควรให้ความสำคัญกับทักษะการคิดต่อการใช้งาน และการพัฒนาทักษะการบริหารจัดการตนเองให้มากขึ้น ถึงแม้ว่านักบัญชีจะถูกปลูกฝังมาก่อนแล้วก็ตาม แต่การพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ ก็เป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ดีต่อตนเองและต่อองค์กรในอนาคตเช่นกัน
2. ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวกับทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของนักบัญชีในสำนักงานบัญชีคุณภาพ โดยทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นรูปแบบใหม่ ประกอบด้วย ข้อมูลที่มีขนาดใหญ่ (Big Data) ระบบคลาวด์ (Cloud Computing) ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และบล็อกเชน (Blockchain Technology) เพื่อผลการศึกษจะทำให้ทราบว่าการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้หรือไม่ และนักบัญชีมีทักษะที่แตกต่างจากเดิมในลักษณะใด

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร อรุณทิวังโรจน์. (2560). *ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและความสำเร็จในวิชาชีพบัญชี กรณีศึกษา: นักบัญชีในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพฯ.
- กรรณิการ์ คงทอง. (2561). *ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการใช้เทคโนโลยีของกลุ่มเจนเอเรชั่นเบบี้บูมเมอร์และเจนเอเรชั่นเอ็กซ์*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. กรุงเทพฯ.
- กรรณิการ์ แสนสุภา และนเรศ กันธะวงศ์. (2564). การจัดการตนเอง ทักษะในการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน. *วารสารศิลปศาสตร์ (วังนางเลิ้ง) มทร. พระนคร*, 1(1), 25-37.
- ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์. (2561). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีปฏิบัติงานบัญชีสมัยใหม่, การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพบัญชี, ความเชี่ยวชาญทางการบัญชีอย่างมืออาชีพ

- ที่มีต่อประสิทธิภาพรายงานทางการเงินของนักบัญชีในประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่. มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 11(1), 17-34.
- ชรินทร์ฉัตร ตั้งอำไพสกุล และบรรดิษฐ์ พระประทานพร. (2564). ทศนคติต่อการปรับเปลี่ยนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศภายในองค์กร ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการใช้งานระบบ SAP ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต*, 17(2), 1-16.
- ณัชชา คล้ายสุบรรณ และกุสุมา คำพิทักษ์. (2564). สมรรถนะของนักบัญชีในยุคดิจิทัล : ทักษะการปรับตัวในโลกที่เปลี่ยนแปลง. *วารสารศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ*, 8(2), 19-32.
- นันทิชา พูลพาณิชย์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการยอมรับเทคโนโลยี AI Chatbot โดยผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของกลุ่ม Baby Boomer. (การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- นิชาชล รัตนมณี และประสพชัย พสุนนท์. (2562). อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามในงานวิจัยเชิงปริมาณ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 13(3), 181-188.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง และฐิตันต์ หงส์กิตติยานนท์. (2565). ผลกระทบจากสถานการณ์โควิดที่มีต่อการจัดการศึกษาไทย. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 11(3), 437-455.
- เมธาวร นามศรี, ญัฐวงศ์ พูนพล และสุมิตรา จิระวุฒินันท์. (2563). ผลกระทบของทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อประสิทธิผลในการบริการข้อมูลทางการบัญชีของนักบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารการบัญชีและการจัดการ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(2), 72-86.
- วรินรัมย์ นนทะชัย, ขจิต ฌ กาฬสินธุ์ และรัตนาวดี สนธิประสาท. (2563). ผลกระทบของทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศธุรกิจผลิตและประกอบคอมพิวเตอร์ในประเทศไทย. *วารสารการบัญชีและการจัดการ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 10(1), 131-142.
- วสันต์ ครอบมณี ปุณยวีร์ ยั่งดี และพุดิสรรค์ เกตุมรรค. (2563). ผลกระทบของทักษะนักบัญชียุคดิจิทัลที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำงานของผู้นำบัญชีในสำนักงานบริการด้านบัญชีจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยแม่โจ้*, 2(1), 67-86.
- วิยะดา สุวรรณเพชร. (2563). ผลกระทบของทักษะทางการบัญชีดิจิทัลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานทางบัญชีของนักบัญชีในเขตนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. สาขาวิชาการบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 1-157.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). *ระเบียบวิธีการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร. พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด.
- สุพัตรา ทารัญดา. (2563). คุณลักษณะนักบัญชียุคดิจิทัลที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของนักบัญชีสำนักงานบัญชีคุณภาพ ในประเทศไทย. *มหาวิทยาลัยศรีปทุม*, 1-89.
- อริยา สรศักดิ์ดา. (2562). สมรรถนะของนักวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพสำนักงานบัญชี. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 1-112.
- อริสา ศรีชัยนาท. (2562). ทักษะด้านเทคโนโลยีของนักวิชาชีพบัญชีในยุคดิจิทัล. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ.
- อัฐวณันต์ จันทสุทโธ. (2562). องค์ประกอบของสมรรถนะทางการบัญชีของนักบัญชีไทย. *วารสารสภามหาวิทยาลัยกรุงเทพ*, 5(1), 64-81.

การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยเทคนิค บันได 6 ขั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ

ชลธิชา แฉวนโนงัว¹ และ อรอนูตร ธรรมจักร^{2*}

รับบทความ 22 กุมภาพันธ์ 2566 แก้ไขบทความ 16 มิถุนายน 2567 ตอบรับบทความ 24 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญก่อนและหลัง เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น จำนวน 5 แผน 2. แบบทดสอบความสามารถอ่านจับใจความสำคัญ 3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานด้วยทดสอบค่าสถิติ t-test dependent กำหนด ระดับนัยสำคัญ .01 ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะตามเทคนิคบันได 6 ขั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 14.21$) และมีความสามารถในการแต่ละด้าน ประกอบด้วยความสามารถในการอ่านเรื่องให้จบแล้วตอบคำถาม 5W1H (ขั้นที่ 1) อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.14$) ความสามารถในการหาคำสำคัญ (Key Word) (ขั้นที่ 2) อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.21$) ความสามารถในการตัดส่วนขยายใจความสำคัญ (ขั้นที่ 3) อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 2.34$) ความสามารถในการเติมคำเชื่อมหาส่วนขยายใจความสำคัญ เพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทิ้ง (ขั้นที่ 4) อยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ย 2.43 ความสามารถในการสังเกตคำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกัน (ขั้นที่ 5) อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 2.50$) ความสามารถในการหาใจความสำคัญได้ทุกบทอ่าน (ขั้นที่ 6) อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 2.59$) และ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้นมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x} = 26.03$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 10.92$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การพัฒนาความสามารถ, การอ่านจับใจความสำคัญ, เทคนิคบันได 6 ขั้น

¹ บัณฑิต คณะครุศาสตร์ และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

*ผู้ประสานงานหลัก: ornanoot@cpru.ac.th

The Development of Reading Comprehension Ability through Exercises Based on 6-Step Ladder Technique for Students in Mathayomsuksa 1 of Marie Upatham Chaiyaphum School

Cholthicha Thaewnonngiw¹ and Ornanoot Thammajak^{2*}

Received 22 February 2023; Revised 16 June 2024; Accepted 24 June 2024

Abstract

The purpose of this research was to study the ability to read for main ideas by using a reading comprehension skill exercise based on the 6-Step Ladder Technique and to compare the learning achievement in reading comprehension before and after the lesson using the reading comprehension exercise with the 6-Step Ladder Technique. The sample used in this study consisted of 38 first-year high school students (Grade 7) from the first semester of the 2023 academic year at Mary Uppatham Chaiyaphum School, Chaiyaphum Municipality, who were selected through cluster random sampling. The research tools used were: 1. Lesson plans for teaching reading comprehension using the 6-Step Ladder Technique (5 lesson plans), 2. A reading comprehension test, and 3. A learning achievement evaluation for reading comprehension. The statistical methods used in this research included basic statistics such as percentage, mean, and standard deviation, as well as hypothesis testing using a dependent t-test with a significance level of .01. The results of the research were as follows: The ability to read for main ideas using the reading comprehension skill exercise based on the 6-Step Ladder Technique for Grade 7 students was found to be at a good level or higher. The overall ability in reading comprehension was rated as very good ($\bar{x} = 14.21$). The students' abilities in each aspect were as follows: the ability to read the text and answer 5W1H questions (Step 1) was rated as good ($\bar{x} = 2.14$), the ability to find key words (Step 2) was rated as good ($\bar{x} = 2.21$), the ability to eliminate unnecessary parts of the main idea (Step 3) was rated as very good ($\bar{x} = 2.34$); the ability to insert linking words to remove unnecessary parts of the main idea (Step 4) was rated as good ($\bar{x} = 2.43$), the ability to observe words or phrases that indicate contrast or opposition (Step 5) was rated as very good ($\bar{x} = 2.50$) and the ability to identify the main idea in every text read (Step 6) was rated as very good ($\bar{x} = 2.59$). The learning achievement after the lesson for students who learned using the reading comprehension exercise with the 6-Step Ladder Technique showed ($\bar{x} = 26.03$), which was significantly higher than their pre-lesson average of ($\bar{x} = 10.92$), with a statistically significant difference at the .01 level.

Keywords: Competency Development, Reading Comprehension, 6-Step Ladder Technique

¹ Graduate, Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Rajabhat University

² Assistant Professor Dr., Faculty of Education and Human Development, Chaiyaphum Rajabhat University

*Corresponding Author : ornanoot@cpru.ac.th

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย เน้นปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดี เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม และด้วยความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางสังคมในปัจจุบัน เพื่อยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การกำหนดวิชาภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะรายวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ทุกคนต้องเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดความชำนาญโดยเฉพาะด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการอ่านถือเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาคุณภาพของคนในชาติ (รัชนิภาภิษฎาภานูวัฒน์, 2560) ดังที่ กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิต เพราะการอ่านจะมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ผู้ใดมีความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นพิเศษก็จะมีความสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพและในชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้น้อยและอ่านช้า การอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุกประเภททุกแห่ง เพราะในการสื่อสารซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านมีหลากหลายรูปแบบ แต่การอ่านที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะทำให้ต่อยอดไปสู่การอ่านประเภทอื่นได้ดีก็คือ การอ่านจับใจความ ดังที่ กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นความสามารถเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนนำเสนออย่างผู้อ่าน โดยผู้อ่านควรเริ่มต้นค้นหาข้อคิดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องให้ได้ก่อน แล้วนำข้อคิดที่ได้เหล่านั้นมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ทั้งความหมายของคำ ประโยค และเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งบางครั้งความหมายของคำนั้น ๆ ก็อาจมีนัยสำคัญทางความหมาย ดังนั้นผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับบริบทของเนื้อหาด้วย ซึ่งสมถวิล วิเศษสมบัติ (2554) กล่าวถึงการอ่านจับใจความสำคัญเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว ดังนั้น ครูผู้สอนควรมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ รู้เรื่องราวของข้อความที่ได้อ่าน และสามารถอ่านได้รวดเร็ว ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้มากและการอ่านจับใจความสำคัญนั้นผู้เรียนจะต้องรู้ว่าเรื่องที่ตนอ่านนั้นมีความสำคัญอยู่ที่ใด ต้องรู้จักสังเกตโครงสร้างเรื่อง ข้อความ ประโยคในเรื่องที่จะนำไปสู่ข้อสรุปของเรื่อง การฝึกให้ผู้เรียนรู้จักค้นหาสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปเรื่องราวหรือใจความสำคัญได้ดียิ่งขึ้น และถ้าฝึกฝนเป็นประจำจะทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีและถึงแม้การอ่านและการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และกำหนดให้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่องแล้วก็ตาม จากประสบการณ์ที่ได้ไปสังเกตการณ์สอนในรายวิชาภาษาไทยที่โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้ทราบถึงปัญหาในการเรียนรายวิชาภาษาไทย มีข้อสังเกตว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการอ่านจับใจความ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่สำคัญมากควรได้รับการปรับปรุงโดยเร็ว ปัญหาด้านการอ่านที่เกิดจากตัวผู้เรียนว่าเกิดจากการที่นักเรียนไม่สนใจเรียนภาษาไทยไม่มีนิสัยรักการอ่าน อ่านแล้วจับประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้ ไม่มีความสามารถในการเขียนถ่ายทอดเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นรับรู้ได้สรุปเรื่องไม่ได้ หากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำลงด้วย

การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความให้เกิดประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนควรมีเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมการอ่านจับใจความที่น่าสนใจและทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น การอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น ตามแนวคิดของเสกสันต์ ผลวัฒน์ (2564) อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้กล่าวไว้ในคู่มือฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เนื้อหาของเทคนิคบันได 6 ขั้น มีความน่าสนใจจึงนำมาใช้ในการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และได้ผล คือ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น และทำข้อสอบได้แม่นยำขึ้น ซึ่งการเรียนรู้ด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้น เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่ง ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในลักษณะการฝึกปฏิบัติการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการอ่านสำหรับการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น รวมทั้งได้เรียนรู้ที่จะจับใจความสำคัญอย่างรวดเร็ว เข้าใจเนื้อหาที่มีความยากได้ง่ายขึ้น เทคนิคบันได 6 ขั้น มีขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ อธิบาย และท้าทายความสามารถของผู้เรียนที่จะหาใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ด้วยบันไดทั้ง 6 ขั้น และสามารถพัฒนาทักษะทางภาษา ทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน เป็นเทคนิคที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญอย่างมีจุดมุ่งหมาย จนทำให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีที่สุด นอกจากนี้การนำสื่อมาใช้เป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างผู้สอน และผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา วัตถุประสงค์ และกิจกรรมที่ผู้สอนต้องการให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น โดยสื่อที่ช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้ปัจจุบันมีหลากหลายสื่อในลักษณะเป็นแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ให้นักเรียนได้ฝึก ปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งมีความสำคัญในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็ว ชัดเจน สามารถฝึกฝนเกิดความชำนาญและความแม่นยำในการเรียนรู้ได้ ทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังผลวิจัยของ รังษิมา สุริยารังสรรค์ (2555) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นได้ว่าแบบฝึกสามารถใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึก จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วยแบบฝึก

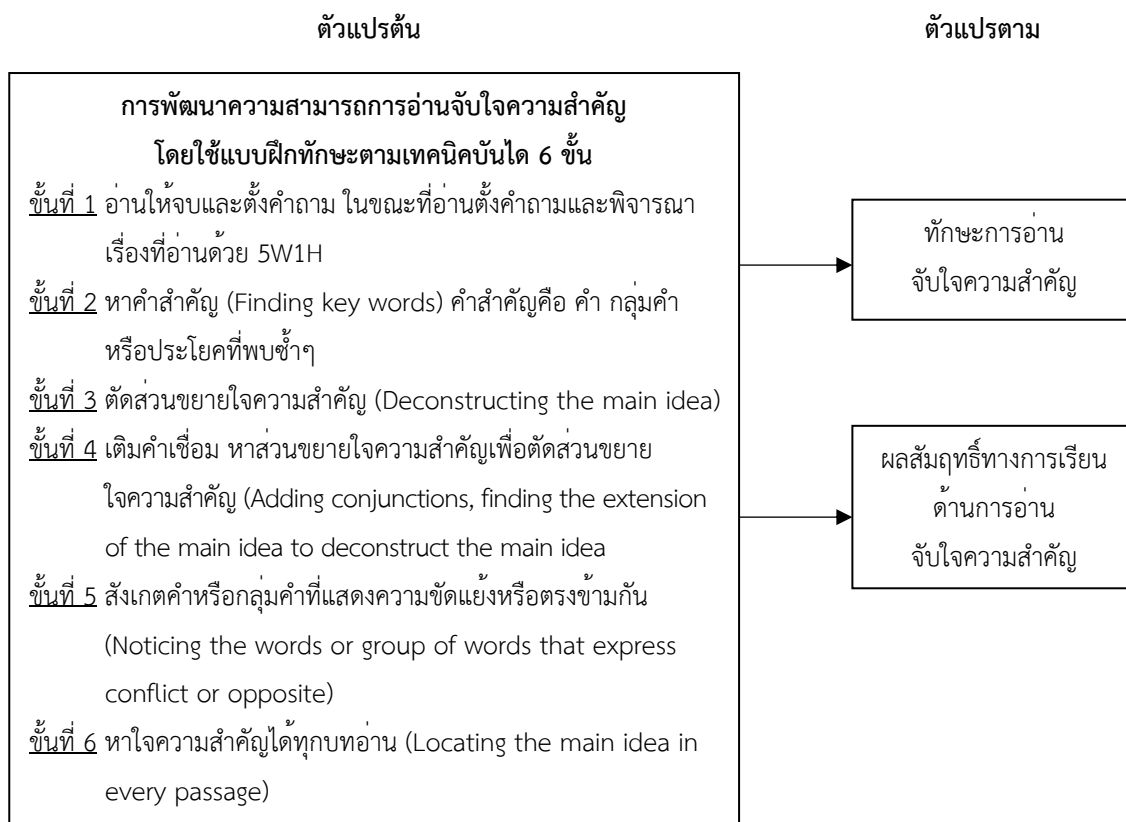
จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงเห็นว่าการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น เป็นวิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับใช้แบบฝึกทักษะมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความเรื่องที่อ่านได้ และจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะตามเทคนิคบันได 6 ขั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ

กรอบแนวคิด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยเชื่อมโยงและสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยตามตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ได้แก่ 1. การอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น 2. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ 3. การประเมินคุณภาพและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ และ 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัย สามารถกำหนดสมมติฐานในการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ และโรงเรียนบุญจดี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ อำเภอเมืองชัยภูมิ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเลือกประเภทของงานเขียน 5 ประเภท คือ นิทาน สารคดี เรื่องสั้น ข่าว และบทความ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้รวมทั้งหมดจำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 10 ชั่วโมง ซึ่งได้ทำการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดจุดประสงค์การเรียนรู้สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกประเด็น มีค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด และประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้นมีประสิทธิภาพ $E_1=81.3/E_2=86.75$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2.2 แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้วิจัยนำความรู้ที่ได้จากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ มาสร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ ตามเทคนิคบันได 6 ขั้น แบ่งเป็นความสามารถ 6 ขั้น คือ ความสามารถในการอ่านเรื่องให้จบแล้วตอบคำถาม 5W1H (ขั้นที่ 1) ความสามารถในการหาคำสำคัญ (Key Word) (ขั้นที่ 2) ความสามารถในการตัดส่วนขยายใจความสำคัญ (ขั้นที่ 3) ความสามารถในการเติมคำเชื่อมหาส่วนขยายใจความสำคัญ เพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทิ้ง (ขั้นที่ 4) ความสามารถในการสังเกตคำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกัน (ขั้นที่ 5) ความสามารถในการหาใจความสำคัญได้ทุกบทอ่าน (ขั้นที่ 6) แบบวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น เป็นการให้คะแนนในลักษณะรูบริคสกออร์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 3 ช่วง คือ 3 = ดีมาก 2 = ดี และ 1 = พอใช้ โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่มีประสบการณ์ และความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี เพื่อค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคำถามนั้นถูกต้องตรงตามเนื้อหาระหว่าง 0.5-1.00 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.44 ถึง 0.61 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.28 ถึง 0.78 และใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผลปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.926 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นสูงมาก สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนได้หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของโลเวท (Lovett Method) ผลปรากฏว่า ได้ค่าความอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.68 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นสูงมาก สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2566 ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

3.2 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ โดยดำเนินการสอนเนื้อหาสาระด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ที่ผู้จัดสร้างขึ้น เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนและบันทึกคะแนนจากแบบฝึกทักษะในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และหาค่าคะแนนการพัฒนาศักยภาพการอ่านจับใจความครั้งละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

3.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-Test) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2566 ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบคำถามเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนเพียงแต่เปลี่ยนเนื้อหาให้ใกล้เคียงกันและมีการสลับข้อคำถาม นำผลการตรวจให้คะแนนมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard)

4.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าสถิติ t-test dependent กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

การพัฒนาทักษะการอ่าน จับใจความสำคัญตาม แผนการจัดการเรียนรู้	ความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ						$\sum \bar{x}$	แปลผล
	ขั้นที่ 1	ขั้นที่ 2	ขั้นที่ 3	ขั้นที่ 4	ขั้นที่ 5	ขั้นที่ 6		
	($\bar{x}$) S.D.	($\bar{x}$) S.D.	($\bar{x}$) S.D.	($\bar{x}$) S.D.	($\bar{x}$) S.D.	($\bar{x}$) S.D.		
แผนการเรียนรู้ที่ 1 (นิทาน)	2.00 0.52	2.11 0.56	2.18 0.39	2.21 0.41	2.29 0.46	2.37 0.49	13.16 0.47	ดีมาก
แผนการเรียนรู้ที่ 2 (สารคดี)	2.11 0.56	2.11 0.51	2.16 0.44	2.34 0.48	2.34 0.53	2.53 0.51	13.59 0.51	ดีมาก
แผนการเรียนรู้ที่ 3 (เรื่องสั้น)	2.16 0.44	2.08 0.49	2.29 0.46	2.47 0.51	2.58 0.50	2.61 0.50	14.19 0.50	ดีมาก
แผนการเรียนรู้ที่ 4 (ข่าว)	2.13 0.41	2.34 0.58	2.47 0.51	2.50 0.51	2.55 0.50	2.68 0.47	14.67 0.47	ดีมาก
แผนการเรียนรู้ที่ 5 (บทความ)	2.32 0.47	2.39 0.50	2.61 0.50	2.61 0.50	2.74 0.45	2.76 0.43	15.43 0.47	ดีมาก
$\bar{X}$	2.14	2.21	2.34	2.43	2.50	2.59	14.21	ดีมาก
S.D.	0.12	0.15	0.19	0.15	0.18	0.15	0.16	
แปลผล	ดี	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญภาพรวม ($\bar{x}=14.21$, S.D.=0.16) อยู่ในระดับดีมาก และมีความสามารถในแต่ละด้าน ประกอบด้วย ความสามารถในการอ่านเรื่องให้จบแล้วตอบคำถาม 5W1H (ขั้นที่ 1) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.14$, S.D.=0.12) อยู่ในระดับดี ความสามารถในการหาคำสำคัญ (Key Word) (ขั้นที่ 2) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.21$, S.D.=0.15) อยู่ในระดับดี ความสามารถในการตัดส่วนขยายใจความสำคัญ (ขั้นที่ 3) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.34$, S.D.=0.19) อยู่ในระดับดีมากความสามารถในการเติมคำเชื่อมหาส่วนขยายใจความสำคัญ เพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทิ้ง (ขั้นที่ 4) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.43$, S.D.=0.15) อยู่ในระดับดี ความสามารถในการสังเกตคำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกัน (ขั้นที่ 5) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.50$, S.D.=0.18) อยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการหาใจความสำคัญได้ทุกบทอ่าน (ขั้นที่ 6) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=14.21$, S.D.=0.16) อยู่ในระดับดีมาก

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดลอง	N	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
		$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	38	10.92	2.634	37	28.99**	.0001
หลังเรียน	38	26.03	1.684			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความด้วยด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้น มีผลคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X}$ =26.03, S.D.= 1.684) สูงวก่อนเรียน ($\bar{X}$ =10.92, S.D.= 2.634) โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก โดยมีคะแนนความสามารถในการหาใจความสำคัญได้ทุกบทอ่าน (ขั้นที่ 6) มีค่าคะแนนอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งมีผลรวมคะแนนสูงสุด รองลงมาคือ ความสามารถในการสังเกตคำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกัน (ขั้นที่ 5) มีค่าคะแนน อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถในการเติมคำเชื่อมหาส่วนขยายใจความสำคัญเพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทั้ง (ขั้นที่ 4) มีค่าคะแนน อยู่ในระดับดีมากลำดับ แสดงให้เห็นว่าการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น ที่ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านทั้ง นิทาน ข่าว สารคดี บทความ และเรื่องสั้น ในแต่ละขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ อีกทั้งการเรียนรู้แบบบันได 6 ขั้น มีขั้นตอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ อธิบาย และท้าทายความสามารถของผู้เรียนที่จะหาใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ด้วยบันไดทั้ง 6 ขั้น และสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษา ทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน เป็นเทคนิคที่ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญอย่างมีจุดมุ่งหมาย จนทำให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีที่สุด โดยผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรมและให้คำแนะนำ จึงเหมาะสำหรับการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ และผู้เรียนได้เรียนรู้การจัดกิจกรรม การเรียนการอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น มาซ้ำหลาย ๆ ครั้ง ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการของความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญดีขึ้น สอดคล้องกับ สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2564) ที่ได้กล่าวถึงการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญให้กับผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องสังเกตลักษณะของข้อความในแต่ละย่อหน้า ซึ่งธรรมชาติของการเขียนนั้น การนำเสนอความคิดหรือความรู้ในงานเขียนมักปรากฏในรูปแบบย่อหน้าหลายย่อหน้าที่มีเนื้อหาต่อเนื่องกัน เมื่อผู้เรียนทราบองค์ประกอบ สังเกตข้อความที่แตกต่างกัน จนสามารถแยกใจความสำคัญ หรือความคิดหลัก และส่วน

ขยายใจความสำคัญหรือพลความได้ จะช่วยหาใจความสำคัญได้อย่างง่ายขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญาณี ทองคำ (2565) ที่ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคการสอนบันได 6 ขั้น ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังกกเคื่อ พบว่าพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิคการสอนบันได 6 ขั้น ร่วมกับแบบฝึก ทักษะสื่อที่ใช้ในการสอน คือ แบบฝึกทักษะ ซึ่งประกอบด้วย บทอ่านจากแหล่งต่าง ๆ ใบความรู้และแบบฝึกในแต่ละขั้น หากได้มีการกระทำบ่อย ๆ จะเกิดความชำนาญเกิดทักษะ และจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างคงทนถาวรและการที่ครูเลือกใช้สื่อที่กล่าวมาข้างต้นประกอบการสอนอ่านจับใจความสำคัญ จะช่วยให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละกิจกรรมก็จะใช้สื่อที่แตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญที่สอนส่งผลให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน เป็นการสอนที่ผู้สอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมีโอกาสได้ฝึกฝนจากงานเขียนหลากหลายประเภทประกอบด้วย นิทาน สารคดี เรื่องสั้น ข่าว และบทความ ที่ได้นำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นลำดับขั้น ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในงานเขียนแต่ละประเภทจากขั้นตอนของเทคนิคบันได 6 ขั้น ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการอ่านจับใจความสำคัญจากกระบวนการบันได 6 ขั้นในงานเขียนทุกประเภท ผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญและให้คำแนะนำรายละเอียดทุกขั้นตอนตลอดคาบเรียน ผู้เรียนเกิดการฝึกฝนบ่อย ๆ ได้ฝึกฝนซ้ำ ๆ หลายครั้ง จนทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ และสามารถเขียนสรุปใจความสำคัญจากงานเขียนลงในแบบฝึกได้อย่างอิสระซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบรัสกร คงเปี่ยม (2561) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ได้ทำการออกแบบใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมที่ถูกนำมาใช้ในแบบฝึกทักษะมีความหลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทำซ้ำ ๆ จนได้องค์ความรู้อย่างอิสระ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพัฒนาสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชชาอร มินทยักษ์ (2565) ที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับแบบฝึกหัดออนไลน์บนแพลตฟอร์มไลฟ์เวิร์กชีต (Liveworksheets) พบว่า คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งในการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับแบบฝึกหัดออนไลน์บนแพลตฟอร์มไลฟ์เวิร์กชีต (Liveworksheets) มีการฝึกปฏิบัติอย่างเป็นขั้นเป็นตอนตามกระบวนการในการหาใจความสำคัญด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้น มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึก กิจกรรมมีความสนุก ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน เมื่อได้ฝึกอ่านฝึกทำกิจกรรมที่หลากหลายได้ฝึกทำบ่อย ๆ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญที่ดียิ่งขึ้นได้ และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้น สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญได้ดีมาก โดยภาพรวมของความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ($\bar{x}=14.21$, S.D.=0.16) อยู่ในระดับดีมาก และมีความสามารถในแต่ละด้านประกอบด้วย ความสามารถในการหาใจความสำคัญได้ทุกบทอ่าน (ขั้นที่ 6) มีผลรวมคะแนนสูงสุด ($\bar{x}=14.21$, S.D.=0.16) รองลงมาคือ ความสามารถในการสังเกตคำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกัน (ขั้นที่ 5) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.50$, S.D.=0.18) อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถในการเติมคำเชื่อมหาส่วนขยายใจความสำคัญ เพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทิ้ง (ขั้นที่ 4) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.43$, S.D.=0.15) อยู่ในระดับดี ความสามารถในการตัดส่วนขยายใจความสำคัญ (ขั้นที่ 3) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.34$, S.D.=0.19) อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถในการหาคำสำคัญ (Key Word) (ขั้นที่ 2) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.21$, S.D.=0.15) อยู่ในระดับดี และความสามารถในการการอ่านเรื่องให้จบแล้วตอบคำถาม 5W1H (ขั้นที่ 1) ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x}=2.14$, S.D.=0.12) อยู่ในระดับดี

1.2 แบบฝึกทักษะด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้น สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนได้ โดยจากการทดลองพบว่าผลคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{x}=26.03$, S.D.=1.684) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x}=10.92$, S.D.=2.634) โดยมีค่าสถิติทดสอบ t-test เท่ากับ 28.99 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเลือกเรื่องที่กำหนดมาให้ให้นักเรียนอ่านให้เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียน หากเรื่องที่เตรียมมาให้ศึกษายากเกินไปนักเรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายหรือท้อถอย ทำให้ขาดความสนใจในการเรียนรู้ได้

2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรสังเกตและดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง ใช้หลักการเสริมแรงโดยการชมเชยนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความพยายามกล้าแสดงความคิดเห็น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่ง ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในลักษณะการฝึกทักษะไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรนำกระบวนการทำงานกลุ่ม เกม มาใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game-based Learning) เป็นเทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเรียนรู้ อยากมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศการทำท่ายและสนุกสนาน โดยเกมที่นำมาเป็นสื่อการเรียนรู้นั้นจะมีความเกี่ยวข้องหรือมีการสอดแทรกเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รวมอยู่ด้วย เสริมสร้างให้เด็กได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน ได้แลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่ม ระดมความคิดเมื่อนักเรียนสามารถทำกิจกรรมกลุ่มได้ จะทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนไม่เบื่อหน่ายและเข้าใจในการอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้นมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). *วิธีการการอ่านหนังสือและการอ่านหนังสือให้ฟัง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- บรัสกร คงเปี่ยม. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิชชาอร มินทยักษ์. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการอ่านด้วยเทคนิคบันได 6 ขั้นร่วมกับแบบฝึกหัดออนไลน์บนแพลตฟอร์ม Liveworksheets สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รังษิมา สุริยารังสรรค์ (2555). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2560). ปัจจัยเชิงสาเหตุของการรู้หนังสือ และความสามารถในการอ่านเพื่อรองรับโลกศตวรรษที่ 21. *วารสารสุขโขทัยธรรมาธิราช*, 30(2), 21-35.
- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2564). *เอกสารประกอบการอบรม โครงการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 คู่มืออบรมพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2554). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- เสกสันต์ ผลวิณะ. (2564). *การอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได 6 ขั้น คู่มือฝึกอบรมหลักสูตรสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่มที่ 1*. สืบค้นจาก https://drive.google.com/file/d/13mBbZsFadK8aCZ4_iw0Pkki0FJ1UwwHv/view
- อัญญาณี ทองคำ. (2565). *ที่ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิคการสอนบันได 6 ขั้น ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังกกเคื่อ*. เลย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.

พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร

ปรัชญาภรณ์ ม่วงศิลป์^{1*} และ นุสบา บุญโนนแต่²

รับบทความ 21 ตุลาคม 2566 แก้ไขบทความ 21 มิถุนายน 2567 ตอบรับบทความ 24 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร และศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริโภคที่มาซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร จำนวน 74 คน โดยใช้การคำนวณด้วยโปรแกรม G*Power สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสถิติ Chi-square ผลการวิจัยพบว่า 1. พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ใช้ในการตกแต่งสถานที่ ร้อยละ 90.79 (2) บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้เพื่อนและคนรักมีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 77.63 (3) มีความถี่ในการเลือกซื้อดอกไม้ 2-5 ครั้ง/ปี ร้อยละ 47.37 (4) มีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง 500 -1,000 บาท ร้อยละ 30.26 (5) เลือกโทนสีของดอกไม้เป็นโทนสีขาว ร้อยละ 96.05 (6) และเลือกดอกไม้เป็นดอกกุหลาบ ร้อยละ 97.37 และ 2. ลักษณะประชากรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร พบว่า (1) เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง โทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาดคือดอกกล้วยไม้ (2) อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร (3) สถานภาพมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ กับวัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ (4) การศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ และดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด คือดอกทานตะวัน (5) อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร และ (6) รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้คือตัวเอง และโทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ คือ โทนสีชมพู

คำสำคัญ: พฤติกรรม, การเลือกซื้อ, ดอกไม้, ปากคลองตลาด

¹ ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

² ครู โรงเรียนวัดมหาหงษ์

* ผู้ประสานงานหลัก: Pradchayaporn-m@rmutp.ac.th

Purchase behavior of flowers in Bangkok's Pak Khlong Talat

Pradchayaporn Muangsin^{1*} and Nussaba Boonnonthe²

Received 21 October 2023; Revised 21 June 2024; Accepted 24 June 2024

Abstract

The objectives of this study were to investigate how people choose to buy flowers at Bangkok's Pak Khlong Talat and study the correlation between demographic characteristics and flower-buying decisions in Bangkok's Pak Khlong Talat. This research employed a qualitative method, using a questionnaire to collect data from 74 consumers who visited Pak Khlong Talat, Bangkok, to purchase flowers. The data were analyzed using the G*Power application. In research, statistics are used to analyze frequencies, percentages, averages, standard deviations, and Chi-square statistics were then utilized to assess the relationship. The study's findings revealed the following: (1) People's behavior when choosing to purchase flowers in the Pak Khlong Talat area of Bangkok: (1) the reason behind selecting flowers to adorn the space, 90.79%, (2) Consumers who choose to purchase flowers for friends and family in the same proportion, 76.63%, (3) the proportion of people who bought flowers annually was 2–5 times, 47.37%, (4) the expense of purchasing flowers each time was between 500 and 1,000 baht, or 30.26%, (5) choose the flower color tone as white (96.05%), and (6) choose roses (97.37%). The study examined the relationship between population characteristics and flower-buying behavior in Pak Khlong Talat, Bangkok, and discovered that: (1) gender was associated with flower-buying behavior in Pak Khlong Talat, Bangkok at the very least statistically significant. Customers' frequency of flower purchases was at level 05. Costs associated with buying flowers every time: Popular flower color tones that customers choose to buy at Pak Khlong Talat orchids. (2) Age was unrelated to flower-buying habits. (3) Status was statistically significant at the .05 level in relation to flower-purchasing behavior, including the reason for flower purchases. (4) Flower-buying behavior was correlated with education. The frequency with which customers purchase flowers was statistically significant at the .05 level, and the flowers that customers like to buy were sunflowers. (5) The purchase behavior of flowers was unrelated to occupation. (6) Flower-buying habits were correlated with monthly income. at least statistically significant at the .05 level, the customer selected himself as the recipient of the flowers, and pink is the most popular flower color.

Keywords: Behavior, Buying, Flowers, Pak Khlong Talat

¹ Teacher of Saowabha Vocational College

² Teacher of Watmahawong School

* Corresponding Author: Pradchayaporn-m@rmutp.ac.th

บทนำ

ดอกไม้มีความสวยงาม ความบันเทิง และความรู้สึกสบายใจ นิยมนำมาใช้ตกแต่งบ้าน อาคาร และสถานที่ต่าง ๆ ดอกไม้ยังเป็นของขวัญและของที่ระลึกที่เป็นสัญลักษณ์ของคุณค่าทางจิตใจจากผู้ให้ถึงผู้รับ มีการใช้อย่างแพร่หลายทั้งในระดับสากลและในประเทศไทยเพื่อแสดงความรู้สึก การมอบดอกไม้ในโอกาสต่าง ๆ เช่น การแสดงความรัก การให้กำลังใจ การเยี่ยมนคนป่วย การแสดงความยินดี หรือการแสดงความเสียใจ ส่งผลให้มีความต้องการซื้อดอกไม้เพิ่มมากขึ้น (ปັນณภัทร์ สันติพิมลธรรม, 2561) ซึ่งการจัดดอกไม้สามารถทำได้ง่าย ๆ และแหล่งซื้อขายดอกไม้สดให้เลือกสรรมากมายรอบกรุงเทพฯ ตลาดขายส่งดอกไม้สดราคาถูกที่ได้รับความนิยม ได้แก่ ปากคลองตลาด ตลาดดอกไม้จตุจักร ปากคลองตลาดใหม่ ตลาดสี่มุมเมือง ตลาดไท (IKONCLASS STAFF, 2022) และธุรกิจร้านดอกไม้มีการแข่งขันที่สูงขึ้น แต่ละร้านมีกลยุทธ์ทางการตลาดที่แตกต่างกันไป เพื่อดึงดูดผู้บริโภค ทั้งการพัฒนาารูปแบบของสินค้าให้มีความหลากหลายมากขึ้น ธุรกิจร้านดอกไม้ต้องมีการปรับตัวให้เท่าทันต่อพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้มีความได้เปรียบในการแข่งขัน และสามารถสร้างรายได้และกำไรให้กับธุรกิจได้ (ปັນณภัทร์ สันติพิมลธรรม, 2561)

ปากคลองตลาด ตั้งอยู่ในเขตพระนครเป็นตลาดที่มียุทธศาสตร์การค้า โดยเป็นศูนย์กลางในกรุงเทพฯ ทำให้เป็นสถานที่สำหรับการซื้อขายสินค้าเกษตรทั้งในระดับขายปลีกและขายส่ง ไม่ใช่แค่ภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงในระดับภูมิภาคด้วย ปากคลองตลาดได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นตลาดกลางสำหรับสินค้าส่งออกของประเทศไทย ดึงดูดสินค้าจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ นอกจากความสำคัญในตลาดภายในประเทศแล้ว ตลาดแห่งนี้ยังมีชื่อเสียงในด้านการค้าดอกไม้อีกด้วย เนื่องจากมีผู้บริโภคจำนวนมากมักไปซื้อดอกไม้ที่ปากคลองตลาดเพื่อขายต่อและตลาดแห่งนี้ยังเป็นผู้ส่งออกดอกไม้รายใหญ่ไปยังตลาดต่างประเทศอีกด้วย (ยศฐา ศรีปัญญาวิชัย และเมธิรินทร์ เมธาวีกุล, 2566) นอกจากนี้ ปากคลองตลาดเป็นจุดหมายปลายทางที่ต้องมาเยือนสำหรับนักท่องเที่ยวที่แสวงหาประสบการณ์แบบไทยแท้ การผสมผสานระหว่างภาพ เสียง และกลิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ ทำให้เกิดบรรยากาศที่ทั้งความประทับใจไม่รู้ลืม นักท่องเที่ยวสามารถชมศิลปะการจัดดอกไม้ อันประณีต ชื่นชมมาลัยไหว้พระ หรือเพลิดเพลินกับการเดินเล่นสบาย ๆ ในปากคลองตลาดแห่งนี้ ซึ่งการเลือกซื้อดอกไม้ที่เหมาะสมสำหรับโอกาสเฉพาะเป็นสิ่งสำคัญไม่ว่าจะเป็นวันเกิดวันครบรอบ งานแต่งงาน หรืองานศพ ความเหมาะสมของดอกไม้ที่เลือกสามารถเสริมความสำคัญของงานได้

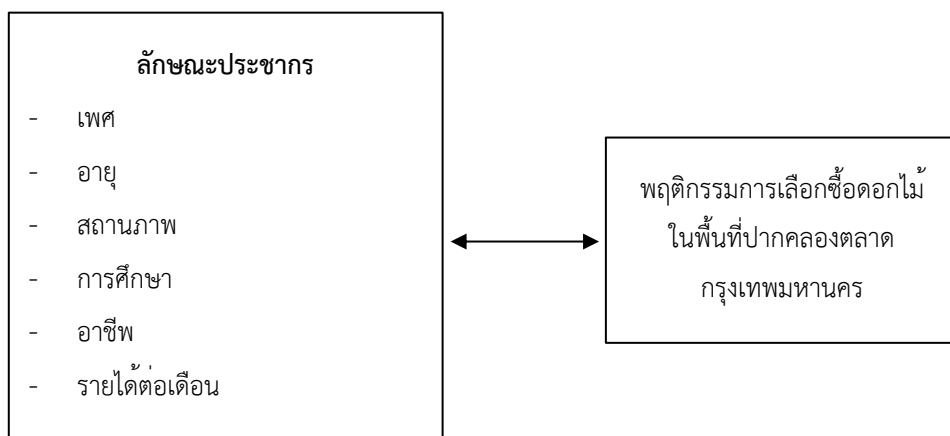
ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้รับมาเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) ของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546) ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ของศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539) ทฤษฎีและแนวคิดในการตัดสินใจ ของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541) และงานวิจัย/วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริโภคที่มาซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ไม่ทราบจำนวน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริโภคที่มาซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร โดยทำการกำหนดขนาดและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้แก่ 1) กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*power ในการคำนวณตัวอย่างแบบ Linear Multiple Regression: Fixed Model, Single Regression Coefficient โดยกำหนดความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ 95% หรือกำหนดให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ .05 หรือ $\pm 5\%$ ที่ให้ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 74 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) และยินดีให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ ลักษณะแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม ท่านคิดว่าร้านดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร มีสิ่งใดที่ยังไม่พึงพอใจหรือควรปรับปรุงอะไรบ้าง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.1 จัดเตรียมแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google form

3.2 แจกแบบสอบถามออนไลน์ด้วยวิธีการสแกน QR-Code กับผู้บริโภคที่มาซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 25 กันยายน 2566 - 7 ตุลาคม 2566 โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) และยินดีให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

3.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดขนาดตัวอย่างไว้จำนวน 74 ชุด

3.4 คำนวณโหลดไฟล์ที่นำไปแปลงค่าและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ ดอกไม้ โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

4.2 การทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ของลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติ chi-square ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

- เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.16 และเพศชาย ร้อยละ 36.84 ตามลำดับ
- อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 63.16 รองลงมามีอายุระหว่าง 18-25 ปี ร้อยละ 26.32 มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ร้อยละ 6.58 มีอายุ 40 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 2.63 และ อายุระหว่าง 36-40 ปี ร้อยละ 1.32 ตามลำดับ
- สถานภาพ พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 89.47 และมีสถานภาพสมรส ร้อยละ 10.53 ตามลำดับ

- ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 77.63 รองลงมามีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.79 และมีการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่า ร้อยละ 6.58 ตามลำดับ
- อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 34.21 รองลงมามีอาชีพพนักงานเอกชน ร้อยละ 25.00 เป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 19.74 ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 17.11 และประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 3.95 ตามลำดับ
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท ร้อยละ 67.11 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 22.37 มีรายได้ระหว่าง 30,001-40,000 บาท ร้อยละ 7.89 มีรายได้ระหว่าง 40,001-50,000 บาท และ 50,000 บาทขึ้นไป มีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 1.32 ตามลำดับ

2. พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร

จากการสำรวจพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาแสดงความถี่และร้อยละ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ความถี่และร้อยละ และพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้		
วันเกิด	42	55.26
วันวาเลนไทน์	64	84.21
เยี่ยมผู้ป่วย/เยี่ยมญาติ	38	50.00
แสดงความยินดี	70	90.11
แสดงความเสียใจ	50	65.79
พิธีกรรมทางศาสนา	58	76.32
ใช้ในการตกแต่งสถานที่	69	90.79
วันครบรอบ	50	65.79
บุคคลที่ผู้บริโภคลเลือกซื้อดอกไม้ให้		
ลูก้า	50	65.79
ตัวเอง	47	61.84
เพื่อน	59	77.63
คนรัก	59	77.63
ครอบครัว	54	71.05
ความถี่ที่ผู้บริโภคลเลือกซื้อดอกไม้		
1 ครั้ง/ปี	11	14.47
2 - 5 ครั้ง/ปี	36	47.37
5 ครั้ง/ปี ขึ้นไป	29	38.16
ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง		
ไม่เกิน 500 บาท	14	18.42

พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้	จำนวน	ร้อยละ
500 - 1,000 บาท	23	30.26
1,001 - 1,500 บาท	15	19.74
1,501 - 2,000 บาท	10	13.16
2,001 - 2,500 บาท	14	18.42
โทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ		
แดง	60	78.95
ชมพู	70	92.11
ขาว	73	96.05
เหลือง	49	64.47
ส้ม	49	64.47
เขียว	41	53.95
ฟ้า	43	56.58
ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด		
กุหลาบ	74	97.37
ลิลลี่	51	67.11
ทิวลิป	46	60.53
กล้วยไม้	58	76.32
เดซี่	57	75.00
ทานตะวัน	52	68.42
ไฮเดรนเยีย	63	82.89
ดอกไม้อบแห้ง	34	44.74

จากตารางที่ 1 แสดงความถี่และร้อยละ และพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ พบว่า ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ใช้ในการตกแต่งสถานที่ ร้อยละ 90.79 รองลงมาใช้ในการแสดงความยินดี ร้อยละ 90.11 วันวาเลนไทน์ ร้อยละ 84.21 ใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา ร้อยละ 76.32 ใช้แสดงความเสียใจ และใช้ในวันครบรอบมีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 65.79 ใช้เยี่ยมผู้ป่วย/เยี่ยมญาติ ร้อยละ 50.00 และใช้ในวันเกิด ร้อยละ 55.26

บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้ พบว่า ส่วนใหญ่ซื้อดอกไม้ให้เพื่อนและคนรักมีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 77.63 รองลงมาเป็นครอบครัว ร้อยละ 71.05 เป็นลูกค้า ร้อยละ 65.79 และซื้อให้ตัวเอง ร้อยละ 61.84

ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ พบว่า ส่วนใหญ่มีความถี่ในการเลือกซื้อดอกไม้ 2-5 ครั้ง/ปี ร้อยละ 47.37 รองลงมา 5 ครั้ง/ปี ขึ้นไป ร้อยละ 38.16 และ 1 ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 14.47 ตามลำดับ

ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง 500-1,000 บาท ร้อยละ 30.26 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้ง 1,001-1,500 บาท ร้อยละ 19.74 มีค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งไม่เกิน 500 บาท และมีค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้ง 1,501-2,000 บาท มีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 18.42 และมีค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้ง 2,001-2,500 บาท ร้อยละ 13.16 ตามลำดับ

โทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ พบว่า ส่วนใหญ่เลือกซื้อดอกไม้เป็นโทนสีขาว ร้อยละ 96.05 รองลงมา สีชมพู ร้อยละ 92.11 สีแดง ร้อยละ 78.95 สีเหลือง และสีส้มมีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 64.47 สีฟ้า ร้อยละ 56.58 และสีเขียว ร้อยละ 53.95 ตามลำดับ

ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด พบว่า ส่วนใหญ่เลือกซื้อดอกกุหลาบ ร้อยละ 97.37 รองลงมา ดอกไฮเดรนเยีย ร้อยละ 82.89 ดอกกล้วยไม้ ร้อยละ 76.32 ดอกเดซี่ ร้อยละ 75.00 ดอกทานตะวัน ร้อยละ 68.42 ดอกลิลลี่ ร้อยละ 67.11 ดอกทิวลิป ร้อยละ 60.53 ดอกไม้สดอบแห้ง คิดเป็นร้อยละ 44.74 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

ลักษณะประชากรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทำการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบ Chi-Square สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน/ตัวแปร		ผลการทดสอบ สมมติฐาน
ลักษณะประชากร	พฤติกรรมในการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร	✓
เพศ	- วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้	×
	- บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้	×
	- ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้	✓
	- ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง	✓
	- โทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ	✓
	- ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาดคือดอกกล้วยไม้	✓
อายุ	- วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้	×
	- บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้	×
	- ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้	×
	- ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง	×
	- โทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ	×
	- ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด ดอกกล้วยไม้	×
สถานภาพ	- วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้	✓
	- บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้	×
	- ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้	×

สมมติฐาน/ตัวแปร		ผลการทดสอบ สมมติฐาน
การศึกษา	- ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง	×
	- โทณสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อ	×
	- ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด	×
	- วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้	×
	- บุคคลที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อดอกไม้ให้	×
	- ความถี่ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อดอกไม้	✓
	- ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง	×
อาชีพ	- โทณสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อ	×
	- ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด ดอกทานตะวัน	✓
	- วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้	×
	- บุคคลที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อดอกไม้ให้	×
	- ความถี่ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อดอกไม้	×
	- ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง	×
	- โทณสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อ	×
รายได้ต่อเดือน	- ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด	×
	- วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้	×
	- บุคคลที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อดอกไม้ให้คือตัวเอง	✓
	- ความถี่ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อดอกไม้	×
	- ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง	×
	- โทณสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อ คือ โทณสีชมพู	✓
	- ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด	×

จากตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะประชากรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร สรุปได้ ดังนี้

- เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความถี่ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อดอกไม้ ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง โทณสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อ ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาดคือดอกกล้วยไม้

- อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร
- สถานภาพมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ กับวัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้

- การศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ และดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด คือดอกทานตะวัน
- อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร
- รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้คือตัวเอง และโทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ คือ โทนสีชมพู

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ พบว่า พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ใช้ในการตกแต่งสถานที่ บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้ส่วนใหญ่เป็นเพื่อน และคนรักมีสัดส่วนที่เท่ากัน ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ส่วนใหญ่มีความถี่ในการเลือกซื้อดอกไม้ 2-5 ครั้ง/ปี ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้งส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง 500 -1,000 บาท โทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อส่วนใหญ่เลือกโทนสีของดอกไม้เป็นโทนสีขาว ดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาดส่วนใหญ่เลือกดอกไม้เป็นดอกกุหลาบ สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541) ที่นำเสนอไว้ว่า บุคคลรับรู้ถึงความต้องการภายในของตน ซึ่งอาจเกิดได้เอง หรือเกิดจากสิ่งกระตุ้นภายในและภายนอก ซึ่งผู้ขายจะต้องกระตุ้นให้ผู้บริโภครับรู้ถึงความต้องการหรือปัญหาเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเลือกซื้อ ดังที่ ปันณภัสร์ สันติพิมลธรรม (2561) ได้กล่าวถึง ความสวยงามของดอกไม้หลากหลายพันธุ์ต่าง ๆ นอกจากจะทำให้รู้สึกเพลิดเพลินสบายใจเมื่อพบเห็นแล้ว ยังนิยมนำมาใช้ตกแต่งบ้านเรือน อาคารสถานที่ต่างๆ รวมถึง นิยมมอบดอกไม้เป็นของขวัญหรือของที่ระลึกที่มีคุณค่าทางจิตใจของผู้ให้ที่มีต่อผู้รับในโอกาสต่าง ๆ เสมือนเป็นตัวแทนในการส่งความรู้สึกที่เป็นที่นิยมทั้งในสากล และประเทศไทย จุดประสงค์ของการให้ดอกไม้สามารถหาได้หลากหลายโอกาส ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในการแสดงความรัก การให้กำลังใจ การเยี่ยมผู้ป่วย การแสดงความยินดี หรือแม้แต่การแสดงความเสียใจ ส่งผลให้มีความต้องการในการบริโภคผลิตภัณฑ์ดอกไม้เพิ่มมากขึ้น และก่อให้เกิดธุรกิจอย่างร้านดอกไม้จัดซื้อเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว และยังพบว่า ส่วนใหญ่มีเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดอกไม้จัดซื้อให้กับเพื่อน มีความถี่ในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดอกไม้จัดซื้อ 2-5 ครั้ง/ปี มีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดอกไม้จัดซื้อในแต่ละครั้ง 500 –1,000 บาท ผู้เลือกโทนสีผลิตภัณฑ์ดอกไม้จัดซื้อเป็นสีขาว และเลือกดอกไม้ที่ใช้ในการจัดซื้อเป็นดอกกุหลาบ และสอดคล้องกับ ศิริริภา โออิน และชญาภัทร ก่อาริโย (2561) ที่พบว่า ผู้บริโภคมีการเลือกซื้อดอกไม้สดเพื่อใช้ในพิธีหรืองานสำคัญ โดยเลือกจัดดอกไม้สดเป็นแบบช่อในราคาประมาณ 501-1,000 บาท โดยเลือกซื้อปีละประมาณ 2-3 ครั้ง ส่วนใหญ่ซื้อเป็นดอกกุหลาบ

การทดสอบสมมติฐาน ลักษณะประชากรมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พบว่า (1) เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ

เลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง โทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาดคือดอกกล้วยไม้ เนื่องจากดอกกล้วยไม้เป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ความรัก และความสง่างาม แสดงถึงความประเสริฐ เลิศ และความงามอันละเอียดละไม (Nuressan, 2019) (2) อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร (3) สถานภาพ มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ กับวัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ (4) การศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ และดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด ดอกทานตะวัน เนื่องจากดอกทานตะวันนั้นเอง ดอกทานตะวันเป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อมั่น ความมั่นคง รักเดียวใจเดียว และมีนัยถึงศิลปะทั้งงดงาม (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุโขทัย, 2566) (5) อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร และ (6) รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้ตัวเอง และโทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ คือ โทนสีชมพู สอดคล้องกับ ปันณภัสร์ สันติพิมลธรรม (2561) ที่พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เลือกซื้อดอกไม้โทนสีผลิตภัณฑ์ดอกไม้จัดซื้อเป็นสีขาว และสอดคล้องกับ ศิริริภา โออิน และชญากัณฑ์ ก่ออาริโย (2561) ที่พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้สดจากธุรกิจงานประดิษฐ์ของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมืองภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสามารถสรุปผลออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.16 มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 63.16 สถานภาพโสด ร้อยละ 89.47 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 77.63 อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 34.21 มีรายได้ไม่เกิน 20,000 บาท ร้อยละ 67.11

1.2 พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด กรุงเทพมหานคร พบว่า วัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ใช้ในการตกแต่งสถานที่ ร้อยละ 90.79 บุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้เพื่อนและคนรักมีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 77.63 มีความถี่ในการเลือกซื้อดอกไม้ 2-5 ครั้ง/ปี ร้อยละ 47.37 มีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง 500-1,000 บาท ร้อยละ 30.26 เลือกโทนสีของดอกไม้เป็นโทนสีขาว ร้อยละ 96.05 และเลือกดอกไม้เป็นดอกกุหลาบ ร้อยละ 97.37

1.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์ กับความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อดอกไม้ในแต่ละครั้ง โทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อ และดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อที่ปากคลองตลาด ดอกกล้วยไม้ สถานภาพ มีความสัมพันธ์ กับวัตถุประสงค์ในการเลือกซื้อดอกไม้ ในวันครบรอบ การศึกษา มีความสัมพันธ์ กับความถี่ที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ และดอกไม้ที่ผู้บริโภคนิยมเลือกซื้อ

ที่ปากคลองตลาด คือ ดอกทานตะวัน รายได้ มีความสัมพันธ์ กับบุคคลที่ผู้บริโภคเลือกซื้อดอกไม้ให้ คือ ตัวเอง และโทนสีของดอกไม้ที่ได้รับความนิยมที่ผู้บริโภคเลือกซื้อคือ โทนสีชมพู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้ในพื้นที่ปากคลองตลาด โดยซื้อดอกไม้ใช้ในการตกแต่งสถานที่ ดังนั้น นอกจากดอกไม้ที่วางขายแล้วผู้ประกอบการควรพิจารณาจัดตัวอย่างหรือภาพถ่ายตัวอย่างการจัดสถานที่ด้วยดอกไม้สดแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคได้ นอกจากนี้การจัดซื้อดอกไม้ยังเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ซื้อมีโอกาสเลือกซื้อได้ เนื่องจากผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมซื้อดอกไม้ให้เพื่อนหรือคนรัก และจัดซื้อขายในราคาที่สามารถจับต้องได้ ไม่แพงจนเกินไป

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคในปากคลองตลาด เพื่อให้สามารถอธิบายสาเหตุของผลการศึกษา และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการ

เอกสารอ้างอิง

- บัณณัฏฐ์ สันติพิมลธรรม. (2561). การศึกษาพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดอกไม้จัดซื้อ และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดอกไม้จัดซื้อในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. สารนิพนธ์ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ยศฐา ศรีปัญญาวิชัย และเมธิพันธ์ เมธาวิกุล. (2566). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาธรรมาภิบาลการจัดการหาแร่แฝงลอยริมบาทวีสิทธิ์พื้นที่ปากคลองตลาด เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ. 6(2), 225-240.
- ศิริณา โออิน และชญาน์ภรณ์ ก่ออาริโย. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อดอกไม้สดจากธุรกิจงานประดิษฐ์ ของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา. 31(108), 140-150.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (25341). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ซีรฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2546). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ซีรฟิล์มและไซเท็กซ์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). กลยุทธ์การตลาดและการวางแผนการตลาด. กรุงเทพฯ:ซีรฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด.
- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุโขทัย. (2566). ดอกทานตะวัน. สืบค้นจาก <https://www.sukhothailocal.go.th/otop/detail/255/data.html>.
- IKONCLASS STAFF. (2022). ปักหมุด! 5 ตลาดขายส่งดอกไม้สดราคาถูกสุดยิโตรอบกรุงเทพฯ. สืบค้นจาก <https://www.ikonclass.com/blog/famous-flowers-markets-in-bangkok>
- Nuressan. (2019). “ดอกกล้วยไม้” Orchid. สืบค้นจาก <https://shopping7541.home.blog/2019/03/03/ดอกกล้วยไม้-orchid/>

การสร้างสื่อเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน

ดลพร ศรีฟ้า*

รับบทความ 7 พฤศจิกายน 2566 แก้ไขบทความ 21 มิถุนายน 2567 ตอรับบทความ 24 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน และศึกษาความพึงพอใจในการใช้สื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เรียงลำดับในการรวบรวมข้อมูลตั้งแต่การเก็บรวบรวม สืบค้นจากเอกสาร ศึกษาผลการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน จากการใช้สื่อเสมือนจริง (Virtual Reality) เพื่อทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ ได้แก่ การสอบถามแบบ มีโครงสร้าง จากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ชายและหญิง ที่เคยเดินทาง และยังไม่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวเกาะพะงัน ช่วงอายุ 15-45 ปี อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนาสื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน ด้วยการนำเสนอ การท่องเที่ยวรอบเกาะพะงัน และสร้างวิถีทัศน์เพื่อเผยแพร่ตามแหล่งสถานที่ที่สำคัญของเกาะพะงัน เสนอวิธีการ เก็บภาพด้วยการตั้งกล้องแช่และเคลื่อนกล้อง โดยเก็บภาพความจริงเสมือนที่มีความแตกต่าง และ 2. ความพึงพอใจ ในการใช้สื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ =4.73) ด้านการใช้งาน ($\bar{X}$ =4.61) ด้านการออกแบบ ($\bar{X}$ =4.68) ด้านองค์ประกอบโดยรวมของระบบ ($\bar{X}$ =4.83) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ =4.80) โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวรู้สึกว่ สื่อมีความน่าสนใจ ใช้ง่าย สามารถใช้ โทรศัพท์สมาร์ทโฟนในการรับชมได้ และมีความสนใจที่อยากไปดูภาพเสมือนจริงแบบ 360 องศาในสถานที่อื่น ๆ เพิ่มเติม หากได้ชมสถานที่ในต่างประเทศด้วยก็น่าจะดีสำหรับคนที่ไม่มีโอกาสเดินทางไป เพราะดูแล้วรู้สึกเหมือนได้เข้าไปอยู่ในสถานที่นั้นจริง ๆ

คำสำคัญ: สื่อเสมือนจริง, ส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน, การท่องเที่ยวเสมือนจริง, การท่องเที่ยว 360 องศา, ความจริงเสมือน 360 องศา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

* ผู้ประสานงานหลัก: donlaporn.sr@rmutp.ac.th

Virtual Reality for Tourism Promoting of Koh Pha-ngan

Donlaporn Srifar*

Received 7 November 2023; Revised 21 June 2024; Accepted 24 June 2024

Abstract

This research aimed to achieve the following objectives to develop virtual media to promote tourism in Koh Phangan, and study satisfaction in using virtual media to promote tourism in Koh Phangan using quantitative research methods. This involves sorting and collecting data from various sources, including documents and studying the results of Koh Phangan tourism promotion using virtual reality media. Data collection will involve using tools such as structured questionnaires. The sample group will consist of male and female tourists residing in Bangkok, ages 15 to 45 who have visited Koh Phangan and those who haven't. A total of 400 people will be randomly selected for this purpose (using purposive sampling). The research results revealed that the development of virtual reality technology will promote tourism on Koh Phangan by providing tours around the island and producing films to show at major Koh Phangan tourist destinations suggests using the camera to move and submerge it in order to take pictures through the collection of unique virtual reality images. Overall, there was a high degree of satisfaction with the use of virtual media to encourage travel to Koh Phangan including content ($\bar{x}=4.73$), usability ($\bar{x}=4.61$), design ($\bar{x}=4.68$), overall system components ($\bar{x}=4.83$), and benefits ($\bar{x}=4.80$). They also feel that the media was engaging, and easy to view on a smartphone, and they were interested in seeing 360-degree virtual reality images in more locations. Furthermore, there was a desire to explore overseas places through this technology, especially for those unable to travel. Viewing these images created a sense of being present in those locations.

Keywords: Virtual Media, Promoting Koh Phangan Tourism, Virtual Tourism, 360 Degree Tourism, 360 Degree Virtual Reality

Assistant Professor Dr., Faculty of Mass Communication Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

* Corresponding Author: donlaporn.sr@rmutp.ac.th

บทนำ

เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งการท่องเที่ยวด้านความบันเทิงและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมติดอันดับ 3 ของข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยอ้างอิงข้อมูลการท่องเที่ยวของประเทศไทยเมื่อปี 2560 โดยในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทยนั้นจะมีความโดดเด่นที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ ดังจะทราบได้จากข้อมูลของการสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน เดือนกันยายน 2560 โดยมีข้อมูลรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ อันดับ 1 คือ กรุงเทพมหานคร มูลค่า 46,335.49 ล้านบาท / จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ (คน) 1,783,015 ล้านคน อันดับ 2 คือ ชลบุรี มูลค่า 9,118.81 ล้านบาท / จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ (คน) 616,052 ล้านคน และอันดับ 3 คือ สุราษฎร์ธานี มูลค่า 5,896.85 ล้านบาท / จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างชาติ (คน) 326,187 ล้านคน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ในขณะที่ผลการศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสังคม และวัฒนธรรมของเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของเพ็ญภา เพ็งประไพ (2559) พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการตลาดท่องเที่ยวสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย และกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยมีความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมด้านสังคมและวัฒนธรรมของเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มากกว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีความต้องการในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมของเกาะพะงันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) (2564) ได้เดินทางส่งมอบคุณค่าและความหมายของการท่องเที่ยวไทย (Meaningful Travel) ผ่าน Soft Power และการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ (Experience-based-Tourism) ตอกย้ำกลยุทธ์ระดับห่วงโซ่อุปทาน (Shape Supply) สร้างมาตรฐานสู่ความยั่งยืน พร้อมเชิญชวนทุกภาคส่วนร่วมเป็นเจ้าบ้านที่ดี โดยการท่องเที่ยวไทยจะฟื้นตัวตามเป้าหมายทั้งในแง่รายได้และการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ ก้าวสู่การเป็น High Value and Sustainable Tourism โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับห่วงโซ่อุปทาน (Shape Supply) สอดรับการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ (Experience-based-Tourism) ผ่านการนำเสนอสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวอย่าง Soft Power (5F : Food Festival Film Fight Fashion) ควบคู่กับการสร้างมาตรฐานความยั่งยืนเพื่อส่งมอบประสบการณ์การท่องเที่ยวเหนือระดับ ในขณะเดียวกัน รัฐพล วงศาโรจน์ (2565) แนะนำว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเข้ามาเกี่ยวข้องค่อนข้างช้ากว่าอุตสาหกรรมอื่น แต่จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วไปทั่วโลก ทำให้เกิดการผลักดันระบบดิจิทัลในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เดินไปอย่างรวดเร็วมากขึ้น เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ตอบโจทย์ประสบการณ์รูปแบบใหม่และความคาดหวังที่เปลี่ยนไปของกลุ่มลูกค้า โดยอาศัยเทคโนโลยีที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการค้นหาด้วยเสียง เทคโนโลยีโลกเสมือน (Virtual Reality; VR และ Augmented Reality; AR) เทคโนโลยีการจดจำใบหน้า และอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things; IoT) ฯลฯ ที่ได้นำไปสู่การปรับใช้ลำโพงอัจฉริยะในโรงแรม ทัวร์เสมือนจริงจากบริษัทท่องเที่ยว การเช็คอินแบบใหม่ ที่ไร้รอยต่อโดยไม่ต้องต่อคิวและพูดคุยกับพนักงานต้อนรับ การชำระเงินแบบไม่ต้องสัมผัส เป็นต้น

จากข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยวข้างต้นจะพบว่า การท่องเที่ยวนั้นมีความสำคัญในแง่ของรายได้ที่เข้าสู่ประเทศ การสื่อสารในยุคของเทคโนโลยีจึงมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ดังนั้น การสร้างสื่อเพื่อให้ผู้คนที่ไม่เคย

เดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว หากได้มีประสบการณ์ผ่านเทคโนโลยีเสมือนจริงก็จะช่วยให้เกิดการตัดสินใจและดึงดูดใจให้กับนักท่องเที่ยวได้เพิ่มมากขึ้น ธุรกิจการท่องเที่ยวได้นำเอาเทคโนโลยีเสมือนจริงเข้ามาใช้เพื่อให้ผู้คนได้รับรู้เรื่องราวผ่านประสาทสัมผัสในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งการสร้างความจริงเสมือนนี้เป็นการสร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้เข้าชมที่อาจจะไม่มีโอกาสได้ไปในสถานที่นั้น ๆ หรือไม่เคยไป ให้ได้สัมผัสกับความรู้สึกนั้นขึ้นได้ ซึ่งประสบการณ์จริงหรือเสมือนจริงนั้น จะก่อให้เกิดความประทับใจและความทรงจำได้ในระยะยาวมากกว่า ดังทฤษฎีประสบการณ์นิยมของ จอห์น ล็อก (John Locke, 1689) ที่เห็นว่าการรับรู้ของคนนั้นอาจเกิดขึ้นจากประสบการณ์เดิมในชีวิต หรือมีการรับประสบการณ์เพิ่มเติมเข้ามา ทำให้เกิดการรับรู้และสามารถนำไปสู่ความคิดบางอย่างต่อไปได้ ในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ก่อนศตวรรษที่ 21 ได้มีการตื่นตัวเรื่องของความจริงเสมือนมากขึ้น ซึ่งเทคโนโลยี VR นั้น จะถูกนำมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวก และให้ความรู้ในหลายหน่วยงานมากขึ้น เช่น อุทยานธรรมชาติวิทยา ศิลปวัฒนธรรม การแพทย์ การศึกษา ฯลฯ

ผู้วิจัยสนใจที่จะนำเทคโนโลยีภาพเสมือนจริงมาใช้ในการสร้างแรงบันดาลใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยให้นักท่องเที่ยวที่ทั้งผู้ที่เคยเดินทางแล้ว และยังไม่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวที่เกาะพะงันได้ดูสื่อเสมือนจริง จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างสื่อเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน”

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้สื่อเสมือนจริง ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน

กรอบแนวคิด

การวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เกาะพะงัน ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. Virtual Reality (VR) หรือโลกเสมือนจริง เป็นการจำลองวัตถุหรือองค์ประกอบเสมือนภายใต้บรรยากาศเสมือนโดยที่ต้องผ่านอุปกรณ์สารสนเทศ ที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องอยู่บนสถานที่หรือเกี่ยวเนื่องใด ๆ กับพื้นที่นั้น ขณะที่ใส่แว่น Virtual Reality ผู้ใช้จะได้เห็นสถานที่ต่าง ๆ เสมือนจริงมาอยู่ในแว่น เช่น ได้ท่องเที่ยวเลสิก หรืออวกาศนอกโลก จะมีการจำลองบรรยากาศรอบข้าง รวมถึงการเล่นเกมส์เสมือนจริง ได้ทั้ง 360 องศาที่หันได้รอบทิศทางโดย Ivan Sutherland (1960) บิดาแห่งความเสมือน ได้กล่าวถึงความหมายดั้งเดิมของคำเอาไว้ในหนังสือพื้นฐานการนำเสนอว่าหมายถึงการที่มนุษย์มองเห็นโลกเสมือนจริงผ่านระบบคอมพิวเตอร์แล้วมีความรู้สึกเสมือนว่าอยู่ในสถานที่นั้นและเคลื่อนที่ได้จริง ทำกิจกรรมจริง ได้ยินเสียงจริง ซึ่งเกิดจากการทำงานร่วมกันระหว่างระบบคอมพิวเตอร์กับระบบประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของมนุษย์ ซึ่ง Stephen M. Porter (1996) กล่าวว่า ความเป็นจริงเสมือน คือการนำเสนอกราฟิกแบบ 3 มิติ ที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นพื้นฐานเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุกับพื้นที่ในการตอบสนองต่อประสาทสัมผัสของผู้ใช้ในมุมมองต่าง ๆ อย่างอิสระและมีมิติสมจริงเสมือนว่ามีการเคลื่อนไหวที่ในขณะนั้นจริง ๆ พื้นที่ที่ผู้ใช้ต้องการ ในขณะที่ Benno Mark (1998) อาจารย์ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยอัลเบอร์ตา ประเทศแคนาดา กล่าวถึงความหมายของความเป็นจริงเสมือนว่าเป็นพื้นที่และวัตถุที่สร้างขึ้นของระบบคอมพิวเตอร์กราฟิก 3 มิติ ซึ่งผู้ใช้จะได้สัมผัสและรับรู้ข้อมูลแบบเสมือนจริงด้วยตนเอง ซึ่งเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงทันที

กับวัตถุรอบตัวโดยการใช้อุปกรณ์เสริมช่วยในการสัมผัสดังกล่าว หรืออาจเป็นซอฟต์แวร์ ที่จะช่วยสร้างให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้กับกราฟิกจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ได้ และ Silvia Sussmann (2000) ได้อธิบายไว้ว่า VR เป็นระบบที่มีเป้าหมายการจำลองแบบที่สมบูรณ์ขององค์ประกอบของโลกทางกายภาพด้วยรูปแบบสามมิติที่สร้างขึ้นมาจากแบบจำลองที่ผู้ใช้จะรู้สึกตัวอยู่ในสถานที่หรือบรรยากาศนั้น ๆ จริง ความรู้สึกของการเข้าไปอยู่ในสถานที่นั้น สามารถทำให้รู้สึกเสมือนกับว่าอยู่ในที่นั้นจริง ๆ ด้วยการกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือควรมีการใช้ภาพ เสียง และสัมผัส เพื่อนำเอาโลกเสมือนจริงเข้ามาช่วยกระตุ้นในหลาย ๆ ด้านเพื่อให้ผู้ใช้รู้สึก “จริง” และเชื่อว่าอยู่ในสถานที่นั้น และรู้สึกเหมือนกับว่ากำลังประสบกับทุกสิ่งรอบตัวจริงด้วยสภาพแวดล้อมเสมือนจริง ผู้ใช้ต้องสามารถโต้ตอบกับภาพภายใน VR ได้ Guttentag ได้อธิบายเพิ่มเติมเอาไว้ว่า ทั้ง 2 แบบนี้จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้ใช้เข้าไปอยู่ใน VR แล้ว การนำทางนั้นสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างไม่มีข้อจำกัด ส่วนการโต้ตอบก็จะเป็นการโต้ตอบภายใน VR เช่นเดียวกัน (Gutierrez, 2008) นักวิจัยหลาย ๆ คน ยังไม่สามารถระบุหรือกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับ VR ที่แน่นอนได้ Sherman และ Craig กล่าวว่า ในปัจจุบันนั้นได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับเรื่องนี้ชัดเจนขึ้นในปี 2003 Sherman และ Craig อธิบายว่า VR นั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ คือ โลกเสมือนจริง ความรู้สึกจริง การตอบรับของประสาทสัมผัส (ขึ้นอยู่กับว่าได้รับข้อมูลอะไร) และการโต้ตอบ (Sherman & Craig, 2003)

2. การท่องเที่ยวเสมือนจริง (VR) เริ่มนำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยภาคการท่องเที่ยวอาจได้รับผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบจาก VR ในทางบวก คือ การใช้เทคโนโลยี VR เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์สถานที่ท่องเที่ยวล่วงหน้า ส่วนความท้าทายคืออาจมีนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม ที่หากสามารถได้รับประสบการณ์ในสถานที่ท่องเที่ยวได้ โดยไม่จำเป็นต้องลุกขึ้นจากโซฟาที่บ้านก็อาจจะไม่เดินทางไปจริงก็ได้ โดยในปี 2016 การท่องเที่ยวออสเตรเลียได้ผลิตวิดีโอ VR จำนวนหนึ่งที่สามารถเข้าชมผ่านทางออนไลน์ได้ ผู้ใช้จะได้สัมผัสกับบางส่วนของแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของประเทศ เช่น 12 Apostles ท่าเรือซิดนีย์ หาด White haven และโกลด์โคสต์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแคมเปญ “ไม่มีที่ไหนเหมือนดังออสเตรเลีย” โดยเน้นไปที่ประสบการณ์ทางน้ำและชายฝั่งทะเล เทคโนโลยีแบบ 360 องศาจะทำให้ผู้ชมรู้สึกราวกับกำลังประสบกับเหตุการณ์จริง เช่น บินกับเฮลิคอปเตอร์ พายเรือคายัค ดำน้ำตื้นหรือเล่นเรือใบ โดยสามารถดูได้ผ่านเครื่องสวมหัวเพื่อดู VR รวมทั้งทางออนไลน์และผ่านทางแอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

อธิบายกรอบแนวคิดสื่อเสมือนจริงเพื่อการท่องเที่ยวนั้น จะประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีองค์ประกอบของประสบการณ์การรับรู้เบื้องหลังของผู้รับชมสื่อเสมือนจริงเป็นลำดับแรกในการเข้าสู่ความรู้สึกและความซาบซึ้ง

ในเนื้อหาได้เป็นอย่างดี และในการเลือกนำเสนอเนื้อหาในสื่อเสมือนจริงนั้น ควรจะนำเสนอเนื้อหาที่ทำให้เกิดความซาบซึ้งไปในบรรยากาศของสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละที่ เพื่อให้ผู้รับชมสื่อเสมือนจริงเกิดความรู้สึกประทับใจ และมีความต้องการที่จะเดินทางไปในสถานที่นั้น ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เกาะพะงัน การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อสื่อเสมือนจริง 360 องศา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน และศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการรับชมสื่อเสมือนจริง 360 องศา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักท่องเที่ยวที่เคยและไม่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวเกาะพะงัน ชาย-หญิง ช่วงอายุ 15-45 ปี ซึ่งไม่ทราบค่าประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวที่เคยและไม่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวที่เกาะพะงัน ชาย-หญิง ช่วงอายุ 15-45 ปี จำนวน 400 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยอาศัยความสนใจของผู้ให้ข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามมีลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้เป็นลักษณะแบบสอบถามปลายปิดกำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ และคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และจำนวนครั้งในการไปท่องเที่ยวเกาะพะงัน มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ที่เลือกตอบได้ 1 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ประกอบด้วยด้านเนื้อหา ด้านการใช้งาน และด้านการออกแบบ องค์ประกอบโดยรวมของระบบ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อการวัดระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบวัดอันตรภาค (Interval Scale) ด้วยวิธีการวัดแบบ Likert Scale 5 อันดับ ได้แก่ 5=มากที่สุด 4=มาก 3=ปานกลาง 2=น้อย 1=น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ จำนวน 1 ข้อ เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ เดือน พฤษภาคม-กรกฎาคม ด้วยการนำสื่อเสมือนจริง 360 องศา ให้กลุ่มเป้าหมายได้ทดลองใช้งาน และประเมินความพึงพอใจต่อสื่อเสมือนจริง 360 องศา

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถามซึ่งมีความถูกต้องสมบูรณ์มาลงรหัสตามวิธีการวิจัยทางสถิติ และดำเนินการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analytical Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูล ซึ่งค่าสถิติที่ใช้

ได้แก่ จำนวน คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.50	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มากที่สุด

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน จากการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย สามารถนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนาสื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน

การพัฒนาสื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน ใช้วิธีการพัฒนาสื่อด้วยหลักของการออกแบบ VR ด้วยหลักแนวคิดของการออกแบบความจริงเสมือนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และใช้กระบวนการของการทำงานผลิตสื่อ Pre, Pro, Post ซึ่งเป็นกระบวนการผลิตสื่อและได้สร้างวิดีโอเพื่อเผยแพร่ตามแหล่งสถานที่ที่สำคัญของเกาะพะงัน และใช้วิธีการเก็บภาพด้วยการตั้งกล้องแช่ และเคลื่อนกล้อง โดยเก็บภาพความจริงเสมือนที่มีความแตกต่าง เพื่อนำผลงานที่ได้ไปใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ดังภาพ

ภาพที่ 2 การจัดวางตัวอักษรในงาน VR

ภาพที่ 3 หาดแม่หาด เกาะพะงัน

ภาพที่ 4 บรรยากาศระหว่างไปหาดขวด เกาะพะงัน

ภาพที่ 5 ภาพ VR หาดสน เกาะพะงัน

ภาพที่ 6 หาดบ้านใต้ เกาะพะงัน

ภาพที่ 7 หาดเสด็จ เกาะพะงัน

ภาพที่ 8 หาดรี้น เกาะพะงัน

ภาพที่ 9 หาดยาว เกาะพะงัน

ภาพที่ 10 ผลงาน VR ในช่องทางออนไลน์

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการใช้สื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว จำแนกเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
- เพศชาย	263	66.00
- เพศหญิง	137	34.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว จำแนกเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.00 และเพศหญิง ร้อยละ 34.00

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
- 15-20 ปี	80	20.00
- 21-25 ปี	50	13.00
- 26-30 ปี	90	23.00
- 31-35 ปี	60	15.00
- 36-40 ปี	80	20.00
- 41-45 ปี	40	10.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 23.00 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 15-20 ปี และ 36-40 ปี ร้อยละ 20.00 มีอายุระหว่าง 31-35 ปี ร้อยละ 15.00 มีอายุระหว่าง 21-25 ปี ร้อยละ 13.00 มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ร้อยละ 10.00

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
- สูงกว่าปริญญาโท	31	8.00
- ปริญญาโท	120	30.00
- ปริญญาตรี	237	59.00
- อื่น ๆ	12	3.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.00 รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 30.00 มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาโท ร้อยละ 8 และอื่น ๆ ร้อยละ 3.00

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนครั้งในการไปท่องเที่ยวเกาะพะงัน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	82	21.00
1 ครั้ง	221	55.00
2-3 ครั้ง	43	11.00
4-5 ครั้ง	25	6.00
มากกว่า 5 ครั้ง	24	6.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนครั้งในการไปท่องเที่ยวเกาะพะงัน พบว่า ส่วนใหญ่เคยไปท่องเที่ยวเกาะพะงัน 1 ครั้ง ร้อยละ 55.00 รองลงมาคือ มีผู้ที่เคยเดินทางไปเกาะพะงัน 2-3 ครั้ง ร้อยละ 11.00 ผู้ที่เคยเดินทางไปเกาะพะงัน 4-5 ครั้ง ร้อยละ 6.00 ผู้ที่เคยเดินทางไปเกาะพะงัน มากกว่า 5 ครั้ง ร้อยละ 6.00 และมีผู้ที่ไม่เคยเดินทางไปเกาะพะงัน ร้อยละ 21.00

2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านเนื้อหา

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านเนื้อหา	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ภาพวิดีโอสื่อเสมือนจริง 360 องศา มีความสมบูรณ์และชัดเจน	4.86	0.34	มากที่สุด
2	คุณภาพของเสียงประกอบมีความชัดเจน	4.82	0.38	มากที่สุด
3	ข้อมูลมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน	4.92	0.28	มากที่สุด
4	รูปแบบตัวอักษร ขนาด และสีตัวอักษรมีความชัดเจนอ่านง่าย	4.09	0.28	มาก
5	สื่อเสมือนจริงมีความน่าสนใจ	4.95	0.21	มากที่สุด
	รวม	4.73	0.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านเนื้อหา พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สื่อเสมือนจริงมีความน่าสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.95$) ข้อมูลมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.92$) ภาพวิดีโอสื่อเสมือนจริง 360 องศา มีความสมบูรณ์และชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.86$) คุณภาพของเสียงประกอบมีความชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.82$) และรูปแบบตัวอักษร ขนาด และสีตัวอักษรมีความชัดเจนอ่านง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$) ตามลำดับ โดยภาพรวมมีความเห็นคล้ายคลึงไปในทิศทางเดียวกันว่ามีความเหมาะสม น่าสนใจ เนื้อหาครบถ้วนรวมไปถึงคุณภาพของภาพและเสียงได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านการใช้งาน

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านการใช้งาน	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ความเร็วในการแสดงผลของสื่อเสมือนจริง มีความเหมาะสม	4.62	0.49	มากที่สุด
2	ความปลอดภัยในการใช้งาน	4.74	0.44	มากที่สุด
3	การใช้งานโดยรวม ใช้งานได้ง่าย	4.68	0.47	มากที่สุด

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา	ระดับความพึงพอใจ		
		ด้านการใช้งาน	$\bar{X}$	S.D. แปลผล
4	สื่อเสมือนจริง ไม่ทำให้เกิดอาการเวียนศีรษะ		4.84	0.37 มากที่สุด
5	สื่อเสมือนจริง สามารถเลือกดูได้บ่อยตามต้องการ		4.44	0.50 มาก
6	ความดังของเสียงในสื่อเสมือนจริง มีความเหมาะสม		4.53	0.50 มากที่สุด
	รวม		4.61	0.22 มากที่สุด

จากตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านการใช้งาน พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สื่อเสมือนจริง ไม่ทำให้เกิดอาการเวียนศีรษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.84) ความปลอดภัยในการใช้งานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.74) ความเร็วในการแสดงผลของสื่อเสมือนจริง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.62) การใช้งานโดยรวม ใช้งานได้ง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.68) ความดังของเสียงในสื่อเสมือนจริง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.53) และสื่อเสมือนจริง สามารถเลือกดูได้บ่อยตามต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.44) ตามลำดับ โดยภาพรวม มีความเห็นคล้ายคลึงกันเกือบทั้งหมดว่า การใช้งานโดยรวมนั้นใช้งานได้ดี ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่สบายตัวหรือใช้งานยาก ทำให้มีความสนใจที่อยากจะดูเนื้อหาซ้ำ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านการออกแบบ

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา	ระดับความพึงพอใจ		
		ด้านการออกแบบ	$\bar{X}$	S.D. แปลผล
1	ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน		4.57	0.50 มากที่สุด
2	ความเหมาะสมของตัวอักษรที่ใช้ ขนาด สี ชัดเจน		4.67	0.47 มากที่สุด
3	การจัดตำแหน่งของข้อความ		4.82	0.39 มากที่สุด
4	ความยาวในการรับชมสื่อเสมือนจริงมีความเหมาะสม		4.69	0.46 มากที่สุด
5	การเลือกสถานที่ของการนำเสนอสื่อเสมือนจริงมีความเหมาะสม		4.64	0.48 มากที่สุด
	รวม		4.68	0.25 มากที่สุด

จากตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านการออกแบบ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดตำแหน่งของข้อความ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.82) ความยาวในการรับชมสื่อเสมือนจริงมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.69) ความเหมาะสมของตัวอักษรที่ใช้ ขนาด สี ชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.67) การเลือกสถานที่ของการนำเสนอสื่อเสมือนจริง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.64) และใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.57) ตามลำดับ โดยภาพรวม มีความเห็นคล้ายคลึงกัน

เกือบทั้งหมดว่า สื่อเสมือนจริงมีการใช้งานที่ง่ายสะดวก การออกแบบสวยงามและใช้งานง่าย มีการจำวางตำแหน่งของตัวอักษรในสื่อเสมือนจริงได้อย่างเหมาะสมและสวยงาม ความยาวของเนื้อหาเหมาะสมไม่สั้น หรือยาวจนเกินไป ทำให้รู้สึกดีมีค่าไปกับเนื้อหาได้เป็นอย่างดี ส่วนสถานที่ในการถ่ายทำสื่อเสมือนจริงมีความสวยงามเหมาะสมมาก

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านองค์ประกอบโดยรวมของระบบ

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านองค์ประกอบโดยรวมของระบบ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	มีภาพเสถียรภาพ	4.71	0.46	มากที่สุด
2	สื่อเสมือนจริงสามารถใช้งานได้ง่าย	4.95	0.21	มากที่สุด
	รวม	4.83	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านองค์ประกอบโดยรวมของระบบ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สื่อเสมือนจริงสามารถใช้งานได้ง่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.95$) และมีความเสถียรภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.71$) ตามลำดับ โดยภาพรวม มีความเห็นคล้ายคลึงกันเกือบทั้งหมดว่าสื่อเสมือนจริงมีการใช้งานที่ง่ายสะดวก มีเสถียรภาพในการรับชม ไม่กระตุก สามารถเลือกความละเอียดของภาพในการรับชมได้ด้วยตนเอง ทำให้สะดวกต่อการใช้งานมาก

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อที่	ความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	มีความสนใจการเดินทางไปท่องเที่ยวเกาะพะงันมากขึ้น	4.77	0.42	มากที่สุด
2	มีความสนใจอยากชมสื่อเสมือนจริงเพื่อการท่องเที่ยวในสถานที่อื่น	4.84	0.37	มากที่สุด
	รวม	4.80	0.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้านองค์ประกอบโดยรวมของระบบด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความสนใจอยากชมสื่อเสมือนจริงเพื่อการท่องเที่ยวในสถานที่อื่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84$) และมีความสนใจการเดินทางไปท่องเที่ยวเกาะพะงันมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.77$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้งานสื่อเสมือนจริง 360 องศา ด้วยการชมการท่องเที่ยวความจริงเสมือน 360 องศา โดยการเคลื่อนกล้องและตั้งกล้องแช่ พบว่า การถ่ายภาพความจริงเสมือน 360 องศา ด้วยการตั้งกล้องแช่ ทำให้ผู้ชมไม่เกิดปัญหาเรื่องความเวียนหัว และสามารถดื่มด่ำกับบรรยากาศได้นาน ส่วนการความจริงเสมือน 360 องศา ด้วยการเคลื่อนกล้อง จะทำให้ผู้ชมเกิดภาวะเวียนหัวได้ แต่ทำให้สามารถดื่มด่ำไปในพื้นที่รอบ ๆ เสมือนกับได้เดินด้วยตนเองในสถานที่นั้น ๆ ซึ่งการใช้สื่อความจริงเสมือน เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ได้ถูกบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้สามารถช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในด้านการเดินทางท่องเที่ยว และเพิ่มคุณค่าให้ประสบการณ์การท่องเที่ยว ทั้งนี้ การท่องเที่ยวของประเทศไทยยังคงมีหลายสถานที่ที่คนยังไม่ได้เดินทางไปถึง และยังเข้าถึงได้ยาก เช่น ในสถานที่ที่ต้องเดินทางขึ้นภูเขาสูงชัน หรือการท่องเที่ยวลงไปในใต้ทะเลที่ถือได้เป็นแหล่งดำน้ำที่ได้รับความนิยมทั่วโลก (แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570)) งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยการใช้เทคโนโลยีความจริงเสมือน เพื่อเข้ามาช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยที่เป็นความท้าทายของการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่มีแนวโน้มของการพัฒนาสื่อด้านนี้เพื่อสร้างรายได้ และดึงดูดเงินเข้าสู่ประเทศ ด้วยการสร้างประสบการณ์เสมือนแก่นักท่องเที่ยวก่อนการเดินทางได้ (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2566) ซึ่งกลุ่มเป้าหมายจะสามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างดื่มด่ำ และลึกซึ้งนั้นจะต้องมีการคำนึงถึงประสบการณ์ของกลุ่มเป้าหมายเป็นสำคัญว่าการทำสื่อเสมือนจริง 360 องศา หากเลือกใช้สภาพแวดล้อมที่กลุ่มเป้าหมายอยู่ เช่น ภายในประเทศ ภายในจังหวัด เสียงที่ใช้บรรยายเป็นเสียงประจำชาติ กลุ่มเป้าหมายจะรู้สึกคุ้นเคยและจะสามารถทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดประสบการณ์ร่วมและไม่เกิดความเบื่อหน่าย ที่สอดคล้องกับการวิจัยของ (Jose Luis Rubio-Tamayo, 2017) สอดคล้องกับ (Ruotolo, F.; Maffei, L.; Di Gabriele, M.; Iachini, T.; Masullo, M.; Ruggiero, G.; Senese, V.P., 2013) ที่พบว่าการใช้เสียงที่มีความชัดเจน เหมาะสมกับเนื้อหาเพื่อเป็นองค์ประกอบในการสร้างสภาพแวดล้อมเสมือนจริงนั้นมีความสำคัญที่จะช่วยทำให้กลุ่มเป้าหมายมีความดื่มด่ำกับสิ่งที่มองเห็นได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้ก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Serrano, B.; Baños, R.M.; Botella, C., 2016) ที่กล่าวว่า การกระตุ้นเนื้อหาที่สร้างความผ่อนคลายให้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างความดื่มด่ำและรู้สึกเข้าถึงสื่อเสมือนได้ไปอยู่ในสถานที่จริงได้มากยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการพัฒนาสื่อเสมือนจริงในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน ด้วยการนำเสนอการท่องเที่ยวรอบเกาะพะงัน และสร้างวิทัศน์เพื่อเผยแพร่ตามแหล่งสถานที่ที่สำคัญของเกาะพะงัน และใช้วิธีการเก็บภาพด้วยการตั้งกล้องแช่ และเคลื่อนกล้อง โดยเก็บภาพความจริงเสมือนที่มีความแตกต่าง

1.2 ผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้สื่อเสมือนจริง ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาะพะงัน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{X}=4.73$) ด้านการใช้งาน ($\bar{X}=4.61$) ด้านการออกแบบ ($\bar{X}=4.68$)

ด้านองค์ประกอบโดยรวมของระบบ ($\bar{X}=4.83$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}=4.80$) โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวรู้สึก ว่าสื่อมีความน่าสนใจ ใช้ง่าย สามารถใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนในการรับชมได้ และมีความสนใจที่ยากไปดู ภาพเสมือนจริงแบบ 360 องศาในสถานที่อื่น ๆ เพิ่มเติม หากได้ชมสถานที่ในต่างประเทศด้วยก็น่าจะดีสำหรับคนที่ไม่มี โอกาสเดินทางไป เพราะดูแล้วรู้สึกเหมือนได้เข้าไปอยู่ในสถานที่นั้นจริง ๆ

2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ซึ่งหากต้องการสร้างสื่อเสมือนจริง 360 องศา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงก็คือ จะต้องวางแผนในการกระตุ้นความสนใจให้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยเขียนสคริปต์ในการถ่ายทำ รวมไปถึงอุปกรณ์ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะทำให้การเก็บภาพบรรยากาศ และความสวยงามของ สถานที่นั้น ๆ มีความเหมาะสม ทั้งด้านเนื้อหา การเล่าเรื่อง รวมไปถึงคุณภาพของสื่อเสมือนจริงด้วย เนื่องจากสิ่งที่ผู้วิจัย จะต้องนำเสนอ นั่น คือ การนำเสนอความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวในที่ต่าง ๆ หากไม่มีการวางแผนการทำงานที่ดี ไม่มีการใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการเก็บภาพแล้วนั้น จะทำให้ผู้ชมเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของ กลุ่มเป้าหมายได้ และเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อไปในการรับชมสื่อเสมือนจริงในสถานที่อื่น ๆ ไปด้วย การออกแบบจะต้อง คำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายที่จะออกแบบให้เป็นหลักโดยต้องออกแบบให้เหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพของ กลุ่มเป้าหมายภาพควรมีความต่อเนื่องในการปรับเปลี่ยนมุมมอง โดยจะต้องคาดการณ์การมองของกลุ่มเป้าหมาย ไม่ควรมีการเคลื่อนไหวที่กลิ้งอย่างรวดเร็ว และเปลี่ยนมุมมองไปอย่างรวดเร็วจนเกินไปต้องทำให้กลุ่มเป้าหมายรู้สึก สบายเมื่อใช้สื่อนี้ หากสามารถทำให้กลุ่มเป้าหมายสามารถบังคับการเคลื่อนไหวได้เองจะยิ่งดีมากสำหรับการใช้งาน เพื่อไม่ให้กลุ่มเป้าหมายเกิดอาการเวียนหัว ควรจะต้องคำนึงถึงความละเอียดของภาพให้มีความละเอียด แสดงผล จะต้องมีความชัดเจน หากกลุ่มเป้าหมายมีปัญหาทางด้านสายตาจะต้องใช้แว่นสายตาร่วมกับ การรับชมสื่อด้วย เพื่อให้เกิดความรู้สึกสมจริงมากที่สุด คุณภาพของเสียงประกอบและเสียงเพลงจะต้องมีความดังและชัดเจน ควรใช้เสียง ในการกำหนดทิศทางของภาพ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถหันตามทิศทางของเสียง เพื่อมองหาเป้าหมายได้ อย่างถูกต้อง และไม่ทำให้กลุ่มเป้าหมายสับสน

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรบูรณาการระหว่างการสร้างสื่อเสมือนจริง 360 องศา เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ร่วมกับการสื่ออื่น ๆ ที่สามารถนำใช้เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวเสมือนจริง เช่น สื่อโมชันกราฟิก, สื่อวีดิทัศน์, สื่อสารคดี, สื่อแอนิเมชัน, เกม ฯลฯ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ได้ให้การสนับสนุน ทุนในการทำงานวิจัยจนประสบความสำเร็จ และขอขอบคุณผู้ประสานงานในอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่อำนวยความสะดวกในการเดินทาง และข้อมูลเพื่อเก็บภาพสถานที่ภายในเกาะพะงันได้อย่างทั่วถึง สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยหวังว่าจะเป็นจุดเริ่มต้นในการผลักดันการนำเสนอการท่องเที่ยวเสมือนจริงแบบ 360 องศาของประเทศไทย ให้พัฒนายิ่งขึ้นไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). *ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564)*.

กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2566). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570)*.

กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2564). ททท. เปิดตัวเกม “ปีท่องเที่ยวไทย 2566” เร่งเครื่องยกระดับห่วงโซ่อุปทาน

กระตุ้นตลาดคุณภาพสู่ความยั่งยืนด้วย “Meaningful Travel” มั่นใจฟื้นรายได้สูงสุด 2.38 ล้านล้านบาท.

สืบค้นจาก <https://thai.tourismthailand.org/Articles/ปีท่องเที่ยวไทย-2566>

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. (2566). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570)*.

กรุงเทพฯ: คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

เพ็ญภา เพ็งประไพ. (2559). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทย

และต่างชาติในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมของเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การ

ค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

รัฐพล วงศาโรจน์. (2565). *8 เทคโนโลยีตอบโจทย์รูปแบบการท่องเที่ยวยุคใหม่*. สืบค้นจาก

<https://www.nia.or.th/8-Travel-Technologies>

Benno, M. (1998). *Virtual Reality. Gifted Child Today*, 21(1), pp.12-14.

<https://doi.org/10.1177/107621759802100104>

Gutiérrez, M., Vexo, F., & Thalmann, D. (2008). *Introduction. In: Stepping into Virtual Reality*. Springer, London.

Locke, John. (1689). *Second Treatises of Government*. England: Awnsham Churchill.

Rubio-Tamayo, Jose Luis, Gértrudix, Manuel & García, Francisco. (2017). Realidad virtual como

tecnología para la generación de modelos de representación del espacio. *Interactividad*

comunicación para la transformación del entorno. 2(2017).

Ruotolo, Francesco, Maffei, Luigi, Gabriele, Maria, Iachini, Tina, Masullo, Massimiliano & Ruggiero,

Gennaro & Senese, and Vincenzo Paolo. (2013). Immersive Virtual Reality and

Environmental Noise Assessment: an innovative audio-visual approach. *Environmental*

Impact Assessment Review, p.41.

Serrano, B., Baños, R. M., & Botella, C. (2016). Virtual reality and stimulation of touch and smell for

inducing relaxation: A randomized controlled trial. *Computers in Human Behavior*, 55

(Part A), pp.1–8.

Sherman, William & Craig, Alan. (2003). *Understanding Virtual Reality-Interface, Application, and*

Design. Morgan Kaufmann Publishers Inc.

Stephen, M. Porter. (1996). Expanding the VR Aesthetic. *Computer Graphics World*, 19(7) July, p.4.

Sussmann, Silvia and Vanhegan, Hugo. (2000). Virtual Reality and the Tourism Product Substitution or Complement?. *ECIS 2000 Proceedings*, p.117.

Sutherland, Ivan. (1960). *American electrical engineer and computer scientist*. M.S. EE, California Institute of Technology.

สภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี

นนิตย สังขกัญญา*

รับบทความ 18 มิถุนายน 2567 แก้ไขบทความ 23 มิถุนายน 2567 ตอรับบทความ 24 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 200 คน ได้แก่ ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ตัวแทนชุมชน และภาคีเครือข่ายโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกัน ($\bar{X}=3.42$) ด้านการค้นหา ($\bar{X}=3.40$) ด้านการรักษา ($\bar{X}=3.37$) ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X}=3.35$) และด้านการเฝ้าระวัง ($\bar{X}=3.34$) และ 2. ความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการเฝ้าระวัง ($\bar{X}=4.71$) ด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X}=4.65$) และด้านการรักษา ($\bar{X}=4.64$) และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการป้องกัน ($\bar{X}=4.45$) และด้านการค้นหา ($\bar{X}=4.49$)

คำสำคัญ: สภาพปัจจุบัน, ความคาดหวัง, การบริหารสถานศึกษา, สถานศึกษาสีขาว, ยาเสพติด, อบายมุข

ผู้อำนวยวยการ, โรงเรียนบ้านโคกพนมดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1

* ผู้ประสานงาน: nongnit24@gmail.com

The Current Conditions and Expectations for the Management of a White Educational Institution, Drug-free, and Vice-free of Ban Khok Phanom Dee School, Prachinburi Province

Nongnit Sangkhapinyo*

Received 18 June 2024; Revised 23 June 2024; Accepted 24 June 2024

Abstract

The objectives of this research were to study the current conditions and expectations for the management of a white educational institution, drug-free, and vice-free of Ban Khok Phanom Dee School, Prachinburi Province. This research was quantitative research using questionnaires as a tool for collecting data. The sample group consisted of 200 stakeholders including teachers, school committee members, parents of students, community representatives, and school network partners. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation. The research results found that: 1. the current condition of the management of the drug and vice-free white educational institution of Ban Khok Phanom Dee School, Prachinburi Province, was at a moderate level ($\bar{x}=3.38$. When considered individually, all aspects including prevention ($\bar{x}=3.42$), search ($\bar{x}=3.40$), treatment ($\bar{x}=3.37$), management ($\bar{x}=3.35$), and surveillance ($\bar{x}=3.34$) were at a moderate level. Expectations for the management of a white educational institution, drug-free and vice of Ban Khok Phanom Dee School, Prachinburi Province, were the highest ($\bar{x}=4.58$). When considering each aspect, surveillance ($\bar{x}=4.71$), management ($\bar{x}=4.65$), and treatment ($\bar{x}=4.64$), was at the highest level. The aspects that were at a high level were the protection aspect ($\bar{x}=4.45$) and the search aspect ($\bar{x}=4.49$).

Keywords: Current Condition; Expectations; Educational Institution Administration;
White Educational Institutions; Drug-free; Vices-free

บทนำ

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเกิดความซับซ้อนมากขึ้น ปัญหายาเสพติดจึงแพร่กระจายเข้าสู่ชุมชนอย่างรวดเร็ว เป็นเรื่องยากที่จะปราบปรามให้หมดสิ้นไป กลุ่มผู้เสพยาส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น เนื่องจากขาดหลักคิดถึงโทษภัยของยาเสพติด ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในกลุ่มวัยรุ่นนอกสถานศึกษา กลุ่มผู้ใช้แรงงาน หรือแม้แต่กลุ่มวัยรุ่นในสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ซึ่งเด็กและเยาวชนเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาสังคมไทย หรือมีผู้กล่าวเสมอว่า “เด็กและเยาวชนคืออนาคตของชาติ” (สุวรรณา แสงสุริยา, 2556) แต่เด็กและเยาวชนในปัจจุบันได้สร้างความหวั่นวิตกต่ออนาคตของชาติ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามสื่อมวลชน ข่าวรายวัน พบว่าเด็กและเยาวชนมีปัญหาการใช้ความรุนแรง ยาเสพติด ปัญหาทางเพศ การปรับตัว เป็นต้น และจากข้อมูลวิจัยเฝ้าระวังสถานการณ์เด็กไทยจากสถิติด้านเด็กและเยาวชนที่น่าสนใจจากสื่อต่าง ๆ เมื่อเดือนกันยายน 2566 พบประเด็นปัญหาที่ปรากฏในสื่อ 33 ประเด็น 156 กรณี โดยถูกกระทำนาคาจารย์ / ข่มขืน ร้อยละ 17.31 ถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 14.74 อุบัติเหตุทางถนน รอดชีวิต ร้อยละ 8.33 บ่วง / พิกัด ร้อยละ 8.33 และยากจน ร้อยละ 7.69 (กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2566) จากสถิติของศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนพบว่าสถานการณ์เด็กนักเรียนมีความซับซ้อนมากขึ้น บริบทต่าง ๆ รอบตัวเด็กส่งผลต่อพฤติกรรมและความปลอดภัยของเด็กนักเรียน การตั้งครุฑในวัยรุ่นมีแนวโน้มสูงขึ้น และการยั่วยุให้เกิดความขัดแย้ง เป็นต้น เหตุของการทะเลาะวิวาทในที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) โรงเรียนเป็นสถาบันการศึกษาในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน เป็นสถานที่เสริมสร้างความรู้ ทักษะชีวิตให้แก่นักเรียน โรงเรียนจึงเป็นสถาบันที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าสถาบันครอบครัว เนื่องจากนักเรียนใช้เวลาอยู่กับโรงเรียนถึงวันละ 8-10 ชั่วโมง โรงเรียนจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของนักเรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมด้านความปลอดภัยและการจัดบริการด้านความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นสิ่งที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญ รวมทั้งผู้ปกครองต่างมุ่งหวังให้บุตรหลานได้ศึกษาเล่าเรียนในสถานศึกษาที่ปลอดภัย (สุเวช พิมน้ำเย็น และคณะ, 2560)

ปัญหาเสพติดถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุดในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าแต่การขจัดปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นวันจะยิ่งลำบากมากขึ้นทั้งในด้านสาเหตุการเกิดปัญหาและแนวทางการแก้ไข และมีแนวโน้มการเพิ่มของจำนวนกลุ่มประชากรที่ใช้ยาเสพติด พื้นที่ ประเภท และชนิดของยาเสพติดที่ใช้เสพ ตลอดจนวิธีการเสพ ซึ่งนำไปสู่สภาวะการติดยาที่เพิ่มมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, 2557) กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยดำเนินการที่มีความต่อเนื่อง เข้มแข็ง และยั่งยืน ตามนโยบายรัฐบาลจึงกำหนดแนวทางให้หน่วยงานและสถานศึกษาดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยยาเสพติด ให้เป็นสถานศึกษาที่ปลอดภัยยาเสพติดทุกชนิด ภายใต้แผนปฏิบัติการตามแนวทาง 5 มาตรการ โดยมีกลยุทธ์ 4 ข้อ 2 ข้อคือต้องมียุทธศาสตร์ ต้องมีแผนงาน ยาเสพติดต้องมีระบบงานรองรับยุทธศาสตร์ ต้องมีเครือข่ายการทำงาน ไม่ปกปิดข้อมูล และไม่ไล่ให้นักเรียนนักศึกษาออกจากระบบการศึกษา อันจะก่อให้เกิดปัญหาสังคม ทั้งนี้ ให้การดำเนินงานอยู่ภายใต้กรอบความคิดสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยยาเสพติดและอบายมุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ซึ่งโรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ ในฐานะสถานศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด จึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการขับเคลื่อนป้องกันปัญหาสิ่งเสพติด ซึ่งประเด็นปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มนักเรียนเป็นอีกหนึ่งประเด็นที่มีความสำคัญ

โรงเรียนบ้านโคกพนมดี ได้ดำเนินการโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ได้แก่ 1. มาตรการด้านการป้องกัน 2. มาตรการด้านการค้นหา 3. มาตรการด้านการรักษา 4. มาตรการด้านการเฝ้าระวัง และ 5. มาตรการด้านการบริหารจัดการ ซึ่งในการดำเนินงานได้ดำเนินการแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ได้แก่ คณะครู นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และภาคีเครือข่าย ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด และอบายมุข เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะชีวิตและสร้างภูมิคุ้มกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ดังนั้น โรงเรียนบ้านโคกพนมดี จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ มีนโยบายยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ สถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขที่ชัดเจน มีมาตรการต่าง ๆ ของโรงเรียน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด มีการกำกับ ติดตาม และรายงานผลเป็นระยะต่อสาธารณชนและผู้เกี่ยวข้องทราบ (โรงเรียนบ้านโคกพนมดี, 2566)

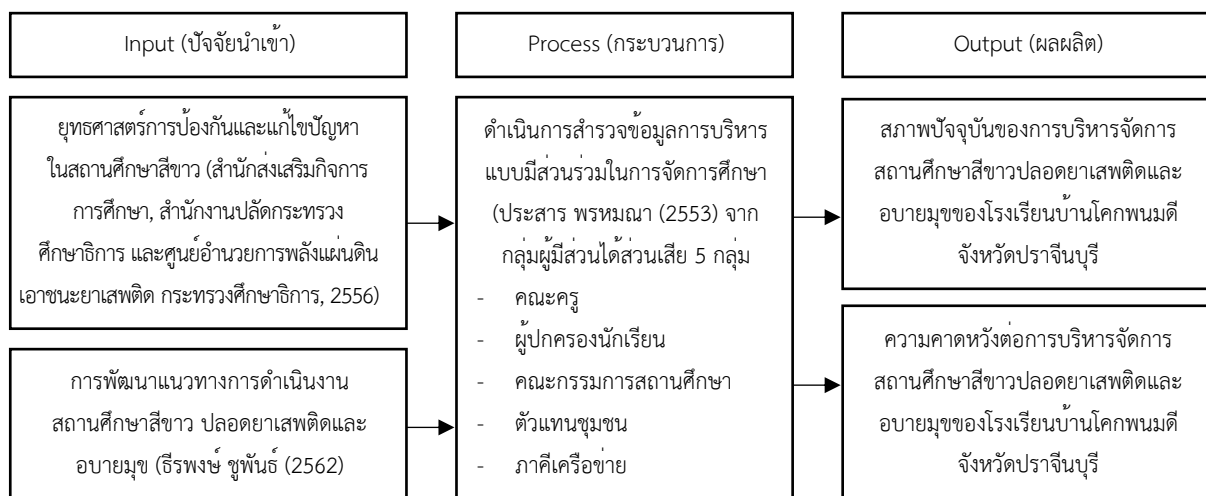
จากที่มาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ในฐานะผู้อำนวยการของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ได้เล็งเห็นความสำคัญกับการดำเนินนโยบายสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข เพื่อกำหนดนโยบาย และแนวทางในการบริหารงานตามนโยบายสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขประสบความสำเร็จ และมีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม จึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการ สถานศึกษา สีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อนำผลการศึกษาไป ใช้ในทางองค์ประกอบและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียน บ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี

กรอบแนวคิด

การศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข โดยใช้ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาสีขาวของสำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา, สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด กระทรวงศึกษาธิการ (2556) และใช้งานวิจัยของ อีรพงษ์ ชูพันธ์ (2562) เรื่องการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23 มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการประเมินสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. **กลุ่มเป้าหมาย** ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม รวม 200 คน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ครูในโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 12 คน โดยการทำเลือกแบบกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้ปกครองที่ยินดีให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

กลุ่มที่ 2 คณะกรรมการสถานศึกษาของในโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 9 คน โดยการทำเลือกแบบกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้ปกครองที่ยินดีให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

กลุ่มที่ 3 ผู้ปกครองนักเรียนที่กำลังเรียนในโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 164 คน โดยการทำเลือกแบบกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้ปกครองที่ยินดีให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

กลุ่มที่ 4 ตัวแทนชุมชนโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 8 คน ที่เป็นผู้นำชุมชน ได้แก่ 1) นายก อบต., 2) รองนายก อบต., 3) อบต.ประจำหมู่บ้าน 4) กำนัน 5) ผู้ใหญ่บ้าน 6) หัวหน้าโรงพยาบาลชุมชน 7) ประธาน อสม. และ 8) เจ้าอาวาสวัดประจำหมู่บ้าน โดยการทำเลือกแบบกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงที่ยินดีให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

กลุ่มที่ 5 ภาศิเครือข่ายโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 7 คน โดยการทำเลือกแบบกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้ปกครองที่ยินดีให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ

2. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาชาวปลดอยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และสถานภาพ มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) สามารถเลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาชาวปลดอยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี มีลักษณะคำถามแบบมาตรวัดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดง

ความคิดเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended) แบบ 5 ตัวเลือกของ Likert Scale ได้แก่ 1=น้อยที่สุด 2=น้อย 3=ปานกลาง 4=มาก 5=มากที่สุด สามารถเลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด และอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี มีลักษณะคำถามแบบมาตราวัดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แสดงความคิดเห็นแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended) แบบ 5 ตัวเลือกของ Likert Scale ได้แก่ 1=น้อยที่สุด 2=น้อย 3=ปานกลาง 4=มาก 5=มากที่สุด สามารถเลือกตอบได้เพียง 1 คำตอบเท่านั้น

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขได้อย่างอิสระ

3. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ของแบบสอบถาม โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยกำหนดค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตรงตามวัตถุประสงค์

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ ต้องมีความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.5-1.00 ผลการประเมินพบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67-1.00 และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมทั้งคำถามและคำตอบบางข้อตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปหาคุณภาพต่อไป

3.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี โดยการนำชุดแบบประเมินความพึงพอใจไปทดลองใช้ (Try Out) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจาก 3 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนอนุบาลศรีมโหสถ อำเภอสรีมโหสถ จังหวัดปราจีนบุรี 2) โรงเรียนบ้านโป่งตะเคียน อำเภอสรีมโหสถ จังหวัดปราจีนบุรี และ 3) โรงเรียนชุมชนบ้านเกาะสมอ (สามัคคีวิทยา) อำเภอสรีมโหสถ จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนภาคีเครือข่ายและมีบริษัทของโรงเรียนคล้ายกับโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 30 คน โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ทั้งฉบับต้องไม่ต่ำกว่า 0.80 ขึ้นไป ผลจากการนำแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี สำหรับผู้ปกครองมาทดลองใช้ พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ .967 ถือว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย ช่วยตอบแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี

4.2 ส่งแบบสอบถามให้ผู้ปกครองและครู ในรูปแบบเอกสาร และแนบ QR-Code เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้ปกครองและครูสามารถทำแบบสอบถามออนไลน์ได้

4.3 รวบรวมแบบให้ครบตามจำนวนขนาดตัวอย่างที่กำหนดไว้ และตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปลงรหัสเพื่อบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การนับจำนวน (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยตามบุญชม ศรีสะอาด (2556) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	สภาพปัจจุบันและความคาดหวังน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	สภาพปัจจุบันและความคาดหวังน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	สภาพปัจจุบันและความคาดหวังปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	สภาพปัจจุบันและความคาดหวังมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึง	สภาพปัจจุบันและความคาดหวังมากที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการสำรวจสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ตอบ ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาความถี่ และร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ตอบแบบสอบถาม

n = 200

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	- ชาย	89	44.50
	- หญิง	111	55.50
อายุ	- น้อยกว่า 30 ปี	23	11.50
	- 30-60 ปี	136	68.00
	- มากกว่า 60 ปี	41	20.50
การศึกษา	- ต่ำกว่าปริญญาตรี	146	73.00
	- ปริญญาตรี	49	24.50
	- สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.50
สถานภาพ	- ครู	12	6.00
	- คณะกรรมการสถานศึกษา	9	4.50
	- ผู้ปกครอง	164	82.00
	- ตัวแทนชุมชน	8	4.00
	- ภาศึเครือข่าย	7	3.50

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.50 มีอายุระหว่าง 30-60 ปี ร้อยละ 68.00 มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 73.00 และมีสถานภาพเป็นผู้ปกครอง ร้อยละ 82.00

2. สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสืบทอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังนี้

ตารางที่ 2 สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสืบทอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี

สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสืบทอดยาเสพติดและอบายมุข ด้านการป้องกัน	การแปรผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านการป้องกัน	3.42	0.61	ปานกลาง
1. มีการวิเคราะห์นโยบายการป้องกันยาเสพติดระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับจังหวัดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้อง	3.30	0.58	ปานกลาง
2. ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการสถานศึกษาสืบทอดยาเสพติดครอบคลุมมาตรฐานด้านการป้องกัน การค้นหา การรักษาและการเฝ้าระวัง	3.45	0.57	ปานกลาง
3. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาสืบทอดยาเสพติดและอบายมุขครอบคลุมผู้บริหาร บุคลากร และผู้เกี่ยวข้อง	3.41	0.59	ปานกลาง
4. มีการจัดระบบการบริหารการประชุมชี้แจง และการจัดการเรียนรู้เพื่อรองรับการดำเนินการสถานศึกษาสืบทอด	3.46	0.62	ปานกลาง
5. ดำเนินการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มเสี่ยง	3.44	0.61	ปานกลาง
6. มีการนำผลของการประเมินโครงการ กำกับ ติดตามผลการดำเนินงานมาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด	3.42	0.63	ปานกลาง
7. มีการดำเนินการกิจกรรมห้องเรียนสีขาว / แผนกสีขาว	3.46	0.60	ปานกลาง
8. มีการจัดทำประกาศและมอบรางวัลหรือเกียรติบัตรห้องเรียนสีขาวดีเด่น	3.40	0.58	ปานกลาง
9. มีการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า และปลอดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.40	0.55	ปานกลาง
10. มีการกำหนดนโยบายสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสถานศึกษา	3.46	0.65	ปานกลาง
11. มีการบริหารจัดการในสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.38	0.60	ปานกลาง
12. มีการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.41	0.67	ปานกลาง
13. มีการสอดแทรกเรื่องบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในการเรียนการสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตร	3.45	0.61	ปานกลาง

สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสืขพลอดยาเสพตต และอบายมุข ด้านการป้องกัน	การแปรผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
14. มีส่วนร่วมของนักเรียน / นักศีกษาในการขับเคลื่อนสถานศีกษาปลอดบุหรี / บุหรีไฟฟ้าและเครื่องตีมแอลกอฮอล	3.48	0.64	ปานกลาง
15. มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน / นักศีกษาไม่ให้สูบบุหรี / บุหรีไฟฟ้า และไม่บริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล	3.43	0.64	ปานกลาง
16. มีแผนบริหารความเส่ียงในการควบคุม ป้องกัน การไม่บรรลุป้าหมาย การจัดการเร่ยนรู้เพื่อป้องกันยาเสพตต	3.36	0.58	ปานกลาง
17. มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถานศีกษากับชุมชน	3.41	0.59	ปานกลาง
ด้านการป้องกัน	3.40	0.58	ปานกลาง
1. มีการบันทึกข้อมูลนักเรียน / นักศีกษารายบุคคล	3.47	0.60	ปานกลาง
2. มีการชี้แจงทำความเข้าใจต่อผู้เร่ยน ผู้ปกครอง ก่อนดำเนินการค้นหาคัดกรอง	3.38	0.60	ปานกลาง
3. มีการคัดกรอง แยกแยะ ผู้เร่ยนในการมีพฤติกรรมที่เสพเส่ียงต่อการเสพตต อย่างเป็นระบบ โดยจำแนกเป็นจำแนกกลุ่มปลอด / กลุ่มเส่ียง / กลุ่มเสพ / กลุ่มตต / กลุ่มค้ำ	3.39	0.56	ปานกลาง
4. จัดให้มีการดำเนินการตรวจสอบผู้เร่ยนที่อาจเป็นกลุ่มเส่ียง	3.43	0.62	ปานกลาง
5. มีเครื่องมือสำหรับจัดเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการคัดกรองกลุ่มเป้าหมาย	3.40	0.58	ปานกลาง
6. มีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้เร่ยนรายบุคคลในการแก้ปัญหาและป้องกันภัยจากยาเสพตต	3.40	0.54	ปานกลาง
7. มีสรุปรายงานผลการตรวจสอบหาสารเสพตตแก่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.31	0.54	ปานกลาง
8. มีการรายงานการสำรวจสภาพการใช้สารเสพตต / ยาเสพตตในระบบ CATAS	3.41	0.56	ปานกลาง
ด้านการร้กษา	3.37	0.57	ปานกลาง
1. มีนโยบายในการบำบัดร้กษา และส่งต่อหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่น	3.44	0.58	ปานกลาง
2. มีการตั้งคลินิกเสมาร้กษในสถานศีกษา (จิตสังคมบำบัดในสถานศีกษา)	3.37	0.59	ปานกลาง
3. มีการนำข้อมูลการค้นหาสารเสพตตมาวางแผนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการบำบัดร้กษาฟื้นฟูผู้ตตสารเสพตต	3.38	0.55	ปานกลาง
4. มีการแนะแนวในการป้องกันและแก้ปัญหาเสพตตอย่างเป็นระบบ	3.41	0.56	ปานกลาง
5. มีสื่อการแนะแนวเฉพาะเรื่องการป้องกันยาเสพตตที่หลากหลายสอดคล้องกับจุดประสงค์และผู้เร่ยน	3.42	0.56	ปานกลาง
6. มีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลอย่างต่อเนื่อง	3.36	0.58	ปานกลาง
7. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	3.34	0.59	ปานกลาง

สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสืขวปลอดยาเสพติด และอบายมุข ด้านการป้องกัน	การแปรผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านการเฝ้าระวัง	3.34	0.53	ปานกลาง
1. มีการวางแผนในการดำเนินการเฝ้าระวัง ติดตาม ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนร่วมกับ เครือข่าย	3.26	0.50	ปานกลาง
2. มีการสื่อสารเพื่อรับฟังปัญหาและความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างหลากหลายช่องทาง	3.44	0.55	ปานกลาง
3. มีตู้เสมารักษ์ หรือช่องทางแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ ในการรับเรื่องร้องเรียน หรือข้อมูลข่าวสารปัญหาเสพติด การสูบบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า การบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อลามกอนาจาร การพนัน การทะเลาะวิวาท	3.24	0.49	ปานกลาง
4. มีการจัดตั้งชมรม/ชุมนุมเสมารักษ์ป้องกันปัญหาเสพติด การสูบบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อลามกอนาจาร การพนัน การทะเลาะวิวาท	3.37	0.55	ปานกลาง
5. องค์รณักเรียนมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมต้านยาเสพติด	3.35	0.50	ปานกลาง
6. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างเหมาะสม	3.37	0.58	ปานกลาง
7. มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ชี้แนะเป้าหมายในการเรียน การดำเนินชีวิต	3.30	0.51	ปานกลาง
8. มีการติดตามผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	3.28	0.50	ปานกลาง
ด้านการบริหารจัดการ	3.35	0.56	ปานกลาง
1. มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการเพื่อเป็นกลไกในการ ขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	3.37	0.56	ปานกลาง
2. แต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใน สถานศึกษา	3.46	0.62	ปานกลาง
3. มีการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด	3.32	0.55	ปานกลาง
4. มีการยกระดับการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพโดยนำผลจากการประเมินโครงการ และการนิเทศมาสู่การจัดทำโครงการ / กิจกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.41	0.59	ปานกลาง
5. มีการจัดทำบันทึก MOU กับเครือข่ายระดับอำเภอที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด	3.30	0.54	ปานกลาง
6. มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับภาคีเครือข่ายที่ทำ MOU	3.48	0.59	ปานกลาง
7. จัดให้มีระบบการนิเทศกำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นกลไกในการ ควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนรู้	3.40	0.58	ปานกลาง
8. มีการรายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายสถานศึกษาสืขว	3.36	0.57	ปานกลาง
ภาพรวม	3.38	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสืขวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของ
โรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

ด้านการป้องกัน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีส่วนร่วมของนักเรียน / นักศึกษาในการขับเคลื่อนสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย 3.48 รองลงมาคือ มีการจัดระบบการบริหารการประชุมชี้แจงและการจัดการเรียนรู้เพื่อรองรับการดำเนินการสถานศึกษาสีขาว มีค่าเฉลี่ย 3.46 และมีการดำเนินการกิจกรรมห้องเรียนสีขาว / แผนกสีขาว มีค่าเฉลี่ย 3.46 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีการวิเคราะห์นโยบายการป้องกันยาเสพติด ระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับจังหวัด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้อง มีค่าเฉลี่ย 3.30

ด้านการค้นหา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการบันทึกข้อมูลนักเรียน / นักศึกษารายบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.47 รองลงมาคือมีการรายงานการสำรวจสภาพการใช้สารเสพติด / ยาเสพติดในระบบ CATAS มีค่าเฉลี่ย 3.40 และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลในการแก้ปัญหาและป้องกันภัยจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 3.40 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีสรุปรายงานผลการตรวจหาสารเสพติดแก่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย 3.31

ด้านการรักษา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีนโยบายในการบำบัดรักษา และส่งต่อหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุขหรือหน่วยงานอื่นมีค่าเฉลี่ย 3.44 รองลงมาคือ มีสื่อการแนะนำเฉพาะเรื่องการป้องกันยาเสพติดที่หลากหลายสอดคล้องกับจุดประสงค์และผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.42 และมีการแนะนำในการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ย 3.41 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 3.34

ด้านการเฝ้าระวัง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการสื่อสารเพื่อรับฟังปัญหาและความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างหลากหลายช่องทาง มีค่าเฉลี่ย 3.44 รองลงมาคือ มีการจัดตั้งชมรม / ชุมนุมสมาธิป้องกันปัญหายาเสพติด การสูบบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อลามกอนาจาร การพนัน การทะเลาะวิวาท มีค่าเฉลี่ย 3.37 และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.37 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีตู้เสมารักษ์ หรือช่องทางแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ ในการรับเรื่องร้องเรียนหรือข้อมูลข่าวสารปัญหายาเสพติด การสูบบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อลามกอนาจาร การพนัน การทะเลาะวิวาท มีค่าเฉลี่ย 3.24

ด้านการบริหารจัดการพบภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับภาคีเครือข่ายที่ทำ MOU มีค่าเฉลี่ย 3.48 รองลงมาคือ แต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.46 และมีการยกระดับการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพโดยนำผลจากการประเมินโครงการและการนิเทศมาสู่การจัดทำโครงการ / กิจกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 3.41 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีการจัดทำบันทึก MOU กับเครือข่ายระดับอำเภอที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 3.30

3. ความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ตารางที่ 3 ความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี

ความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด และอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี	การแปรผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านการป้องกัน	4.45	0.50	มาก
1. มีการวิเคราะห์นโยบายการป้องกันยาเสพติดระดับชาติ ระดับกระทรวง ระดับจังหวัด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้อง	4.39	0.50	มาก
2. ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการสถานศึกษาสีขาวครอบคลุมมาตรฐาน ด้านการป้องกัน การค้นหา การรักษาและการเฝ้าระวัง	4.37	0.49	มาก
3. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข ครอบคลุมผู้บริหาร บุคลากร และผู้เกี่ยวข้อง	4.35	0.48	มาก
4. มีการจัดระบบการบริหารการประชุมชี้แจง และการจัดการเรียนรู้เพื่อรองรับ การดำเนินการสถานศึกษาสีขาว	4.45	0.50	มาก
5. ดำเนินการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกลุ่มเสี่ยง	4.41	0.49	มาก
6. มีการนำผลของการประเมินโครงการ กำกับ ติดตามผลการดำเนินงานมา ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด	4.42	0.49	มาก
7. มีการดำเนินการกิจกรรมห้องเรียนสีขาว / แผนกสีขาว	4.48	0.50	มาก
8. มีการจัดทำประกาศและมอบรางวัลหรือเกียรติบัตรห้องเรียนสีขาวดีเด่น	4.53	0.50	มากที่สุด
9. มีการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า และปลอดเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	4.49	0.50	มาก
10. มีการกำหนดนโยบายสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของสถานศึกษา	4.44	0.50	มาก
11. มีการบริหารจัดการในสถานศึกษาปลอดบุหรี่/บุหรี่ยไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.45	0.50	มาก
12. มีการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ยไฟฟ้าและเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	4.48	0.50	มาก
13. มีการสอดแทรกเรื่องบุหรี่ / บุหรี่ยไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในการเรียน การสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตร	4.46	0.50	มาก
14. มีส่วนร่วมของนักเรียน / นักศึกษาในการขับเคลื่อนสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ยไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.53	0.50	มากที่สุด
15. มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียน / นักศึกษาไม่ให้สูบบุหรี่ / บุหรี่ยไฟฟ้า และไม่ บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.50	0.50	มาก
16. มีแผนบริหารความเสี่ยงในการควบคุม ป้องกัน การไม่บรรลุเป้าหมายการ จัดการเรียนรู้เพื่อป้องกันยาเสพติด	4.44	0.50	มาก
17. มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน	4.53	0.50	มากที่สุด

ความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด และอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี	การแปรผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านการป้องกัน	4.49	0.50	มาก
1. มีการบันทึกข้อมูลนักเรียน / นักศึกษารายบุคคล	4.46	0.50	มาก
2. มีการชี้แจงทำความเข้าใจต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ก่อนดำเนินการค้นหาคัดกรอง	4.45	0.50	มาก
3. มีการคัดกรอง แยกแยะ ผู้เรียนในการมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเสพติด อย่างเป็นระบบ โดยจำแนกเป็นจำแนกกลุ่มปลอด / กลุ่มเสี่ยง / กลุ่มเสพ / กลุ่มติด / กลุ่มค้า	4.50	0.50	มาก
4. จัดให้มีการดำเนินการตรวจปัสสาวะผู้เรียนที่อาจเป็นกลุ่มเสี่ยง	4.42	0.49	มาก
5. มีเครื่องมือสำหรับจัดเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการคัดกรองกลุ่มเป้าหมาย	4.46	0.50	มาก
6. มีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลในการแก้ปัญหาและป้องกันภัยจาก ยาเสพติด	4.52	0.50	มากที่สุด
7. มีสรุปรายงานผลการตรวจหาสารเสพติดแก่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.55	0.50	มากที่สุด
8. มีการรายงานการสำรวจสภาพการใช้สารเสพติด / ยาเสพติดในระบบ CATAS	4.62	0.49	มากที่สุด
ด้านการรักษา	4.64	0.48	มากที่สุด
1. มีนโยบายในการบำบัดรักษา และส่งต่อหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่น	4.67	0.47	มากที่สุด
2. มีการตั้งคลินิกเสมารักษ์ในสถานศึกษา (จิตสังคมบำบัดในสถานศึกษา)	4.65	0.48	มากที่สุด
3. มีการนำข้อมูลการค้นหาสารเสพติดมาวางแผนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการ บำบัดรักษาฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด	4.61	0.50	มากที่สุด
4. มีการแนะแนวในการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ	4.65	0.48	มากที่สุด
5. มีสื่อการแนะแนวเฉพาะเรื่องการป้องกันยาเสพติดที่หลากหลายสอดคล้องกับ จุดประสงค์และผู้เรียน	4.60	0.49	มากที่สุด
6. มีการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลอย่างต่อเนื่อง	4.62	0.49	มากที่สุด
7. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ	4.66	0.48	มากที่สุด
ด้านการเฝ้าระวัง	4.71	0.46	มากที่สุด
1. มีการวางแผนในการดำเนินการเฝ้าระวัง ติดตาม ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนร่วมกับ เครือข่าย	4.75	0.43	มากที่สุด
2. มีการสื่อสารเพื่อรับฟังปัญหาและความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างหลากหลาย ช่องทาง	4.68	0.47	มากที่สุด
3. มีตู้เสมารักษ์ หรือช่องทางแพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ ในการรับเรื่องร้องเรียน หรือข้อมูลข่าวสารปัญหายาเสพติด การสูบบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า การบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อลามกอนาจาร การพนัน การทะเลาะวิวาท	4.69	0.46	มากที่สุด

ความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด และอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี	การแปรผล		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
4. มีการจัดตั้งชมรม/ชุมนุมสมารักษ์ป้องกันปัญหาเสพติด การสูบบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อลามกอนาจาร การพนัน การทะเลาะวิวาท	4.71	0.45	มากที่สุด
5. องค์ครนักเรียนมีส่วนร่วมกับการศึกษาในการจัดกิจกรรมต้านยาเสพติด	4.71	0.45	มากที่สุด
6. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างเหมาะสม	4.72	0.45	มากที่สุด
7. มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ชี้แนะเป้าหมายในการเรียน การดำเนินชีวิต	4.71	0.46	มากที่สุด
8. มีการติดตามผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.69	0.46	มากที่สุด
ด้านการบริหารจัดการ	4.65	0.48	มากที่สุด
1. มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	4.71	0.46	มากที่สุด
2. แต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในสถานศึกษา	4.69	0.47	มากที่สุด
3. มีการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด	4.68	0.47	มากที่สุด
4. มีการยกระดับการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ โดยนำผลจากการประเมินโครงการและการนิเทศมาสู่การจัดทำโครงการ / กิจกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.67	0.47	มากที่สุด
5. มีการจัดทำบันทึก MOU กับเครือข่ายระดับอำเภอที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.64	0.48	มากที่สุด
6. มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกับภาคีเครือข่ายที่ทำ MOU	4.62	0.49	มากที่สุด
7. จัดให้มีระบบการนิเทศกำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นกลไกในการควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนรู้	4.59	0.49	มากที่สุด
8. มีการรายงานผลการดำเนินงานการดำเนินงานตามนโยบายสถานศึกษาสีขาว	4.60	0.49	มากที่สุด
ภาพรวม	4.58	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

ด้านการป้องกันพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการจัดทำประกาศและมอบรางวัลหรือเกียรติบัตรห้องเรียนสีขาวดีเด่น มีค่าเฉลี่ย 4.53 รองลงมา คือ มีส่วนร่วมของนักเรียน / นักศึกษาในการขับเคลื่อนสถานศึกษาปลอดบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้าและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย 4.53 และมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน มีค่าเฉลี่ย 4.53 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่

มีการแต่งตั้งคณะกรรมการและผู้รับผิดชอบโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ครอบคลุมผู้บริหาร บุคลากร และผู้เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.35

ด้านการค้นหา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ โดย 3 อันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการรายงานการสำรวจสภาพการใช้สารเสพติด / ยาเสพติดในระบบ CATAS มีค่าเฉลี่ย 4.62 รองลงมาคือ มีสรุปรายงานผลการตรวจหาสารเสพติดแก่ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ย 4.55 และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลในการแก้ปัญหาและป้องกันภัยจากยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีจัดให้มีการดำเนินการตรวจปัสสาวะผู้เรียนที่อาจเป็นกลุ่มเสี่ยง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.42

ด้านการรักษา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ โดย 3 อันดับแรก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีนโยบายในการบำบัดรักษา และส่งต่อหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.67 รองลงมาคือ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.66 และมีการตั้งคลินิกเสมารักษ์ในสถานศึกษา (จิตสังคมบำบัดในสถานศึกษา) มีค่าเฉลี่ย 4.64 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีจัดให้มีการดำเนินการตรวจปัสสาวะผู้เรียนที่อาจเป็นกลุ่มเสี่ยง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.42

ด้านการเฝ้าระวัง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับ มีค่าเฉลี่ย 4.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการวางแผนในการดำเนินการเฝ้าระวัง ติดตาม ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนร่วมกับเครือข่าย มีค่าเฉลี่ย 4.75 รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของผู้เรียนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.72 และมีการจัดตั้ง ชมรม / ชุมนุมเสมารักษ์ป้องกันปัญหาเสพติด การสูบบุหรี่ / บุหรี่ไฟฟ้า การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อลามก อนาจาร การพนัน การทะเลาะวิวาท มีค่าเฉลี่ย 4.71 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ มีการสื่อสารเพื่อรับฟังปัญหา และความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างหลากหลายช่องทาง อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68

ด้านการบริหารจัดการ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 4.71 รองลงมาคือ แต่งตั้งคณะทำงานรับผิดชอบในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.69 และมีการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ค่าเฉลี่ย 4.68 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ได้แก่ จัดให้มีระบบการนิเทศกำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นกลไกในการควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัย เสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

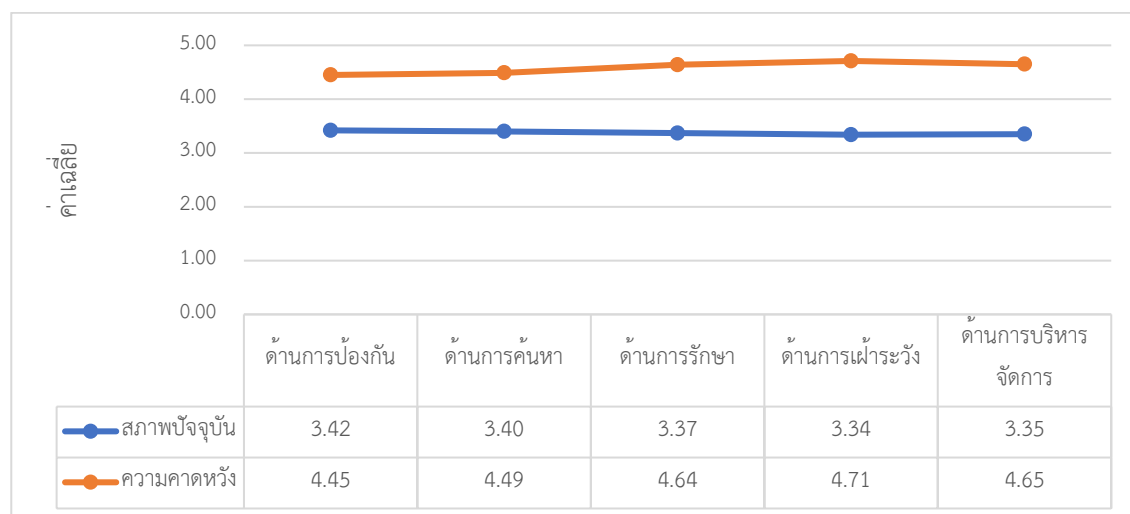
สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี พบว่าทั้งในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการป้องกัน ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเฝ้าระวัง ด้านการค้นหา และด้านการรักษา เนื่องมาจากโรงเรียนบ้านโคกพนมดี ได้ดำเนินการตามนโยบาย สถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุข และค่อย ๆ มีการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงาน

ตามยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ตามตัวชี้วัดทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ ประกอบเอกสาร หลักฐาน ที่ใช้ในการอ้างอิงเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการที่ได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ได้แก่ คณะครู บุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และภาคีเครือข่าย ข้อมูลที่รายงานเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี สอดคล้องกับอวयพร วงศ์ประดิษฐ์ (2559) ที่พบว่า สภาพการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน ทุกด้านมีระดับสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับรอง บัญสัγκα และคณะ (2562) ที่พบว่า สภาพการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่ปฏิบัติมากที่สุด ได้แก่ ด้านป้องกัน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การเฝ้าระวังและการค้นหาตามลำดับ และสอดคล้องกับธีรพงษ์ ชูพันธ์ และกาญจน์ เรืองมนตรี (2563) ที่พบว่า การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 อยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การป้องกัน การค้นหา การรักษา การเฝ้าระวัง และการบริหารจัดการ

ความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ทั้งในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการรักษา ด้านการเฝ้าระวัง ด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากความคาดหวังสามารถนำยุทธศาสตร์ของโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข มาขยายผลสร้างความตระหนักให้คณะครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และนักเรียน ได้รับทราบถึงมาตรการต่าง ๆ ที่โรงเรียนต้องดำเนินการประสานความร่วมมือทุกหน่วยงานร่วมดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ชุมชนให้การยอมรับและให้การสนับสนุนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างดี และเป็นแนวทางในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด และอบายมุข เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะชีวิตและสร้างภูมิคุ้มกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนต่อไปสอดคล้องกับธีรพงษ์ ชูพันธ์ และกาญจน์ เรืองมนตรี (2563) ที่พบว่า สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนแนวทางการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการป้องกัน จัดประชุมชี้แจงทบทวนนโยบาย แผนปฏิบัติการ ติดตาม ประเมินผล สรุปรายงาน 2) ด้านการค้นหาคัดกรองจำแนกกลุ่มนักเรียนและรายงานการสำรวจการใช้สารเสพติด 3) ด้านการรักษา จัดบริการสื่อการแนะแนวและดำเนินกิจกรรมเรื่องการป้องกันยาเสพติด 4) ด้านการเฝ้าระวัง องค์กรนักเรียน ดำเนินการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในสถานศึกษา 5) ด้านการบริหารจัดการ ร่วมประชุมเพื่อกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และ ณัฐวุฒิ บุตรธนู (2564) ที่พบว่า สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการป้องกัน และด้านการค้นหา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับรอง บัญสัγκα และคณะ (2562) ที่พบว่า โรงเรียนมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับมาก และด้านที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือ การบริหารจัดการ ความเข้าใจรองลงมาคือการป้องกัน และการค้นหา

ดังนั้น จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ที่พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี อยู่ในระดับ ปานกลางทั้งในภาพรวมและรายด้าน

และผลการศึกษาความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกัน และด้านการค้นหา และมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการรักษา ด้านการเฝ้าระวัง และด้านการบริหารจัดการ โดยทำการเปรียบเทียบผลการศึกษาในรูปแบบแผนภูมิ ดังนี้

ภาพที่ 2 แผนภูมิเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี

จากการเปรียบเทียบผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการพัฒนาระบบการบริหารงานโรงเรียนสีขาว ปลอดภัย เสพติด ซึ่งตามมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเดิมการบริหารจัดการยังอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะเดียวกัน กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความคาดหวังกับโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนสีขาวปลอดภัยและอบายมุข อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ดังนั้นโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จึงนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนของโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารของโรงเรียน และนำไปใช้ประกอบการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อขับเคลื่อนนโยบายสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขของโรงเรียน

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 สภาพปัจจุบันการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกัน มีค่าเฉลี่ย 3.42 ด้านการค้นหา มีค่าเฉลี่ย 3.40 ด้านการรักษา มีค่าเฉลี่ย 3.37 ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ย 3.35 และด้านการเฝ้าระวัง มีค่าเฉลี่ย 3.34 ตามลำดับ

1.2 ความคาดหวังต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขของโรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ปราจีนบุรี ในภาพรวม อยู่ในมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการเฝ้าระวัง มีค่าเฉลี่ย 4.71 ด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ย 4.65 และด้านการรักษา มีค่าเฉลี่ย 4.64 ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการป้องกัน มีค่าเฉลี่ย 4.45 ด้านการค้นหา มีค่าเฉลี่ย 4.49 อยู่ในระดับมาก

2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข อยู่ในระดับปานกลาง และมีความคาดหวังเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นโรงเรียนบ้านโคกพนมดีให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนโครงการ / กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ด้วยการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทุกปี เพื่อนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการจัดทำโครงการ / กิจกรรมตามกระบวนการ PDCA และเน้นการมีส่วนร่วม นำยุทธศาสตร์ของโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข มาขยายผลสร้างความตระหนักให้คณะครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และนักเรียน ได้รับทราบถึงมาตรการต่าง ๆ ที่โรงเรียนต้องดำเนินการ ประสานความร่วมมือทุกหน่วยงานร่วมดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนและเยาวชนในพื้นที่ ชุมชนให้การยอมรับและให้การสนับสนุนในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ โรงเรียนบ้านโคกพนมดี จังหวัดปราจีนบุรี ยังสามารถนำผลการศึกษาไปกำหนดเป็นนโยบายการบริหารสถานศึกษาเพื่อใช้ในการขับเคลื่อนนโยบายสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข โดยกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์ของโรงเรียนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนของโรงเรียน เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารของโรงเรียน รวมถึงการดำเนินงานร่วมกันกับโครงข่ายระดับโรงเรียนที่มีบริบทคล้ายกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งสำหรับสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขร่วมกัน

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ที่เพื่อขับเคลื่อนนโยบายสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข เช่น 1) แนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสถานศึกษา 2) การสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดและอบายมุข 3) การพัฒนาสถานศึกษาสีขาวแบบบูรณาการการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษา 4) การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข และ 5) การพัฒนาต้นแบบการพัฒนาสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขผ่านกิจกรรมรณรงค์เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งสำหรับเยาวชน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *คู่มือการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติดและอบายมุข พ.ศ. 2559* สำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.
- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมกิจการเด็กและเยาวชน. (2566). *รายงานสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชนประจำ* ปีงบประมาณ 2566 ไตรมาส 4 เดือนกรกฎาคม เดือนสิงหาคม เดือนกันยายน. สืบค้นจาก URL: https://www.dcy.go.th/public/mainWeb/file_download/1697528671720-928139395.pdf
- ณัฐภูมิ บุตรธนู (2564). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของสถานศึกษาในสังกัด* สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3. วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรพงษ์ ชูพันธุ์ และกาญจน์ เรืองมนตรี. (2563). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัย เสพติด และอบายมุข* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. *วารสารการบริหารการศึกษาและ* *ภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 8(32), 263-273.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- รอง ปัญสังกา และคณะ. (2562). *รูปแบบการพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นโรงเรียนสีขาวตามแนวทางศาสตร์พระราชา* *สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1*. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแลกเปลี่ยน
- โรงเรียนบ้านโคกพนมดี. (2566). *สรุปผลการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัย เสพติดและอบายมุข* ประเภทรักษามาตรฐานระดับเพชร ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566. ปราจีนบุรี: โรงเรียนบ้านโคกพนมดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็ก* *นักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด. (2557). *แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด* *ข้อมูลเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด*. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์
- สุวรรณา แสงสุริยา. (2556). *การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบออนไลน์ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน* *คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. *Veridian E-Journal, SU*. 6(1), 373-384.
- สุเวช พินน้ำเย็น งามนิตย์ ราชกิจ พยงค์ ขุนสะอาด วรวิญญา ทวีศุภร์ และ นันทน์ภัส เพ็ชรสุวรรณ. (2560). *การ* *ประเมินการจัดสภาพแวดล้อมและการจัดบริการด้านความปลอดภัยในโรงเรียนสันติศิริวิทยาคม อำเภอแม่* *ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย*. *สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมาร*. 6(2), 25-31.
- อวยพร วงศ์ประดิษฐ์. (2559). *การศึกษาการบริหารโครงการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่* *การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
- บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของเด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส

ประกายฉัตร หมวกสกุล*

รับบทความ 22 ตุลาคม 2566 แก้ไขบทความ 23 มิถุนายน 2567 ตอบรับบทความ 24 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียน 2. ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน 3. เปรียบเทียบลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียน 4. เปรียบเทียบลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน และ 5. ศึกษาทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 104 คน โดยใช้การคำนวณด้วยโปรแกรม G*power ในการคำนวณตัวอย่างแบบ Linear Multiple Regression: Fixed Model, Single Regression Coefficient และเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-Test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple Linear Regression) ผลการวิจัยพบว่า 1. ทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) 2. พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า 3. ผลการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียน พบว่า เพศต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคผักไม่แตกต่างกัน และระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคผักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ผลการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน พบว่า เพศต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผักไม่แตกต่างกัน และระดับชั้นที่กำลังศึกษามีพฤติกรรมการบริโภคผักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5. ทัศนคติส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมการบริโภคผัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทัศนคติ, พฤติกรรมการบริโภค, ผัก

Attitudes Affecting Vegetable Consumption Behavior of Students of Ban Cheyaw School, Narathiwat Province

Prakaychat Muaksakul*

Received 22 October 2023; Revised 23 June 2024; Accepted 24 June 2024

Abstract

The objectives of this research were (1) study students' attitudes toward eating vegetables, (2) study behavior Vegetable consumption of students, (3) compare the attitudes of students regarding the consumption of vegetables with their demographic features, (4) compare the consumption of vegetables among students with their demographic factors, and (5) study the attitudes that influence students' vegetable consumption of Ban Cheyaw School, Narathiwat Province. This research was quantitative research using a questionnaire to get information from a representative student population. The G*power application was utilized to calculate samples using Linear Multiple Regression: Fixed Model, Single Regression Coefficient, and specific sample selection for 104 students in Grades 1-6 at Ban Cheyaw School in Narathiwat Province. Statistics used in the research include mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance, and simple linear regression analysis. The results of this research showed that: (1) students' attitudes toward eating vegetables were moderate ($\bar{x}=3.37$); and 2. students' vegetable consumption behavior was moderate ($\bar{x}=3.39$). The hypothesis testing's findings showed that: The results of the comparison between students' attitudes toward the consumption of vegetables and demographic variables revealed that gender differences in attitudes about the intake of vegetables and the attitudes of different study grade levels toward the eating of vegetables varied was at a statistical significance of .05. When demographic traits and student vegetable consumption behavior were compared, it was discovered that there were no differences in student vegetable consumption behavior between genders and that there were differences in student vegetable consumption behavior between grades that were statistically significant at the .05 level. Attitude positively impacted how much people ate vegetables; this relationship was statistically significant at the .05 level.

Keywords: Attitude; Behavior; Vegetable

บทนำ

การมีภาวะโภชนาการที่ดีถือเป็นรากฐานสำคัญของการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี ขณะเดียวกัน ปัญหาทางด้านโภชนาการถือเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพโดยตรง ตามยุทธศาสตร์ชาติ “เมืองไทยแข็งแรง” ในปี พ.ศ. 2560-2564 ได้ให้ความสำคัญกับเด็กไทยโดยเฉพาะในกลุ่ม เด็กวัยเรียน (ดวงใจ ลิ้มโตโสภณ และสุทธดา ตั้งอยู่ดี, 2564 อ้างถึงใน Mental Health Department, 2016) เพราะถือเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม อีกทั้งเป็นวัยที่สนใจกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวทางร่างกายสูง (พิมลพร เชาวนไวยพจน์ และคณะ, 2562) ดังนั้น อาหารจึงเป็นสิ่งสำคัญ การได้รับพลังงานและสารอาหารที่เพียงพอและครบถ้วน ย่อมส่งผลทำให้ระบบการทำงานของร่างกาย ระบบประสาท กล้ามเนื้อ การเซลล์สมองหรืออวัยวะต่าง ๆ สมบูรณ์ และสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ใจรัก ลอยสงเคราะห์, 2561) หากได้รับสารอาหารที่ไม่เพียงพอหรือเหมาะสม อาจส่งผลให้เด็กมีร่างกายที่แคระแกรน สติปัญญาทึบ มีประสิทธิภาพการทำงานและการเรียนรู้ต่ำ (คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล, 2560)

จากตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม ตามแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2563-2565) พบว่า เด็กปฐมวัย เด็กวัยเรียน วัยรุ่น วัยทำงาน และวัยผู้ใหญ่ มีภาวะโภชนาการไม่ผ่านค่าเป้าหมาย (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 62) เนื่องจากมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่เหมาะสม ในขณะที่กินอาหารที่ไม่มีประโยชน์ทุกวัน อาทิเช่น น้ำหวาน ลูกอม น้ำอัดลม ขนมขบเคี้ยว เพิ่มขึ้นอย่างมาก (สำนักโภชนาการ, 2565) เนื่องมาจากค่านิยม ความเชื่อ และวิถีชีวิตในการบริโภคมีการเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิพินท์ และคณะ, 2564 (อ้างถึงในสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2561) กล่าวว่ารายงานการสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารของประชากรไทยครั้งที่ 4 ปี พ.ศ. 2560 ซึ่งพบว่า เด็กกลุ่มวัยเรียนที่มีอายุ 6-14 ปี มีพฤติกรรมการบริโภคผักและผลไม้ทุกวันเพียงร้อยละ 23.1 และยังคงสอดคล้องกับ ศศิพินท์ สุภมนตรี, สมหญิง ไควศวนนท์ และชุติมา ศิริกุลชยานนท์, 2564 อ้างถึงในสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2563 กล่าวว่า รายงานการตรวจสุขภาพของคนไทยในปี พ.ศ. 2563 เด็กอายุ 10-14 ปี มีพฤติกรรมการบริโภคผักผลไม้ทุกวันต่ำ พบเพียง ร้อยละ 23.40 ซึ่งการบริโภคผักและผลไม้ในปริมาณน้อยจะส่งผลต่อสุขภาพ และเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดโรคเรื้อรังตามมาได้ การทราบข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคผักและผลไม้ในเด็กวัยเรียน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของการนำไปสู่การป้องกันโรคและส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่ดีอย่างยั่งยืน

ผักและผลไม้คือส่วนประกอบของพืชที่นำมาบริโภคเป็นอาหารได้ เป็น 1 ใน 5 ของอาหารหลัก 5 หมู่ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นอาหารที่อุดมไปด้วยสารอาหารที่หลากหลายโดยเฉพาะวิตามิน แร่ธาตุ ไฟเบอร์ และสารอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น แพล้น (plant) ฟลาโวนอยด์ (Flavonoid) สเตอรอล (Sterols) และสารต้านอนุมูลอิสระ (พิมลพร และคณะ, 2562) นอกจากนี้ยังเป็นอาหารที่ให้พลังงานต่ำ ไฟเบอร์ในผักและผลไม้จะทำหน้าที่จับไขมันจากอาหาร และลดการดูดซึมของน้ำตาลซึ่งช่วยให้ไม่อ้วนเร็ว การบริโภคผักและผลไม้ที่หลากหลายจะทำให้ร่างกายได้สารอาหารดังกล่าวอย่างเพียงพอ ในขณะที่หากบริโภคผักและผลไม้ไม่เพียงพอ จะส่งผลให้ร่างกายไม่มีใยอาหาร ทำให้ระบบการขับถ่ายไม่ดี ไขมันสะสม ซึ่งเป็นสาเหตุของการมีสุขภาพที่ไม่ดี และมีความเสี่ยงในการเกิดโรคเรื้อรัง (ปริยานุช นารลสิทธิ์, สุวรรณ จันทร์ประเสริฐ และ นิสากร กรุงไกรเพชร, 2562)

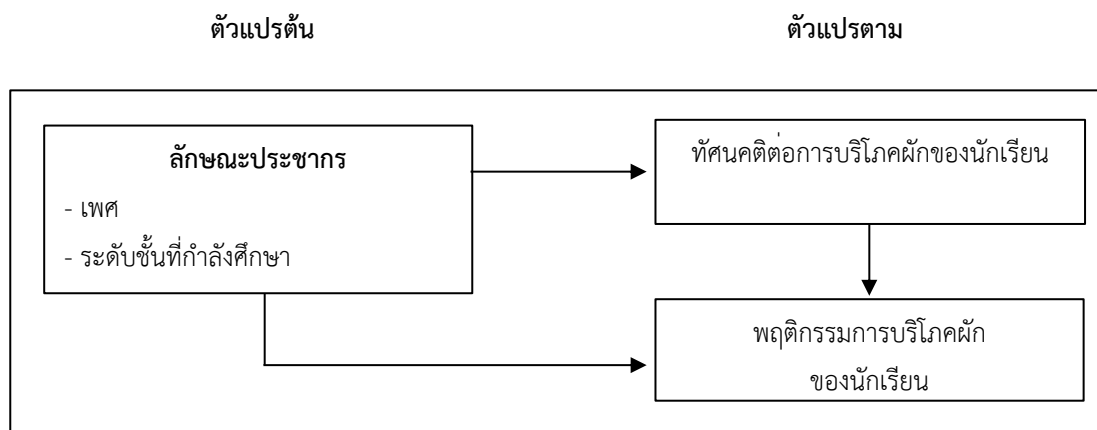
จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การบริโภคผักของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำมาพัฒนา ปรับปรุง ส่งเสริมทัศนคติและพฤติกรรมที่มีต่อการบริโภคผักในเด็กวัยเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส
4. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส
5. เพื่อศึกษาทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่องทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ทฤษฎีทัศนคติในการบริโภคผักของสุชา จันทรเฒ (2540) พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคของราชบัณฑิตยสถาน (2446) และโภชนาการเด็กวัยเรียนของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล (2561) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พิไลวรรณ จันทรังษี (2558) ใจรัก ลอยสงเคราะห์ (2561) พิมลพร เขาวนไผ่พจน์ สุวนันท์ สุขชี ขวัญหทัย เฟื่องผล และสิริเรียม ตูมไทย (2562) ปรียานุช นารถสิทธิ์ สุวรรณมา จันทรประเสริฐ และนิสากร กรังไกรเพชร (2562) สุกัญญา และคณะ (2563) ดวงใจ ลิ้มโตโสภณ และสุทธดา ตั้งอยู่ดี (2564) และศศิพินท์ ศุภมนตรี, สมหญิง ไควสวนนท์ และชุติมา ศิริกุลขยานนท์ (2564) โดยสามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทักษะคิดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนบ้านเจียะยอ ในปีการศึกษา 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 174 คน (งานทะเบียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ, 2566)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนบ้านเจียะยอ ในปีการศึกษา 2566 กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรม G*power ในการคำนวณตัวอย่างแบบ linear multiple regression: fixed model, single regression coefficient โดยกำหนดความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ 95% หรือกำหนดให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ .05 หรือ $\pm 5\%$ ทำให้เกิดขนาดตัวอย่างจำนวน 74 คน และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือให้มากที่สุด จึงทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมเป็น 104 คน และทำการเลือกตัวอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) และยินดีให้ข้อมูล จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2566

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ ชั้นปี มีลักษณะแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่ เพศ และข้อมูลระดับมาตราอันดับ (Ordinal Scale) ได้แก่ ระดับชั้นที่ศึกษา

ตอนที่ 2 ทักษะคิดต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีลักษณะแบบสอบถามแบบมาตราอัตราภาคขั้น (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีลักษณะแบบสอบถามแบบมาตราอัตราภาคขั้น (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) ได้แก่ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ด้วยการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามและหาคุณภาพของแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1) การหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยการประเมินค่า IOC (Index of item objective congruence) โดยอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของข้อคำถาม จำนวน 3 คน เมื่อทำการวิเคราะห์ความสอดคล้อง เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

และกำหนดให้ทุกข้อคำถามต้องมีค่า IOC มากกว่า 0.05 ขึ้นไป ผลจากการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า คำถาม 22 ข้อ มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีค่าจำนวนระหว่าง 0.67-1.00 และมีข้อเสนอแนะในการปรับแก้คำถามบางข้อเพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try Out) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง จำนวน 30 คน และเมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของชุดแบบสอบถาม โดยกำหนดให้แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ 0.80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นพบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ 0.996 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปร พบว่า ทศนคติที่มีต่อการบริโภคผักของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.983 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมากและพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.988 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก สามารถนำแบบสอบถามไปใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการ แจกแบบสอบถามออนไลน์ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.1 จัดเตรียมแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google form

3.2 แจกแบบสอบถามออนไลน์ด้วยวิธีการฝากถึงกับคุณครูประจำชั้น ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง วันที่ 3-7 ตุลาคม 2566 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

3.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดขนาดตัวอย่างไว้จำนวน 104 ชุด

3.4 ดาวน์โหลดไฟล์ที่นำไปแปลงค่าและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ทศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีรายละเอียด ดังนี้

1) การวิเคราะห์ปัจจัยลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่ศึกษา โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) การวิเคราะห์ทัศนคติต่อการบริโภคผัก และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	น้อย

ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มากที่สุด

4.2 การทดสอบสมมุติฐาน

1) การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรกับทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 สำหรับตัวแปรที่มีตัวแปรย่อย 2 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที (t-Test) และตัวแปรที่มีตัวแปรย่อยมากกว่า 2 ตัวแปร ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตอบแบบทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี LSD โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2) การวิเคราะห์ทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

1.1 เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.00 และเพศชาย ร้อยละ 42.00 ตามลำดับ

1.2 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากัน ร้อยละ 24.04 รองลงมา กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 15.38 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากัน ร้อยละ 14.42 และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

2. ทัศนคติต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทัศนคติที่ส่งผลต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส

ทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. นักเรียนรู้สึกว่าการผักแข็ง	3.36	1.33	ปานกลาง
2. นักเรียนรู้สึกว่าการผักมีกลิ่นฉุน หรือเหม็น	3.45	1.39	ปานกลาง
3. นักเรียนรู้สึกว่าการผักมีรสชาติขม	3.27	1.49	ปานกลาง
4. นักเรียนคิดว่าผักไม่อร่อย	3.13	1.54	ปานกลาง
5. นักเรียนรู้สึกไม่ชอบเมื่อถูกบังคับให้รับประทานผัก	3.37	1.47	ปานกลาง

ทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
6. นักเรียนคิดว่าผักมีประโยชน์ต่อร่างกาย	3.42	1.39	ปานกลาง
7. นักเรียนคิดว่าผักสีเขียวน่ารับประทาน	3.43	1.50	ปานกลาง
8. นักเรียนเห็นผู้ปกครองไม่รับประทานผักจึงไม่รับประทานด้วย	3.32	1.52	ปานกลาง
9. นักเรียนเห็นเพื่อนไม่รับประทานผักจึงไม่รับประทานด้วย	3.40	1.54	ปานกลาง
10. นักเรียนคิดว่าผักที่มีสีสั้มน่ารับประทาน	3.43	1.47	ปานกลาง
11. นักเรียนคิดว่าผักช่วยระบบขับถ่าย	3.36	1.46	ปานกลาง
12. นักเรียนคิดว่าผักช่วยควบคุมน้ำหนัก	3.24	1.55	ปานกลาง
13. นักเรียนคิดว่าผักทำให้ร่างกายแข็งแรง	3.44	1.62	ปานกลาง
14. นักเรียนคิดว่าใน 1 มื้อควรมีผักหลากหลายประเภท	3.25	1.65	ปานกลาง
15. นักเรียนคิดว่าผักที่เป็นรูปทรง เช่น หัวใจ ดอกไม้ น่ารับประทาน	3.47	1.68	ปานกลาง
16. นักเรียนคิดว่าผักและ ไม่น่ากิน เช่น มะเขือเทศ	3.41	1.60	ปานกลาง
17. นักเรียนคิดว่าผักมีรสชาติอร่อย	3.35	1.56	ปานกลาง
18. นักเรียนคิดว่าผักไม่มีกลิ่นเหม็น	3.48	1.64	ปานกลาง
19. นักเรียนคิดว่าผักมีรสหวาน	3.48	1.60	ปานกลาง
20. นักเรียนคิดว่ากรอบ	3.30	1.50	ปานกลาง
ภาพรวม	3.37	1.54	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทัศนคติที่ส่งผลต่อการบริโภคผักของนักเรียน โรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ภาพรวมของนักเรียนมีทัศนคติต่อการบริโภคผัก อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนคิดว่าผักไม่มีกลิ่นเหม็น และนักเรียนคิดว่าผักมีรสหวาน มีค่าเฉลี่ย 3.48 เท่ากัน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนคิดว่าผักไม่อร่อย มีค่าเฉลี่ย 3.13

3. พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส

พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. นักเรียนกินผักทุกมื้อ	3.41	1.40	ปานกลาง
2. นักเรียนเลือกกินผักที่มีสีสั้สวยงาม	3.48	1.45	ปานกลาง
3. นักเรียนเลือกกินผักที่มีรูปทรงสวยงาม เช่น หัวใจดอกไม้ม	3.26	1.39	ปานกลาง
4. นักเรียนกินผักเป็นบางส่วน เช่น ก้าน ใบ	3.40	1.49	ปานกลาง
5. นักเรียนกินผักทุกชนิด	3.32	1.53	ปานกลาง

พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
6. นักเรียนชอบกินผักสด เช่น แตงกวา	3.39	1.47	ปานกลาง
7. นักเรียนชอบกินผักชุบแป้งทอด	3.18	1.54	ปานกลาง
8. นักเรียนชอบกินผักลวก	3.36	1.47	ปานกลาง
9. นักเรียนกินผักที่ผสมอยู่ในอาหาร เช่น ยำลูกชิ้น แกงจืด	3.35	1.43	ปานกลาง
10. นักเรียนกินผักชี ต้นหอม	3.47	1.54	ปานกลาง
11. นักเรียนกินผักตามพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง	3.33	1.55	ปานกลาง
12. นักเรียนกินผักตามกลุ่มเพื่อน	3.30	1.52	ปานกลาง
13. นักเรียนกินผักตามดารา นักร้อง	3.46	1.51	ปานกลาง
14. นักเรียนชวนเพื่อนให้กินผักด้วย	3.33	1.54	ปานกลาง
15. นักเรียนกินผักโดยไม่เสียตัง	3.34	1.53	ปานกลาง
16. นักเรียนกินผักที่มีรสหวาน	3.25	1.57	ปานกลาง
17. นักเรียนชอบกินผัดผัก	3.44	1.39	ปานกลาง
18. นักเรียนกินผักน้อยกว่า 4 ท็อปต่อวัน	3.35	1.52	ปานกลาง
19. นักเรียนกินผัก 4 ท็อปต่อวัน	3.44	1.45	ปานกลาง
20. นักเรียนกินผักมากกว่า 4 ท็อปต่อวัน	3.17	1.56	ปานกลาง
ภาพรวม	3.35	1.49	ปานกลาง

จาดตารางที่ 2 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะโย จังหวัดนราธิวาส พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการบริโภคผักอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนเลือกกินผักที่มีสีสดสวยงาม มีค่าเฉลี่ย 3.48 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนคิดว่าผักไม่อร่อย มีค่าเฉลี่ย 3.18

4. การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะโย จังหวัดนราธิวาส สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะโย จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะโย จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะโย จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียน	ชาย	42	3.29	1.07	-.599	.168
	หญิง	62	3.42	1.17		

จากตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเพศ พบว่า เพศต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาสไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างก็มีทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	26.757	5.351	5.009	.001*
ภายในกลุ่ม	98	104.698	1.068		
รวม	103	131.455			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า ระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างก็มีทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่าง จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี LSD ดังนี้

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ระดับชั้น	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
$\bar{X}$	2.75	2.78	3.36	3.98	2.95	3.75
ป.1	2.75	-	-.03	-.62	-1.23*	-.21
ป.2	2.78	.03	-	-.59	-1.20*	-.177
ป.3	3.36	.62	.59	-	-.611	.412
ป.4	3.98	1.23*	1.20*	.61	-	1.023*
ป.5	2.95	.21	.18	-.41	-1.02*	-
ป.6	3.75	1.01*	.98*	.39	-.22	.80*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า มีความแตกต่างรายคู่จำนวน 6 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการบริโภคผักดีกว่านักเรียน

ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติในการบริโภคผักดีกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

5. การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 เพศต่างกันพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ทัศนคติต่อการบริโภคผัก	ชาย	42.00	3.31	1.18	-.574	.219
	หญิง	62.00	3.45	1.28		

จากตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเพศ พบว่า เพศต่างกันพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาสไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 ระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	27.357	5.471	4.141	.002*
ภายในกลุ่ม	98	129.479	1.321		
รวม	103	156.837			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า ระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่าง จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี LSD ดังนี้

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน
โรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ระดับชั้น	$\bar{X}$	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
		2.87	2.73	3.38	4.00	2.94	3.80
ป.1	2.87	-	.13	-.51	-1.13*	-.07	-.93*
ป.2	2.73	-.13	-	-.64	-1.27*	-.20	-1.07*
ป.3	3.38	.51	.64	-	-.63	.44	-.43
ป.4	4.00	1.13*	1.27*	.63	-	1.06*	.20
ป.5	2.94	.07	.20	-.44	-1.06*	-	-.86*
ป.6	3.80	.93*	1.07*	.43	-.20	.86*	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า มีความแตกต่างรายคู่จำนวน 6 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมการบริโภคผักที่ดีกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการบริโภคผักที่ดีกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

6. ผลการศึกษาทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 ทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ จังหวัดนราธิวาส

ตารางที่ 9 สมการถดถอยพหุคูณของทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียะยอ
จังหวัดนราธิวาส

		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
Model		β	Std. Error	Beta	t	Sig.
พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน	ค่าคงที่ (Constant)	-.246	.056		-4.413	.001*
	ทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียน (Attitude)	1.081	.016	.989	68.970	.001*
R = .989		R ² = .979		Adjusted R ² = .979		Std. Error of the Estimate = 0.17966
F = 4756.800		Sig. = .001*				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณของทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส พบว่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .989 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .979 แสดงผลการพยากรณ์พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส มีค่า 0.17966 ซึ่งทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทัศนคติส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนเพิ่มขึ้น 1.081 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 108.1

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการได้รับอิทธิพลจากคนในครอบครัว โรงเรียน หรือเพื่อนนักเรียน ซึ่งทัศนคติเป็นปัจจัยนำที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความรู้สึก หากมีทัศนคติที่ดีก็จะมีแนวโน้มในการบริโภคผักสูงขึ้น อีกปัจจัยคือการรับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ (ปรียานุช นารลสิทธิ์ สุวรรณา จันทรประเสริฐ และ นิสากร กรุงไกรเพชร, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับใจรัก ลอยสงเคราะห์ (2561) ที่ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่มีทัศนคติต่อการบริโภคผักอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 18.94 และสอดคล้องกับ (ยอดขวัญ ชาญ และวไลภรณ์ สุทธา 2561) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติในการบริโภคผักและผลไม้ อยู่ในระดับปานกลาง

พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริโภคผักของเด็กในวัยนี้มักเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยทางครอบครัว ผู้ปกครอง และเพื่อน เด็กในวัยนี้มักเรียนรู้พฤติกรรมการรับประทานอาหารจากครอบครัวหรือที่อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยครอบครัวที่สามารถเตรียมอาหารประเภทผักได้ทุกวันจะส่งผลให้เด็กรับประทานผักมากกว่าเด็กที่ครอบครัวหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาจัดเตรียมให้ (ดวงใจ ลิ้มตโสภณ และสุทธดา ตั้งอยู่ดี, 2564) ซึ่งสอดคล้องกับสุกัญญา บัวศรี กมลทิพย์ ทิพย์สังวาล และอนงค์ สุนทรานนท์(2563) ที่ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหาร ผักและผลไม้ของเด็กวัยเรียนในจังหวัดเชียงราย กล่าวว่า นักเรียนมีการบริโภคผักและผลไม้ น้อยกว่า 400 กรัมต่อวัน และมักบริโภคผักใบปรุงสุกในความถี่และปริมาณ มากเพียงร้อยละ 34.00 ดังนั้นหากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีในต่อผักนักเรียนจะมีการบริโภคผักตามมา และสอดคล้องกับ ใจรัก ลอยสงเคราะห์ (2560) ที่พบว่าพฤติกรรมการบริโภคผักนักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคผักอยู่ในระดับปานกลาง

ลักษณะประชากรกับทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเพศ พบว่า เพศต่างกันพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับใจรัก ลอยสงเคราะห์ (2560) ที่พบว่า ทัศนคติด้านการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนชอบกินผักโดยไม่เลือกขนาดชิ้น ชอบกินผักหลากหลายชนิด แต่รู้สึกว่าการกินผักมีรสขม และลักษณะประชากรกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า ระดับชั้นที่กำลังศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียน

บ้านเจียย จังหวัดนราธิวาสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่าง จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี LSD พบว่า มีความแตกต่างรายคู่ จำนวน 6 คู่ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการบริโภคผักดีกว่า นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติในการบริโภคผักดีกว่านักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งนี้เนื่องจากนิสัยการบริโภคตามกลุ่มเพื่อน สำหรับเด็กในวัยนี้เพื่อนเป็นกลุ่มที่มีอิทธิพลในการบริโภค และอาจนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติในเรื่องการบริโภคอาหาร (ยอดขวัญ ชาไข และวไลโรจน์ สุทธา, 2561) สอดคล้องกับแนวคิดของปริยณัฐ นารณสิทธิ์ สุวรรณ จันทร์ประเสริฐ และนิสากร กรุงไกรเพชร (2562) ที่นำเสนอว่าการส่งเสริมให้เด็กในวัยเรียนบริโภคผักและผลไม้ ควรเน้นการส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการบริโภค และผลไม้รวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสาร และการจัดเตรียมเพื่อให้เอื้อต่อการบริโภคจะส่งผลให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคผักและผลไม้

ลักษณะทางประชากรต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผักแตกต่างกัน พบว่า เพศต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผักไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสอดคล้องกับพิมพ์ชนก เขียวคราม (2562) ที่พบว่า เพศต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับณัฐวัฒน์ เปัญชา และฉันทนา ปาปัดดา (2566) ที่พบว่า เพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผลไม้สดไม่แตกต่างกัน และระดับชั้นที่กำลังศึกษามีพฤติกรรมการบริโภคผักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากเด็กในวัยนี้เรียนรู้พฤติกรรมการบริโภคอาหารจากครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิด การจัดเตรียมอาหาร และเด็กในวัยนี้มักมีความรู้สึกลัวต่อรสชาติของอาหารที่สัมผัสได้ โดยเด็กมักชอบอาหารที่มีรสหวาน อ่อนนุ่ม เคี้ยวง่าย และกลืนไม่แรง ดังผลการศึกษาของ ยอดขวัญ ชาไข และวไลโรจน์ สุทธา (2561) ที่พบว่า มีพฤติกรรมการบริโภคผักผัสด้อยครั้ง โดยส่วนใหญ่ชอบบริโภคข้าวโพด บล็อกโคลี่ และผักบุ้ง โดยชนิดของผลไม้ที่บริโภค 3 อันดับแรกคือ แอปเปิ้ล องุ่น และกล้วย โดยมีเหตุผลที่เลือกบริโภคผักและผลไม้เพราะอร่อย

ทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียย จังหวัดนราธิวาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทัศนคติส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักเพิ่มขึ้น 1.081 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 108.1 ทั้งนี้เนื่องจากทัศนคติเป็นปัจจัยนำที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความรู้สึก ซึ่งจะส่งผลต่อการกระทำพฤติกรรม เช่นเดียวกับการบริโภคผลไม้และผัก หากนักเรียนมีทัศนคติในระดับดีก็จะมีแนวโน้มในการบริโภคผักสูงขึ้น (ปริยณัฐ นารณสิทธิ์ สุวรรณ จันทร์ประเสริฐ และนิสากร กรุงไกรเพชร, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนราชินี ของพิไลวรรณ จันทรงษ์ (2558) ที่นำเสนอว่า ทัศนคติต่อการบริโภคผักกับพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนราชินีมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก เท่ากับ .018 สอดคล้องกับยอดขวัญ ชาไข และวไลโรจน์ สุทธา (2561) ที่พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผักและผลไม้ด้านความถี่ในการบริโภคผักสด ผลไม้ดอง เหตุผลในการบริโภคผักและผลไม้ชนิดของผักและผลไม้ที่บริโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับปริยณัฐ นารณสิทธิ์ สุวรรณ จันทร์ประเสริฐ และนิสากร กรุงไกรเพชร (2562) ที่พบว่าทัศนคติต่อการบริโภคผักและผลไม้ สามารถทำนายการบริโภคผักและผลไม้ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งทัศนคติเป็นปัจจัยนำหรือปัจจัยภายในตัวบุคคล ที่เกี่ยวกับความรู้สึกความคิดเห็น ความเชื่อต่อสิ่งต่าง ๆ โดยบอกแนวโน้มในการกระทำ

พฤติกรรม เช่นเดียวกับการบริโภคผักและผลไม้ โดยหากนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการบริโภคผักและผลไม้ ก็จะมีแนวโน้มในการบริโภคผักและผลไม้สูงด้วย

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 ทัศนคติต่อการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 พฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ลักษณะทางประชากรต่างกันมีทัศนคติต่อการบริโภคผักแตกต่างกัน พบว่า เพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริโภคผักไม่แตกต่างกัน และระดับชั้นที่กำลังศึกษามีทัศนคติต่อการบริโภคผักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4 ลักษณะทางประชากรต่างกันมีพฤติกรรมการบริโภคผักแตกต่างกัน พบว่า เพศต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคผักไม่แตกต่างกัน และระดับชั้นที่กำลังศึกษามีพฤติกรรมการบริโภคผักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ทัศนคติส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียน พบว่า ทัศนคติส่งผลทางบวกต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทัศนคติส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนเพิ่มขึ้น 1.081 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 108.1

2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนโรงเรียนบ้านเจียโย จังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่ค่อยชอบการบริโภคผักเท่าที่ควร ดังนั้น โรงเรียนควรนำผลการวิจัยไปส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคผักที่ช่วยสร้างประโยชน์ให้กับร่างกาย รวมถึงนำไปใช้เป็นแนวทางในการคิดเมนูอาหารที่มีส่วนประกอบของผักเป็นส่วนสำคัญ โดยเน้นรสชาติ และหน้าตาอาหารที่น่ารับประทาน เพื่อให้นักเรียนบริโภคผักได้มากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคผักของนักเรียน เช่น ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคผักและผลไม้ของเด็กในวัยเรียน การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารกลางวันของนักเรียน ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. (2561). โภชนาการในเด็กวัยเรียน. สืบค้นจาก <http://www.si.mahidol.ac.th/th/healthdetail.asp?aid>

ใจรัก ลอยสงเคราะห์. (2560). การศึกษาความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา. สำนักโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.

- ใจรัก ลอยสงเคราะห์. (2561). การศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา. สำนักโภชนาการ: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- ณัฐวัฒน์ เบ็ญชา และฉันทนา ปาปัตถา. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผลไม้สดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านคลองแค จังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารบริหารธุรกิจและนวัตกรรม มทร. พระนคร*. 2(1), 65-80.
- ดวงใจ ลิ้มโตโสภณ และสุทธดา ตั้งอยู่ดี. (2564). ผลของโปรแกรมการส่งเสริมการบริโภคผักและผลไม้ต่อความรู้ โรงเรียนสังกัดสำนักงานขึ้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร. *The Journal of Faculty of Nursing Burapla University*, 29(3), 41-53.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปริญานุษ นารณสิทธิ์, สุวรรณ จันทร์ประเสริฐ และ นิสากร กรุงไกรเพชร. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคผักและผลไม้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร *วารสารวิจัยสุขภาพและการพยาบาล*, 35(2), 44-56.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. สำนักการทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิมพ์ชนก เขียวคราม. (2562). พฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิมลพร เขาวนไผ่พจน์, สุวัฒน์ สุขชี, ขวัญหทัย เฟื่องผล และสิริเยม ตุ่มไทย. (2562). นวัตกรรม “บันไดผักกล้า-แข็งแรง” และการรับรู้ประโยชน์ของการบริโภคผักในนักเรียนชั้นประถมศึกษา อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก. *Thammasat Medical Journal*, 57-63.
- พิไลวรรณ จันรังสี. (2558). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนราชินี. วิทยานิพนธ์ดุษฎีศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ยอดขวัญ ชวไช และวไลภรณ์ สุทธา. (2561). ความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการบริโภคผักและผลไม้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยมต้น). *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(3), 1038-1055.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ศศิพินท์ ศุภมนตรี, สมหญิง ไควศวนนท์ และชุติมา ศิริกุลยานนท์. (2664). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการบริโภคผักของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี*. 4(3), 95-108.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2561. การสำรวจพฤติกรรมการบริโภคอาหารประชากร พ.ศ.2560. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สำนักโภชนาการ. (2565). รายงานแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: สำนักโภชนาการ.

- สุกัญญา บัวศรี, กมลทิพย์ ทิพย์สังวาล และอนงค์ สุนทรานนท์. (2563). พฤติกรรมการบริโภคอาหารผักและผลไม้ของเด็กรัยเรียนในจังหวัดเชียงราย. *พยาบาลสาร*, 47(2), 24-36.
- สุชา จันทรเอม. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

RMITP

RESEARCH JOURNAL
Humanities and Social Sciences

